

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

NOVEMBER - DECEMBER 2009

Misli Thoughts

LETO - YEAR 58
ŠTEVILKA - NUMBER 6

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli

November
december

2009

VSEBINA

Tako si želim preživljati svoje dni.....	3
Pismo frančiškanskega provincijala....	5
Izpod Triglava.....	6
Vaši darovi.....	8
Sveti Rafael Sydney.....	9
Hasa-NSW: tretje zlato srečanje avstralskih Slovencev v NSW.....	14
An Anthology of Slovenian Music in Australia.....	15
Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji.....	15
Sveti Ciril in Metod Kew.....	16
Srečanje s Kitajsko.....	20
35. mladinski koncert: En sam utrip srca; mati, domovina, Bog.	21
Sveta Družina Adelaide.....	28
Redni letni občni zbor SD Tivoli.....	29
Praznovanje 55-letnice pri slovenskem društvu Melbourne.....	30
Misli Cilke Žagar za "Misli".....	33
Nick Kodrič želi doseči vrh v rokometu.....	35
Iz Kluba Triglav Panthers - Sydney.....	36
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	39
Iz Kraljčine dežele.....	40
Vsi sveti - vsi kakor Jezus.....	42
Matica pokojnih.....	44
China trip.....	47
Oglasi.....	47
Sporočila fotografij.....	50

Tako si želim modro preživljati svoje dni!

MESEC DOBRIH ŽELJA, voščil, pozdravov in mnogih srečanj je ta naš zadnji mesec v letu. Tudi te zadnje letošnje Misli naj Vam prinesejo najprej veliko zanimivega iz dogajanj naše slovenske skupnosti širom Avstralije in nekaj zanimivih novic izpod Triglava, pa tudi dobrih želja, okrepljenih z molitvijo za blagoslovljene praznike in za Božji blagoslov za vse dni iz tedna v teden v letu 2010, kar smo zapisali na koledarju, ki ga prilagamo. Kar nekaj strani smo namenili letošnjemu lepemu, mladostnemu dogodku: 35. slovenskemu mladinskemu koncertu, ki je bil 3. oktobra v Geelongu. Naj nas vse vsaj nekoliko pomladi!

Srečal sem se s to dobro željo, ki jo posredujem tudi Vam, da lahko postane tudi Vaša božično-novoletno želja:

**Želim si, da bi se vsako jutro prebudil z nasmehom,
ki bi mi razjasnil obraz;
da bi s spoštovanjem pozdravil dan,
ki prinaša toliko priložnosti;
da bi se jasnih misli lotil dela;
da bi imel ves čas pred očmi cilj,
h kateremu stremim tudi takrat,
ko bi počenjal najbolj obrobne stvari;
da bi srečeval moške in ženske
z nasmehom na ustih in ljubeznijo v srcu;
da bi bil vse ure dneva nežen, ljubezniv in plemenit;
da bi se zvečer počutil utrujenega in da bi me mamil
spanec ob veseli misli,
da sem dobro opravil svoje delo;
tako si želim modro preživljati svoje dni.**

Naj te dobre želje postanejo moja in Vaša molitev, voščilo in pozdrav, ki si ga izmenjamo v teh dnevih dobrih želja. Hvala Vam, dragi naročniki, bralci in sodelavci Misli za Vašo zvestobo, sodelovanje in pomoč. Z Vami in za Vas oblikujemo te naše skupne Misli, ki so letos dopolnile 58. leto in sedaj v letu 2010 stopajo v 59. leto svojega rednega obiskovanja slovenskih družin po Avstraliji in vedno tam nad 110 izvodov pride do slovenskih frančiškanov v Sloveniji, Ameriki in v misijonih, do drugih misijonarjev,

knjižnic ter še nekaterih, ki želijo spremljati življenje slovenskega občestva v Avstraliji. Misli smo natiskali v 1500 izvodih; so pa precej brane tudi na internetu:

<http://www.glasslovenije.com.au>

Na tem internetnem naslovu je treba klikniti na MISLI. V internetnem arhivu imamo vse Misli od leta 2001 naprej. Da je tam vse na svojem mestu se potrudi Florjan Auser.

Ob sklepu leta se seveda oziramo nazaj in pa seveda tudi naprej. Veseli smo, da je naša urednica Marija Anžič zopet med nami v Avstraliji; od junija 2007 je Misli urejevala v Ljubljani – vse to omogoča moderna tehnika. Kako drugače se delajo Misli danes, kakor jih je delal še pokojni p. Bazilij sredi leta 1997! Toda glavni namen

Misli je še vedno isti, kot je bil takrat: verska, kulturna, vzgojna in informativna revija slovenske skupnosti v Avstraliji, katerega uredništvo sestavljajo vsi slovenski duhovniki v Avstraliji: p. Valerijan Jenko, p. Janez Tretjak, p. Darko Žnidaršič, p. Ciril A. Božič in urednica Marija Anžič. Veseli nas, da imamo kar precej stalnih sodelavcev: Draga Gelt OAM, Angelca Veedet, Tone Gorjup, Mirko Cuderman, Cilka Žagar, Florjan Auser, Martha Magajna, Štefan Šernek, AnneMarie Zupančič, Marko Zitterschlager in precej vas, ki nam občasno sporočite kaj zanimivega iz svojega okolja ali pa novico, ko je kdo od poznanih odšel v večnost. Še tako majhni prispevki so delček slovenskega mozaika v Avstraliji. Hvala za vsak Vaš trud! Naročnina za leto 2010 ostane 40 dolarjev, letalsko izven Avstralije pa 80 dolarjev. Če ugotovite tudi kakšno netočnost pri zapisu Vašega naslova ali naročnine, Vas prosimo, da nam sporočite, da popravimo, saj bi res radi imeli čim bolj popolne podatke.

Blagoslovljene božične praznike in Božjega žegna v letu 2010 Vam pošiljamo iz uredništva in uprave Misli z vsemi mnogimi sodelavci, Vaši duhovniki, slovenski in avstralski škofje, pater provincial dr. Viktor Papež nam je tako poslal pismo, ki ga objavljamo, voščila tudi od patrov in sester, ki so nekoč delovali v Avstraliji, od naših misijonarjev, od knjižničarke Baragove knjižnice Marije Oppelt Oppelli in njene sodelavke Zore Kirn, urednice Marije Anžič, pa tudi od vseh drugih naših stalnih ali občasnih sodelavcev. Naj Vas spremlja sreča in Božji blagoslov. Bog živi!

p. Ciril

PISMO FRANČIŠKANSKEGA PROVINCIALA

Dragi rojaki pod Južnim Križem,

te misli vam pišem ob spominu na prvo obletnico mojega obiska skupaj s škofom Metodom Pirihom naših štirih sobratov duhovnikov, ki že več desetletij delujejo med vami: patrov Valerijana Jenka, Janeza Tretjaka, Cirila Božiča in Darka Žnidaršiča. S tem obiskom pa so bila združena tudi zanimiva, nepozabna in prrsrčna srečanja z vami na različnih krajih, kjer živite, oziroma se srečujete k nedeljski maši in drugim kulturnim prireditvam. Vsa ta osebna in skupinska srečanja z vami so mi ostala v nepozabnem spominu in se jih z veseljem spominjam ter o njih tudi drugim pripovedujem. Vesel sem vašega lepega in uspešnega sodelovanja z našimi frančiškanskimi patri v Avstraliji, saj vas imajo radi in vam želijo biti blizu v vseh duhovnih potrebah. Kljub temu, da jih spremljajo nekatere zdravstvene težave, želijo biti med vami in vam biti na razpolago v vaših verskih in drugih potrebah. Ko vam pomagajo na poti verskega življenja, vas želijo na ta način še bolj povezati z našo slovensko zavestjo in identiteto, kulturno dediščino in bogastvom slovenskega jezika. Če pri tem trpi en vidik tega vašega življenja, se to nujno pozna in odraža tudi na drugem vidiku.

Frančiškani letos praznujemo posebno jubilejno leto, to je 800 letnico ustanovitve našega reda. Sveti Frančišek Asiški je namreč leta 1209 šel z nekaterimi prvimi brati v Rim k papežu Inocencu III. in ga prosil, naj mu potrdi njegov način življenja, ki pa ni nič drugega kot življenje po Kristusovem evangeliju. K temu je dodal še nekatere značilnosti, ki nas spremljajo v našem življenju in ki smo jih bratje frančiškani želeli v tem jubilejnem letu še bolj osvežiti v našem spominu, duhovnosti in prenesti z še večjo gorečnostjo v življenje; te značilnosti so: bratstvo, preprostost in skromnost, mir in dialog ter spoštovanje stvarstva, ki odraža Božjo modrost in ljubezen do človeka. Poleg tega pa želimo biti blizu ljudem, saj je naš frančiškanski red "ljudski red", blizu človeku, njegovemu življenju, problemom, radostim in veselju. Z vašo pomočjo in razumevanjem naše karizme bomo to lahko ostali tudi še naprej.

Ob tem našem jubilejnem letu smo pripravili vrsto srečanj in prireditev z ljudmi, ki so nam blizu, z nami sodelujejo ali so nam zaupani v pastoralno oskrbo po župnijah. Želeli smo ljudem še bolj približati sv. Frančiška, njegovo karizmatičnost, ki je danes,

bolj kot kdaj koli, aktualna in sodobna, saj je papež Janez Pavel II. imenoval Frančiška za najbolj sodobnega svetnika. 6. novembra letos smo predstavniki nekaterih Frančiškovih redovnih ustanov v Sloveniji predsedniku Državnega zbora Republike Slovenije g. dr. Pavlu Gantarju in vsem poslankam in poslancem izročili posebno poslanico, v kateri smo spodbudili Državni zbor, da se v teh kriznih časih še bolj zavzamejo za uboge med nami, ki jih je vedno več, da iščejo rešitve za ustavev brezposelnosti in rešujejo podjetja, ki

propadajo, delavci pa ostanejo na cesti. Posebno pa naj bi se poslanke in poslanci DZ zavzeli za družine z večimi otroki, ki naj bi bile deležne posebne podpore. V poslanici smo poudarili, da je v naših časih potrebna vzgoja za solidarnost, vzgoji mladih pa je potrebno nameniti vso pozornost za ohranitev in gojitev bogastva slovenskega jezika. Kadar je jezikovni zaklad komunikacijskega jezika šibak, takrat so osiromašeni tudi medosebni odnosi. Vsem državljanom, posebno še mladim, je potrebno omogočiti svobodno duhovno iskanje, kamor spada tudi svoboda veroizpovedi v zasebnem in javnem življenju. Naši slovenski deležni je potrebno zagotoviti značilnosti slovenske kulturne krajine. Državni zbor, ki usmerja tudi našo zunanjo politiko Slovenije, smo spodbudili, da se zavzema za bolj pogumno slovensko zunanjo politiko, ki se bo zavzemala za odpravo revščine v tretjem svetu, za sodelovanje med razvitimi in nerazvitimi državami in za naravi prijazen industrijski razvoj.

Dragi rojaki, bližajo se božični prazniki in novo leto 2010. V Avstraliji jih praznujete v vročini, pri nas v Sloveniji pa v mrazu in snegu. Tudi to je dokaz, kako se Božja Beseda učlovečuje v najrazličnejših okoljih in pogojih, vsem in vsakomur pa prinaša mir in luč. Naj to priliko uporabim tudi za to, da vam vsem in vsakomur zaželim za božične praznike vse dobro, predvsem veliko družinske poveznosti, miru in spoznanja ob jaslicah, da nosimo v sebi čudovit svet otroka, ki pride na poseben način na površje prav ob božičnih praznikih. Zanikati ali odpovedati se temu svetu v naši notranjosti, bi pomenilo izgubiti nekaj lepega, osrečujočega in plemenitega. Naj bo novo leto zdravo, srečno in mirno, brez velikih naravnih ujm, ki so vas doletele v letošnjem letu. **Vse prav lepo pozdravljam in sem vam blizu v molitvi in lepih željah.**

p. Viktor Papež,

provincialni minister slovenskih frančiškanov

IZPOD TRIGLAVA

Poroča Tone Gorjup

PAPEŽ DOLOČIL SPREMEMBE V CERKVI NA SLOVENSKEM.

Apostolski nuncij v Sloveniji je 28. novembra 2009 sporočil, da se je papež Benedikt XVI. odločil za nekatere spremembe v naši krajevni Cerkvi. Sprejel je odpoved dosedanjega ljubljanskega nadškofa Alojza Urana in na njegovo mesto imenoval mariborskega nadškofa pomočnika Antona Stresa. Prvega murskosoboškega škofa Marjana Turnška je imenoval za nadškofa pomočnika v Mariboru, vodenje škofije v Murski Soboti pa je zaupal dosedanjemu mariborskemu pomožnemu škofu Petru Štumpf.

Nadškof Alojz Uran, ki je prosil za razrešitev zaradi slabega zdravja, bo kot nekdanji ljubljanski nadškof pomagal novemu ordinariju Antonu Stresu. Nova služba je za nadškofa Stresa že četrto imenovanje s strani svetega očeta. Janez Pavel II. ga je 13. maja 2000 imenoval za mariborskega pomožnega škofa, njegov naslednik Benedikt XVI. ga je 7. aprila 2006 postavil za prvega škofa obnovljene celjske škofije. To službo je opravljal do 31. januarja letos, ko ga je papež imenoval za mariborskega nadškofa pomočnika in za začasnega upravitelja celjske škofije. S tem je dobil tudi pravico do nasledstva na mariborskem nadškofijskem sedežu, ko bi nadškof Franc Kramberger dopolnil 75 let, oziroma že prej, če bi sedanji nadškof zaradi bolezni ne bi mogel opravljati svoje službe. Zdaj omenjeno imenovanje nima več veljave, saj je nadškof Anton Stres postal redni ljubljanski ordinarij in metropolit, v Mariboru pa ga je nasledil nadškof pomočnik Marjan Turnšek. Slednji sprejema že drugo službo iz rok svetega očeta. Benedikt XVI. ga je namreč 7. aprila 2006 imenoval za prvega ordinarija novo ustanovljene murskosoboške škofije. To zdaj prevzema škof Peter Štumpf, ki je bil 24. maja 2006 imenovan za pomožnega škofa v Mariboru.

Nekdanji in novi ljubljanski nadškof ter metropolit Alojz Uran in Anton Stres sta nekaj ur po imenovanju v krajših izjavah pojasnila, kako sprejemata odločitev svetega očeta. Nadškof Alojz Uran, ki je ljubljansko nadškofijo vodil od oktobra 2005 in je bil v škofa posvečen že leta 1993, je najprej povedal, da je za razrešitev zaprosil iz zdravstvenih razlogov. Pred nekaj tedni so ga zaradi oslabelosti srca odpeljali v bolnišnico... Zatem je opisal leta svojega škofovanja in se zahvalil vsem sodelavcem. Ob koncu je dejal, da bo po svojih močeh pomagal svojemu nasledniku in ga priporočil nebeški Materi. Zatem je spregovoril novi ljubljanski nadškof in metropolit Anton Stres ter se najprej zahvalil svetemu očetu in svojemu predhodniku. Potem je pozdravil

novi sodelavce na škofiji, zatem duhovnike in vernike, redovnike in redovnice, predstavnike krščanskih skupnosti ter člane drugih verstev; med njimi je posebno pozornost namenil mladim, bolnim, invalidom in vsem, ki potrebujejo našo solidarnost. Kot nadškof glavnega mesta Slovenije pa je pozdravil tudi državno oblast. Dejal je, da se Cerkev ni treba bati, saj želi le oznanjati evangeljske vrednote pravičnosti in ljubezni. Dejal je, da Cerkev in verniki ne pričakujejo privilegijev, želijo pa si enakih možnosti, kot jih ima Cerkev v drugih primerljivih državah. Dodal je še, da bo delo v nadškofiji prevzel v mesecu januarju, do takrat pa se bo skušal seznaniti s stanjem v nadškofiji. V Ljubljani je kot lazarist in profesor s presledki živel trideset let, vendar je bil zadnja leta povezan z mariborsko nadškofijo in celjsko škofijo, ki jo bo še naprej upravljal kot apostolski administrator.

Z nadškofom Antonom Stresom je ljubljanska nadškofija in z njo Cerkev na Slovenskem dobila novega, že četrtega voditelja v samostojni državi. Nadškof Alojzij Šuštar jo je vodil v letih osamosvajanja in dočakal mednarodno priznanje Slovenije ter prvi papežev obisk pri nas. Kardinal Franc Rode je odprl številna vprašanja, ki zadevajo odnos med državo in Cerkvijo. Nadškof Alojz Uran je s svojo blagostjo pa tudi neodločnostjo doživel veliko pohval s strani oblastnikov. Zdaj je tukaj novi nadškof Anton Stres, ki je ob nedavnem Slomškovem jubileju dejal, da občuduje Slomškovo zaupanje in vero. Vse to bo potreboval tudi on; obenem je odličen poznavalec razmer v državi in v evropskem prostoru ter velik strokovnjak za marksizem. Skupina borbenih ateistov, ki še vedno kroji javno mnenje, mu ni dorasla. Papež, ki se je ob zadnjih imenovanjih oziral na dobro naše krajevne Cerkev, pri tem ni bil odvisen samo od svojih svetovalcev, ampak tudi od navdih "od zgoraj".

50-LETNICA SMRTI ŠKOFA ROŽMANA.

Ljubljanski škof Gregorij Rožman, ki je bil v letih po koncu druge svetovne vojne potujoči pastir med razkropljenimi rojaki po svetu, je umrl 16. novembra leta 1959 v Clevelandu. Obiskoval je rojake v številnih deželah sveta. Pripravljal se je tudi na obisk Avstralije, a mu je to preprečila bolezen, zato pa je med Slovence na peti celini poslal prva izseljeniška duhovnika p. Bena Korbiča in p. Klavdija Okorna. Ob 50 letnici njegove smrti so se ga dan pred obletnico s sveto mašo spomnili v njegovi rojstni župniji Šmihel nad Pliberkom. Daroval jo je Jože Kopeinig, predsednik združenja slovenskih duhovnikov v celovški škofiji. Isti dan popoldne je v ljubljanski stolnici zanj maševal nadškof Alojz Uran. Po evangeliju je spregovoril o številnih napadih na škofa Gregorija Rožmana, ki so se vrstili od montiranega

procesa avgusta leta 1946 naprej. Šele v zadnjem času so prizadevni posamezniki na podlagi številnih dokumentov razkrili, da je lik, ki so ga risali povojni zmagovalci v domovini, potrjen. Dokaz temu sta tudi razveljavljena sodba zoper škofa Gregorija Rožmana in aprila letos ustavljen postopek zoper njega. Negativno podobo škofa sta v veliki meri odstrila Tamara Griesser Pečar in France Martin Dolinar z delom Rožmanov proces, ki je izšel leta 1996 in dokumentarnim delom Med sodbo sodišča in sodbo vesti; slednji je izšel ravno ob obletnici škofove smrti. V njem sta s sodelavci zbrala dokumente sodnega procesa proti škofu Gregoriju Rožmanu. Med drugim je navedeno več kot tisoč posameznikov in več deset skupin ljudi, za katere je med vojno posredoval ljubljanski škof. Pri tem ni delal razlike med kristjani in komunisti, med Slovenci, kočevskimi Nemci ali Judi. V delu so objavljene tudi škofove pridige, ki so jih v domovini pogosto potvarjali. Škof Gregorij Rožman je že 12. decembra 1943 v pridigi med drugim dejal: "S sv. Pavlom si upam reči: Nič tega, kar mi očitate, nimam na vesti, vendar s tem še nisem opravičen, sodil me bo Gospod. Z mirno vestjo, ne da bi se bal vsevednega Sodnika, si upam trditi, da po moji krivdi, po mojem sodelovanju in stikih z raznimi oblastni ni bila nikomur hiša požgana, nikomur imetje izropano, nihče zaprt ali poslan v taborišče, nihče umorjen, pač pa sem – hvala Bogu – mogel marsikoga rešiti iz ujetništva, tudi smrti, in po posredovanju sv. očeta so bile mnoge notranjske vasi ohranjene, ki so bile že določene za požig. Žal, da nisem mogel v vseh sto in stoterih slučajih uspeti, v katerih so me za pomoč prosili ljudje vseh slojev in vseh naziranj..."

TEDEN KARITAS IN BREZPOSELNI.

V Sloveniji je zadnji teden v novembru potekal tako imenovani Teden Karitas z naslovom Kruh za življenje. Z njim je želela Slovenska Karitas v obliki dobredelnih akcij in drugih družbeno-kulturnih dogodkov opozoriti javnost na socialno najbolj ogrožene člane naše družbe. Letošnji teden sta zaznamovala visoko številno brezposelnih in resne socialne razmere velikega števila ljudi. Kot kaže, se bo število brezposelnih povečevalo tudi v prihodnjem letu, saj so ogrožena številna podjetja. Samo v Prekmurju je zaradi propada Mure in nekaterih manjših podjetij ostalo na cesti več tisoč ljudi. Poleg tega precej delavcev dobiva tako nizke plače, da ne morejo preživeti iz meseca v mesec. To je bil razlog, da so vodstva sindikatov zadnjo soboto v novembru pripravila protestni shod v Ljubljani. Pred frančiškani na Prešernovem trgu se je zbralo več deset tisoč delavcev, upokojencev in študentov, ki so zahtevali višje plače in nasprotovali preoblikovanju pokojninskega sistema. Protest pa je imel več napak. Delavci bi se morali zbrati pred poslojcem vlade, parlamenta ali gospodarske zbornice, ne pa pred frančiškansko cerkvijo. Vodstvo sindikatov je na nedavnih protestih v Muri in Gorenju povsem odpovedalo, saj so se delavci uprli mimo njih. Tako nekateri pravijo, da je bil protest v Ljubljani namenjen utrditvi položajev na vodilnih

mestih v sindikatu. Po drugi strani pa je sindikalno gibanje v Sloveniji povsem preživeto. Namesto, da bi skupaj z državo in delodajalci iskali najboljše možne rešitve za vse zaposlene, se oklepajo rdeče zvezde Tita in oguljenih fraz iz socializma. V teh razmerah je bil Teden Karitas zares praktičen odgovor na stisko mnogih, ki so ostali brez dela. V središču je bilo zbiranje pomoči za najbolj potrebne. Temu je bila namenjena nabirka prve adventne nedelje v vseh župnijskih cerkvah, darovi zbrani na dobrodelnem koncertu Klic dobrote v Celju in sredstva, ki jih Karitas zbira z različnimi akcijami do konca tega leta. Karitas postaja najmočnejša dobrodelna mreža v državi, v kateri prek župnij deluje več kot štiri tisoč prostovoljcev.

15 LET RADIA OGNJIŠČE.

Približno pol leta po prvih oddajah, ki so prihajale iz koprškega studia, je Radio Ognjišče 28. novembra 1994 začel z rednim štiriindvajseturnim oddajanjem iz ljubljanskega studia. Ob tem jubileju so se sodelavci in prijatelji radia v župnijski cerkvi v Šentvidu nad Ljubljano Bogu zahvalili za njegovo varstvo in ga prosili za blagoslov v prihodnje. Maševal je škof Jurij Bizjak, ki je v svojem nagovoru izpostavil trojno nalogo radia: poslanstvo glasnika vesele novice, poslanstvo Gospodovega apostola, poslanstvo graditelja Cerkve. Ob tej priložnosti je papež Benedikt XVI. vsem na Radiu Ognjišče poslal svoj blagoslov. "Na vse vaše delo pri širjenju ter oznanjevanju evangelija sodobnemu človeku kličem: Oznanjujte Kristusa, ki nikomur ne bo vzel ničesar, dal pa bo vse. Ostanite še naprej ena velika družina, ki z veseljem pričuje, vzpodbuja in krepi vrednote pri Slovenkah in Slovencih. Naj vaše prijazne, dobre, odločne ter klene besede dosežejo srca prav vseh poslušalcev ter jih odpirajo za Kristusa, ki naj bo vaš vodnik, vi pa njegovi apostoli. Ostanite veseli oznanjevalci ter pričevalci njegove besede. Povsod, kamor seže vaš glas, naj z njim seže tudi Božji blagoslov." Za sklep praznovanja je bil v Cankarjevem domu v Ljubljani slavnostni koncert, na katerem so poleg Slovenskega okteta in spremljavi orkestra zapeli priznani pevci in pevke zabavne glasbe.

SKLEP FRANČIŠKOVEGA LETA.

Frančiškovi redovi na Slovenskem 3. oktobra sklenili praznovanje 800 letnice potrditve vodila, ki je na poseben način zaznamovalo letošnje leto. Sestavni del tega praznovanja so bile duhovne, kulturne in tudi družabne pobude. Praznovanja so potekala na vseslovenski ravni pa tudi v posameznih bratstvih in skupnostih. Med njimi lahko izpostavimo radijski misijon, ki je v postnem času potekal na Radiu Ognjišče. Zatem je v Cankarjevem domu v Ljubljani potekala slavnostna akademija s predstavitvijo kulturne in duhovne dediščine, ki so jo Frančiškovi bratje in sestre skozi stoletja zapustili slovenskemu narodu. Sledilo je skupno romanje v Assisi. Sklepno dejanje jubilejnega leta pa je bilo romanje v Plečnikovo cerkev sv. Frančiška v Ljubljani dan pred praznikom Asiškega „ubožca“. Maševal je apostolski nuncij Santos Abril y Castelló, pri oltarju pa so se mu poleg škofa Andreja

Glavna pridružili še duhovniki iz vrst frančiškanov, kapucinov in minoritov. Apostolski nuncij je v pridigi govoril o Frančišku in njegovih posnemovalcih, ki v osemstoletni zgodovini na številne načine obogatili Cerkev in človeštvo nasploh. Spominjati se prvega Frančiškovega vodila pomeni po besedah nuncija spominjati se izvirov in začetkov, ki so v različnih trenutkih zgodovine navdihnili nastanek številnih redovnih družb, hkrati pa je po njegovem prepričanju to za redovne brate in sestre tudi priložnost za ponovno preučitev in potrditev zvestobe karizmi. Maši v Plečnikovi cerkvi v Šiški je sledil Frančiškov festival v Zavodu sv. Stanislava. Na njem so mladi ustvarjalci predstavili svoj pogled na tega priljubljenega svetnika.

SPREMEMBE DRUŽINSKEGA ZAKONIKA.

Vlada je v začetku oktobra predstavila predlog novega družinskega zakonika. Kmalu zatem je bila v državnem zboru javna predstavitev mnenj o omenjenem predlogu. Največ pozornosti je vzbudil razširjeni koncept družine, ki med drugim izenačuje skupnosti istospolnih partnerjev z drugimi družinskimi skupnostmi in jim omogoča posvojitev otrok. O tem se delijo menja tako med politiki, kot tudi med strokovnjaki in civilno družbo. So pa večinoma vsi pozdravili prepoved telesnega kaznovanja otrok, ustanovitev zagovornika otrok in prenos odločanja o ukrepih za zaščito s centrov za socialno delo na sodišča. V javni razpravi se je pokazalo, da zakonik le navidezno postavlja v središče otroka in njegove pravice. Povsem zanemarjena je pravica otroka do očeta in matere. Tradicionalna oblika družine, ki izhaja iz naravne danosti človeka in jo poleg kristjanov želijo ohraniti v večini verstev, je postavljena na enako raven kot „zakonski par“ par dveh moških ali žensk. V razpravi je bil največkrat izpostavljen pomen prave družine, ki naj bi jo država podpirala, ne pa da z uzakonitvijo vseh drugih oblik sobivanja spodbuja izumiranje te temeljne celice napredka družbe. Poslanec France Cukjati je na primer izpostavil, da bo s predlagano redefinicijo družine država finančno še poslabšala položaj zakonske zveze moškega in ženske, v družbi pa bo razvrednotila pomen urejene zakonske zveze. Po drugi strani pa novi zakonik ne daje nobenega namiga, kaj bo država naredila za pomoč družinam v stiski, da bi preprečila boleče razveze, ali pa kako bo mladim pomagala pri pripravi na sklenitev zakonske zveze. Če pretiravamo, bi po novem družinskem zakoniku, kot si ga razlagajo nekateri, otroka lahko posvojila mož in žena iz urejenega zakona, družina dveh pedofilov ali pa kar lovska družina.

SLOVENIJA GRE V JUŽNO AFRIKO.

Slovenska nogometna reprezentanca se je v dodatnih kvalifikacijah uvrstila na nogometno svetovno prvenstvo, ki bo avgusta prihodnje leto v Južnoafriški republiki. Prvič ji je to uspelo leta 2001, ko je premagala Romunijo. Sredi letošnjega novembra pa je bila v dodatnih tekmah boljša od Rusov. V Moskvi je sicer izgubila, a dosegla pomemben gol v gosteh za izid 1:2. V povratni tekmi 18. novembra pa je v Mariboru premagala rusko reprezentanco z 1:0. Rusi, ki so veljali za favorite in jih je na tribuni spodbujal njihov predsednik Dmitrij Medvedjev, so odšli domov razočarani.

ZAHVALA

Ob zaključku leta se radi spomnimo naših bližnjih in vseh dobrih ljudi, zato bi rada uporabila to priložnost s prisrčno zahvalo in toplimi željami za prihodnost **VSEM DRAGIM LJUDEM ZA VAŠO ČUSTVENO PRIDNOST.**

Slovensko versko in kulturno središče v Kew je vabljivi prostor, bogatejše z vašo čustveno darovano prisposodbo naše petdesetletne in več življenjske dobe pod Južnim križem ...

Ob vstopu v dvorano nas prijetno spremljajo obrazi naših bivših in preminulih dušnih pastirjev in častitih sester. Na novo prepleskanih zidovih nam fotografije pripovedujejo zgodbe slovenske preteklosti do danes. Bogato obložene mize in šanki ponujajo dobrote in to iz rok vas – pridnih prostovoljcev. Oderske prireditve in slike na platnu ter revija Misli prikazujejo požrtvovalnost darovalcev prostega časa. V bližajočih se toplih nedeljah nas bo sedaj ohlajevalo delo pridnih rok naših dobrotnikov. Ob tej priložnosti naj naše skupne tople želje poneso našo vsestransko zahvalo graditelju naše čustvene skupnosti.

Naj Vas zadovoljstvo in zdravje vedno spremljata na Vaši poti – spoštovani pater Ciril. In kako lepo je, da je zopet med nami naša priljubljena misijonarka Marija Anžič! **Helena Leber, Camberwell VIC**

VAŠI DAROVI do 6. decembra 2009

ZA BERNARDOV SKLAD:

\$80: Stojan Žele. **\$60:** Štefan & Anna Šernek, Ema & Lojze Kovačič. **\$50:** Maks Korže. **\$40:** Alma Stefanič, Antonija Sankovič, Max Robar. **\$30:** Rudi Durchar, Ivanka Žabkar, Anna Kodila. **\$20:** Štefan & Helen Zadravec, Ivanka Smrdel, Maria Boelčkey, Krista Mautner, Emil Fink, Silvo & Danica Štern, Silva Ujčič, Hermina Bizjak, Andrey Grlj, Sylvia Goetzl, Dora Barba, Albin & Zora Gec, F. & M. Kovačič, Ivan Burlovič.

\$15: Maria Kromar. **\$10:** Anica Tomšič, Mario Jurčič, Jože & Slavka Vrtačič, Magda Pišotek, Ferdy Jelerčič, Ivanka Bajt, Maria Spernjak, Max Hartman, Paula Lenarčič, Matija Cestnik, Alojz Fabjančič, Alexander Bole, Emma Kowalski, Marija Medved, Maria Bračko, Jože Medved, Zita Žnidaršič, Elvira Čuk, Franc Janežič, Srečko in Majda Brožič.

ZA LAČNE: \$200: Pavlek Ledinek. **\$10:** Alex Braletitch. **ZA MISIJONE: \$100:** Maks Korže, Marko Zitterschlager (za Salomone), Milka in Jože Brožič - namesto božičnih voščilnic. **\$50:** Ivanka Bajt - namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem. **\$10:** Marta in Milan Ogrizek.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

p. Darko Žnidaršič OFM
 p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO Box 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: darko@pacific.net.au
 valerian@pacific.net.au

»Stu ledi, sto ledi, stu ledi naj pride nuter,
 oj, le nuter, oj, le nuter, stu ledi naj pride nuter.«

(Tržaška ljudska pesem)

Pesem, ki smo jo zapeli pod vodstvom p. Darka in Lentija Lenka na letošnjem slovenskem koncertu v Geelongu, so zapeli tržaški Slovenci, ko so vabili sovaščane in prijatelje na ohceti. Vendar ima globoko sporočilo za vse nas, da se ne bi obotavljali, temveč pogumno po svojih močeh podarjali talente v našem občestvu za Božjo slavo in medsebojni blagor. Kmalu bodo minila štiri desetletja, odkar gradimo skupni dom v Bogu v Merrylandsu pod zvonom sv. Rafaela. Veliko lepih spominov in doživetij se je nabralo in Bog daj, da nebi omagali danes in naprej v naših prizadevanjih, temveč ustvarili še kakšno poglavje za knjigo slovenskega občestva.

Na 35. slovenski koncert smo se odpravili z velikim avtobusom podjetja Eagletours. Škoda, da nekateri niste mogli z nami, čeprav je v začetku dobro kazalo. Kljub temu nas je bilo s šoferjem Marijanom vseh skupaj 26: 19 iz Sydneya, 4 iz Wollongonga in 3 iz Canberre, ki so prisledli v Yassu. Še 15 rojakov iz Canberre je pripotovalo z avtom, iz Wollongonga Koprivčevi in prijatelji (skupaj 10), iz Sydneya so pripotovali Olga, Veronika in Martin ml. Konda ter p. Valerijan in častni

generalni konzul Alfred Brežnik, iz Kraljičine dežele pa Marica Podobnik. Upam, da nismo koga izpustili. Če je še kdo, pa naj sporoči in lahko v svoj izvod Misli dopiše ime zraven, da ne bo tarnal v nedogled, da smo ga pozabili.

Na odru smo bili trije nastopajoči: Štefan Šernek, ki je nastopil sam s harmoniko, dve skladbi sta zapela z Olgo Konda, p. Darko pa dve skladbi ob spremljavi Lentija Lenka. Iz Canberre sta nastopala Mateja in Simon Koštrica, iz Wollongonga pa Katelin Koprivec. V veselem navdušenju smo si obljubili, da se vidimo naslednje leto pri nas v Sydneyu – na 36. koncertu v soboto, 2.10.2010, v nedeljo, 3.10. pa bo skupna sv. maša. Zabeležimo si datum v nove koledarje že sedaj, pametni namreč pišejo – še vedno!

Že sedaj Vas povabim, da razmislite in predlagate geslo koncerta, ki naj bo, če se le da, v duhu lanskega Svetovnega dneva mladih in gesla: »Prejeli boste moč Svetega Duha in boste moje priče« (Apd 1,8). Za nas spodbuda in zaveza, da smo žive priče kot ljudje, Slovenci in kristjani – vključno v pesmi in besedi!

Prvi sestanek za 36. slovenski-mladinski koncert bomo imeli na četrto nedeljo v februarju, 28.2.2010, ko bo družinska sv. maša. Takrat bo tudi blagoslov

otrok in šolskih torb, kakor smo imeli že prejšnja leta.

V zadnjih Mislih še nisem omenil obiska **Okteta 9**, ki prihaja iz Celja in okolice in so letos avgusta obiskali Avstralijo. Dneve na naši celini so izkoristili za oddih na Frasier Islandu, nastopili pa so v četrtek, 6.8.2009 po sv. maši v Merrylandsu, v nedeljo v Brisbanu in naslednjo nedeljo, 16.8. po sv. maši v Canberri in nas ogreli in navdušili s svojo pesmijo.

Fantje so bivši gimnazijci na celjski gimnaziji in osem jih je z mladim profesorjem glasbe, ki je tudi njihov zborovodja, strnilo moči in glasove – odtod ime Oktet 9. Kasneje so se pridružili še trije, tako da je vseh pevcev danes 12. V poplavi raznih kriz, krize vrednot in tudi naše pesmi in besede, ko mladi danes bolj obožujejo angleške popevke in kakšno glasbo, ki je naravnost razbijaška za ušesa, hočejo biti mladi pevci (19-22 let) z domačo pesmijo znova pokazati na našo dediščino in zavezo.

V oktobru so nas obiskali **športniki s Ptuja in okolice**: Dejan Doki z ženo Moniko in hčerko Emo, ter športniki Miroslav – Miki Prstec, Miroslav Vindiš, Brane Komel, Dušan Koren in Mihael Svržnjak. Naši športniki so nastopili na atletskem mitingu in na olimpijskih igrah veteranov oktobra v Sydneyu. Največ so zbrali srebrnih medalj – kar 6 in eno bronasto. Še eno bronasto je zaslužil Ivan Rajk, ki je bil na obisku pri sestri Barici Brodnik v Wollongongu. - Miki Prstec tudi igra trobento v narodnozabavnem ansamblu in je preskusil svoj inštrument na prekmurskem pikniku z ansamblom Alpski odmevi.

Prav tako sta bila pri nas na obisku dr. Breda Čebulj – Sajko z ZRC SAZU in njen sin Gal, oba iz Ljubljane, v novembru pa absolventa Darjan Košir iz Ribnice in njegovo dekle Marjeta iz Velikih Blok (**fotografija desno**), ki sta pri nas sklenila dvomesečno potovanje po Avstraliji z novimi nepozabnimi vtisi. Darjan je pritrkovalec pri Novi Štifti, kjer deluje sedaj p. Filip.

Zadnji teden oktobra so nas obiskali dr. Drago Ocvirk, ki nam je pri oktobrski družinski nedeljski maši, 25.10., spregovoril spet o svojem misijonskem delu na Salomonovih otokih, ter p. Ciril iz Melbournea in p. Ivan Bresciani, jezuit iz Slovenije, doma iz stare Gorice. P. Ciril in p. Darko sva se udeležila II. konference izseljenskih duhovnikov, ki jo je organizirala Avstralska škofovska konferenca in ACMRO v Sydney Masonic Centru od 27. do 29.10. v Sydney Masonic Centru. Udeležila sva se je p. Ciril in p. Darko. P. Ivan si je ogledal lepote Sydneya in se v četrtek, 29.10., predstavil našemu občestvu pri Sv. Rafaelu. V Sydneyu, pravi, ga bomo spet srečali januarja ali nekoliko kasneje. P. Ivan je prišel v Avstralijo na tretjo probacijo, kakor je pred njim pred nekaj leti prišel p. Milan Bizant, ki je sedaj provincial slovenske jezuitske province.

Podjetje WJ Sanders v Marrickvillu je obnovilo in na novo pozlatilo tri naše kelihe – mali kelih, ki ga uporabljamo pri sv. mašah na Planinki pri Brisbanu, stari kelih v

Figtreeju ter kelih, ki ga uporabljamo pri delavniških mašah v Merrylandsu. Stari kelih v Figtreeju je podarila p. Valerijanu prijateljska družina iz Johnstowna, PA, ZDA, ob njegovem odhodu v Avstralijo. Ta kelih je tudi dobil novo, večjo pateno, ker je bila prejšnja, pločevinasta, brez umetniške vrednosti in tudi poškodovana. Prav tako so obnovili dva ciborija – piksidi, večji ciborij je tudi dobil pokrov, ki ga doslej ni imel, kar bo zelo primerno za sv. maše, kadar jih obhajamo kje zunaj, npr. na Slovenskem društvu v juniju za domovino ali še kje. WJ Sanders čez dve leti praznuje stoletnico delovanja.

Mario Jurčič in Viktor Berginc sta v septembru in oktobru na novo uredila okolico cerkve, Mario je na novo obzidal in nasadil gredice, pobarval kamenje in oznake na parkirišču zadaj na dvorišču. Načrtov mu ne zmanjka. Na jubilate spet ne smemo pozabiti. V septembru (20.9.) je praznovala 70-letnico naša tajnica in požrtvovalna sodelavka **Mihelca Šušteršič**. Naš zvesti rojak **Ivo Bavčar** pa je praznoval 80-letnico 24. oktobra in smo mu voščili pri družinski sv. maši v nedeljo, in popoldne nazdravili polnoštevilno na Slovenskem društvu. Prav tako tudi **Zori Johnson**, ki je naslednji dan, 26.10., praznovala 75. rojstni dan. Rojaki, hvala Vam za zvestobo in pričevanje in Bog nam daj še veliko skupnih let, poguma in zdravja!

Zakonske jubileje smo obhajali malo pozneje, na misijonsko nedeljo, 18.10. Nekaj jubilatov smo že počastili, vendar za skupno praznovanje prijav dolgo ni hotelo biti, čeprav so imeli dovolj časa. Šest parov je tisto nedeljo obnovilo svojo zvestobo in prejelo Božji blagoslov: Vinko in Marija Ovičaj (64 let zakona), Tone in Tončka Stariha (50 let), Angelo in Marija Deskovič (50 let), Janez in Neva Janz (50 let), Mark in Irena Stariha (25 let) in Uroš in Elizabeth Ergaver (5 let). Tem in še drugim, ki ste praznovali okrogli jubilej, iskreno čestitamo!

NAPOVEDNI KOLEDAR

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Na 1. adventno nedeljo, 29.11., začenjamo novo cerkveno leto, ki bo tudi jubilejno v našem Merrylandsu. Na zadnji dan starega leta bomo obeležili 4 desetletja, odkar smo Slovenci v Sydneyu dobili svoj skupni dom v Bogu – leta 1969 je bila blagoslovljena prvotna cerkev sv. Rafaela, na novo leto 1970 pa je bila v Merrylandsu prva slovenska sv. maša za rojake.

MIKLAVŽEVANJE bo tudi letos na prvo nedeljo v decembru, 6.12. Otroci Slomškove šole bodo nastopili v cerkvi ob koncu sv. maše, obisk Miklavža in obdaritev pa bo v dvorani.

Na praznik BREZMADEŽNE, v torek, 8.12., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

SREČANJE BOLNIKOVI IN UPOKOJENCEV bo v četrtek, 10.12. Ob 10.00 molitev v cerkvi, ob 10.30 sv. maša, pri kateri boste lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Kosilo v dvorani kot običajno. Prosimo,

obvestite in povabite drug drugega, omogočimo prevoz tistim, ki ga nimajo. Hkrati nas obvestite še o drugih bolnikih in ostarelih, da jih obiščemo v adventu patra ali skupina žena, kakor smo se dogovorili na zadnjem sestanku pastoralnega sveta.

Od 16. do 24.12. vas vabimo k **BOŽIČNI DEVETDNEVNICI**, ki jo pojemo pri sv. mašah. Vsak dan devetdnevnicke posvetimo v določen namen, namene lahko napišete ali nam sporočite. Obenem v adventu poskrbimo za dobro opravljeno sv. spoved.

V četrtek, 24.12., je sv. maša dopoldne ob 10.30 in sklep božične devetdnevnicke. Sveti večer preživimo v molitvi in zbranosti, ob petju božičnih pesmi in ne pozabimo na blagoslov naših domov.

BOŽIČ 2009: Cerkev bo odprta uro pred polnočnico. Ob 11.30 zvečer bo božičnica. Opolnoči bo blagoslov jaslic in slovesna polnočnica prav tako v cerkvi. Odpravimo se dovolj zgodaj, da bomo v redu parkirali avtomobile in prišli pravočasno v Božjo hišo. - Sv. maši bosta še ob 8.00 zjutraj z ljudskim petjem in ob 9.30 dopoldne s petjem deklliškega zbora Južne zvezde.

ŠTEFANOVANJE bo v znamenju praznovanja 18. obletnice samostojne Slovenije in bližajočega se 40-letnega jubileja. G. Florjan Auser pripravlja dokumentarni film. Če ima kdo kakšne stare slike ali filmske posnetke, naj jih do konca novembra prinese – posodi Florjanu, da jih bo presnel za DVD. Začetek bo ob 7.00 z večerjo, po kulturnem programu pa bo zabava z ansamblom The Masters. – Večerna maša bo ta dan že ob 6.00 zvečer, dopoldne pa ob 9.30.

Zadnji dan starega leta, 31.12., pade na četrtek, zato bo sv. maša ob 10.30 dopoldne. Zapeli bomo zahvalno pesem za leto 2009. Večerne maše ne bo!

Na novo leto, 1.1.2010, praznik Božje Matere Marije in svetovni dan miru, bo sv. maša ob 9.30 dopoldne.

Večerne maše ne bo.

WOLLONGONG – FIGTREE

Na zahvalno nedeljo, 8.11., smo obhajali žegnanjsko nedeljo. Rojakom se iskreno zahvaljujemo za Vaše sodelovanje in molitve.

Sv. maše so še: na nedeljo Kristusa Kralja, 22.11. in na

3. adventno nedeljo, 13.12., ob 5.00 popoldne. Na sveti večer pred Božičem, 24.12., pa bo zgodnja božična polnočnica ob 8.00 zvečer.

V januarju bodo sv. maše: na novo leto, 1.1., na nedeljo Gospodovega razglasenja, 3.1., in na redni nedelji, 10. in 24.1., vedno ob 5.00 popoldne.

CANBERRA – GARRAN

V novembru smo se prvič zbrali k molitvam za rajne: v nedeljo, 15.11., ob 5.00 popoldne na pokopališču Woden, naslednji dan, v ponedeljek, 16.11., pa na pokopališču Gungahlin.

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla.

Na Božič, 25.12., bo sv. maša prav tako ob 6.00 zvečer.

V novem letu bodo bogoslužja: v nedeljo, 17.1., 21.2., 21.3., v aprilu pa na veliko noč, 4.4.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša bo na 1. adventno nedeljo, 29.11., božična na nedeljo sv. Družine, 27.12., na zadnjo nedeljo v januarju, 31.1. in potem velikonočna na belo nedeljo, 11.4., vedno ob 6.00 zvečer. Po sv. maši je srečanje v župnijski dvorani. Hvala tamkajšnjim rojakom, ki tako velikodušno poskrbite za veselo družbo in prigrizek!

ZLATA IN SONČNA OBALA, PLANINKA, QLD

Pater bo obiskal rojake na Zlati Obali v soboto, 14.11., ko bo sv. maša ob 4.00 popoldne v Klubu Lipa, v nedeljo, 15.11., pa na Planinki, kjer bodo po sv. maši molitve za rajne.

Božično bogoslužje bo v soboto, 2.1. ob 4.00 popoldne na Zlati Obali, v nedeljo, 3.1.2010 ob 10.30 dopoldne na Planinki, v Buderimu pa bo sv. maša v cerkvi Matere Božje ob 5.30 popoldne.

V Buderimu smo sklenili, da bo sv. maša tam samo v božičnem času, ker se je udeležba rojakov zelo zmanjšala. Vabljeni k bogoslužju in čajanki, da se obenem pogovorimo, kako naprej. – Rojaki nas obvestite tudi o bolnikih, da jih patra obiščeva ob svojih obiskih, sicer pokličite krajevnega duhovnika za prejem zakramentov.

PRVO SV. OBHAJILO

Na Rafaelovo nedeljo, 27.9.2009, so pri družinski sv. maši prejeli prvič Jezusa v svoja srca: **Ben Gašperšič, Dejan Lukežič, Noah Skubla**. (fotografija levo). Prvoobhajance je pripravljala Klara Brcar.

Na praznik vseh svetih, v nedeljo, 1.11.2009, je v župniji Lalor Park prejela prvo sv. obhajilo **KATE STARIHA** (fotografija skrajno levo).

Iz Malezije smo dobili pismo in pozdrave, ki jih pošilja družina McAuley: Robert, Marjeti, Dominic in Nicholas. **NICHOLAS MCAULEY** je prejel prvo sv. obhajilo v nedeljo, 12.7.2009, v župniji Marije vnebovzete v Kuala Lumpurju. – Čestitamo vsem!

SV. KRST

ALANNA ANNA-MARIE PEČOVNIK, Maloneys Beach, NSW. Rojena 15.8.2008, hči Petra Pečovnika in Melisse Marshall. Botri sta bili Mary in Frances Zore. Sv. Rafael, 11.10.2009.
p. Darko in Valerijan

20. OBLETNICA MOLITVENE SKUPINE SRCA JEZUSOVEGA V MERRYLANDSU

Dvajset let je minilo, odkar je skupina vernih žena iz verskega središča Merrylands na pobudo sestre Pavle Kavčič, ki je bila tukaj na obisku iz Melbourne, ustanovila molitveno skupino, ki je dobila ime »Molitvena skupina Srca Jezusovega«. Dvajset let se že zbirajo vsak četrtek dopoldne k skupni molitvi rožnega venca pred dopoldansko službo božjo. Poleg molitve pa se članice molitvene skupine ukvarjajo tudi z dobrimi deli, saj vsakih nekaj mesecev priredijo po četrtkovih molitvah in sveti maši tudi kosilo, kjer se zberejo starejši občani, ki pogosto pripeljejo s seboj tudi take vernike, ki zaradi slabega zdravja sami ne bi mogli priti. Večkrat so tudi organizirali kako romanje ali izlet z avtobusom, zraven pa tudi redno obiskovanje bolnih in ostarelih na domovih.

Milka Stanič
je voditeljica
cerkvenega
pevskega
zbora in
organistinja.

**Tina Papagna, Ivanka Žele, Danica Petrič,
Marija Matešič in Vilma Kobal z obema patroma.**

Molitveno skupino vodijo: Danica Petrič, Tina Papagna, Marija Matešič Milka Stanič in Vilma Kobal, molitve pa vsak teden vodi Ivanka Žele. Milka Stanič je tudi vodja cerkvenega pevskega zbora in organistinja. Na pobudo gospe Teje Bavčar so se člani in članice molitvene skupine povezali tudi z molitvijo živega rožnega venca, ko vsak molilec na svojem domu vsak dan izmoli vsaj eno desetko rožnega venca
Martha Magajna

NAŠI POKOJNI

KAREL SEDMAK je umrl v bolnišnici v Wollongongu v nedeljo, 20.9.2009. Rodil se je 2.4.1926 v Narinu v župniji Šmihel pri Pivki. V Avstralijo je prišel konec leta 1949 in se zaposlil v železarni v Wollongongu. Leta 1961 sta se poročila z Jožico Žabkar v Warrawongu in si ustvarila družino in dom v Unanderri. Oba, Karlo in Jožica sta bila dejavna v slovenski skupnosti v Wollongongu, skrbela za dežurstvo, cerkev in dvorano, se udeleževala prireditev in balinanja. Karlo zapušča ženo Jožico, sina Roberta z ženo Wendy, sina Edvarda in vnukinjo Amelie, v Sloveniji pa brata Stanka. Sv. mašo za pokojnega smo obhajali 25.9.2009 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju in ga pospremili na Božjo njivo Lakeside – Kanahooka.

MARIJAN – MARIO BESEDNJAK je dokončal tek zemeljskega življenja v četrtek, 1.10.2009 zgodaj zjutraj v bolnišnici Port Kembla. Rodil se je 15.12.1934 v Dubrovniku na Hrvaškem. Ko je bil star 2 leti, se je družina preselila v Orehovlje v župnijo Miren pri Gorici. Leta 1957 sta se v Italiji poročila s Cvetko Simsič, ki je doma iz Vrtojbe, in še isto leto prišla v Avstralijo. Mario je bil operater žerjava v podjetju in je kljub letom še vztrajno delal do lani novembra, ko se je upokojil zaradi bolezni. Bil je dober mož in oče, ponosen in zaveden Slovenec, rad je prihajal na zabave in na srečanja rojakov in se zavrtel ob slovenski domači glasbi. Njegov priljubljeni konjiček je bil ribolov, kjer se mu je sreča večkrat nasmehnila. Rad je potoval z avtom karavanom na letne dopuste, zato so ga otroci in vnuki klicali »papa with caravan«. Zelo rad je tudi obdeloval svoj vrt. – Mario poleg žene Cvetke zapušča sina Walterja z ženo Judy, hčer Tanjo z možem Robertom, v Melbourne sestro Vero in njeno družino, ter 6 vnukov in 2 pravnuka. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Figtreeju v sredo, 7.10.2009, v slovo so mu spregovorili Zvonko Groznik ter sin Walter in hči Tanja. Poleg domačih rojakov se je pogreba udeležilo veliko njegovih sodelavcev. Pokopan je na pokopališču Lakeside – Kanahooka.

SLAVICA BRUMEC je umrla v petek, 30.11.2009, v domu počitka Clare Holland House v Russellu, ACT. Rojena je bila 3.3.1925 v Makolah, v Avstralijo je prišla januarja 1957. Zapušča hčerko Nelko in sina Tonyja - Taboja, 7 vnukov in 4 pravnuke. Svojim najdražjim je bila prava slovenska mati, dobra kuharica in skrbna gospodinja. Redno je prihajala k našim sv. mašam, k

molitveni skupini in Kolpingovi družini, dokler je mogla, rada je darovala za cerkev, sv. maše in za misijone. Sv. mašo v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu, kjer se zbiramo slovenski rojaki, in pogreb na pokopališču Woden 2.11.2009 je vodil domači župnik g. Tony Frey ob veliki udeležbi našega ljudstva.

JOŽEFA POROK, roj. URBIČ je umrla v petek, 30.10.2009 zvečer v bolnišnici v Fairfieldu, NSW. Rojena je bila 13.4.1911 v Lipsenju na Notranjskem v župniji Grahovo pri Cerknici kot hčerka Franca in Marije, rojene Bulc. V družini je bilo 13 otrok. Osemindvajsetletna je prišla v Avstralijo 26.1.1939 in se pet dni po prihodu poročila z Janezom Porokom od Gornjega Jezera, župnija Stari trg pri Ložu. Poročila sta se v cerkvi sv. Petra in Pavla v sydneyskem predmestju Tempe, NSW. Imeli so zelenjadno farmo, kjer so pridelovali paradižnik in cvetačo in ju prodajali na trgu. Janezu in Jožefi sta se rodili dve hčerki: Mary, ki je poročena z Borisom Radaljem in Milly, ki je vdova po pokojnem možu Guerinu Trdoslaviču, Istranu. Jožefa zapušča tudi sestro Mili, poročeno Polak, 4 vnuke, pravnujkinjo in 4 nečake. Mož Janez je umrl leta 1984. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo, 4.11.2009, s p. Valerijanom sva somaševala p. Darko in g. Edi Sedevič, ki je opravil pogrebni obred na pokopališču v Liverpoolu.

ALEXANDER – ALEX MAILOW je umrl v Unanderri, NSW, v ponedeljek, 2.11.2009 zjutraj. Rodil se je v Armeniji 1.6.1924. Med drugo svetovno vojno je bil vojak v sovjetski armadi, po vojni pa je živel in delal v Avstriji, odkoder je konec leta 1949 prišel v Avstralijo. Po poklicu je bil strojevodja. Leta 1959 sta se v katedrali v Wollongongu poročila z Emo Šoštarich. Oba sta se dejavno vključila v življenje slovenske skupnosti, Ema je podpredsednica Kluba Planica in odlična kuharica. Alex je bil bolan samo nekaj tednov. Poleg žene Eme zapušča hčer Diano z možem Bruce, sina Johna, vnukinjo Sasho. Sv. mašo smo obhajali v petek, 6.11.2009 v naši cerkvi v Figtreeju ob veliki udeležbi ljudstva. V slovo so mu spregovorili hči Diana, zet Bruce in predsednik Ivan Rudolf, naš tamkajšnji pevski zbor mu je ganljivo

zapel v slovo. Pokojni počiva na Božji njivi Lakeside – Kanahooka.

IVAN LEBEN je umrl v bolnišnici Canossa v Brisbanu 22.3.2009. Rojen je bil 11.7.1925 v vasi Ševlje v župniji Selca nad Škofjo Loko. Pogreb je bil 24.3.2009 v družinskem krogu. Ivan zapušča ženo Heleno in 3 hčerke: Sonjo, ki živi v Melbourne, Ano in Jenny, ki živi v Brisbanu, ter njihove družine. Živeli so na Mt. Isi, po upokojitvi pa v Brisbanu. Rad je pomagal pri klubu Planinka in bil nekaj let odbornik ter član pevskega zbora, ki ga je vodil že pokojni Stanko Sivec. Imel je brata Stanka, ki je pred leti umrl na Mt. Isi. Mlajši brat Franc je bil mesec dni na dopustu na Mt. Isi, živel pa je v Koelnu v Nemčiji, kjer je umrl 9.4.2009. Brat Toni še živi v Mt. Isi, brat Lojze pa menda še živi v rojstnem kraju.

FRANC RADKO je umrl na praznik vseh svetih, v nedeljo, 1.11.2009 v Allandale Nursing Home, Central Coast. Rodil se je 22.2.1929 v Dobrovniku v Prekmurju kot sin Štefana in Ilonke, r. Horvat. Kot mlad fant se je poročil z Marijo Arnoš, ki je po rodu z Vrhniko. V Avstralijo sta prišla leta 1957. Najprej sta živela v Fairfieldu. Rodila sta se jima sin Marijan in hči Zlatka. Franc je bil nekaj časa vlakovodja, nato je naredil izpit za strojnega operaterja. Bil je dejaven član slovenskega društva in je rad pomagal, kjer je bilo potrebno. Pozneje so se preselili v Newcastle. Franc je bil zaradi bolezni tri leta in pol v domu počitka, pozneje so kupili hišo v Mantering Parku, NSW. Zdravje se mu je poslabšalo in je bil sprejet v Allandale Nursing Home, kjer je po enem tednu umrl. Zapušča ženo Marijo, sina Marijana, hčerko Zlatko in polbrata Slavka Horvata. Pogrebne molitve je vodil krajevni duhovnik v kapeli krematorija Allandale 6.11.2009, nato je bil pokojnik upepeljen. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

MARIJA ŠKRLOVNIK, roj. POLER je umrla v soboto, 14.11.2009 v domu počitka v Annandale, NSW. Rodila se je na Jarenini pri Mariboru 4.4.1935.

Kot mlado dekle je prišla v Avstralijo in se v Newcastlu poročila z Alojzom Marčičem (Marchich). Rodili so se jima otroci Erik, Rose, Christina. Zakonca sta se kasneje razšla in Marija se je ponovno poročila z Antonom Škrlovnikom. Rodil se jima je sin Anthony. Marija poleg svojih otrok zapušča vnuko Roberta, Samantha, Alano Berridge ter pravnuke, v Sloveniji pa brata Antona, ki živi v Mariboru. Mož Anton je že pokojni. Marija je bolehal za sladkorno boleznijo in bivala v domu počitka v Quakers Hillu, nato v hiši v Kensingtonu, ki je bila last njene sestre, pozneje spet v več domovih starejših, nazadnje pa v Annandalu, kjer je dotrpela. Sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v četrtek, 19.11.2009. Pokopana je na pokopališču Pinegrove.

p. Darko in p. Valerijan

HASA NSW: TRETJE ZLATO SREČANJE AVSTRALSKIH SLOVENCEV V NSW

HASA NSW je tudi letos priredila Zlato srečanje avstralskih priseljencev v soboto, 10. oktobra 2009 popoldne, v dvorani verskega in kulturnega središča Merrylands. HASA NSW je v preteklih letih organizirala že dve podobni srečanja, najprej vseh, ki so prispeli v Avstralijo leta 1957 ali prej, nato vseh, ki so prispeli leta 1958, letos pa so bili na vrsti vsi, ki so prispeli leta 1959. S proslavo petdesetletnice njihovega prihoda smo združili tudi proslavo petdesetletnice delovanja slovenskih igalskih družin v NSW in ne nazadnje tudi peto obletnico delovanja HASA NSW. Slavja so se poleg množice slavljencev udeležili: Odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri, gospod Gregor Kozovinc, častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW g. Alfred Brežnik in gospa Jeni, pater Darko Žnidaršič - predstojnik verskega in kulturnega središča Merrylands, gospod Florjan Auser - direktor Slovenian Media House in član Sveta za Slovence po svetu pri vladi Republike Slovenije, dr. Breda Čebulj-Sajko (**tretja z leve na spodnji fotografiji**), zastopnica Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Tanja Smrdel - urednica slovenskih radijskih oddaj na radiu SBS in zastopniki slovenskih klubov in organizacij: iz Triglav Panthers kluba g. Peter Krobe, iz Slovenskega društva Sydney, g. Štefan Šernek in gospa Šernek, iz Planice Wollongong, g. Ivan Rudolf in gospa Rudolf, iz društva Tivoli - Newcastle, gospa Cilka Prinčič. Prireditev je nad vse spretno in uglajeno vodila Tanja Smrdel. Avstralsko in slovensko državno himno je

zapel deklški pevski zbor Južne zvezde pod vodstvom Carmen Funderanan-Austin. Poleg pozdravnega govora predsednice HASA NSW Marthe Magajna so goste pozdravili s krajšimi nagovori tudi častni gostje, med katerimi je g. Gregor Kozovinc prebral pozdravno pismo ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu Republike Slovenije, g. dr. Boštjana Žekša. Navzoče je nagovorila tudi dr. Breda Čebulj-Sajko, zastopnica Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti, ki je pred petimi leti aktivno pripomogla k ustanovitvi HASA NSW.

Glavna atrakcija večera so bili prav gotovo zgodovinski video posnetki, najprej o delovanju HASA NSW, pozneje pa še o zgodovini igalskih družin v NSW. Video posnetke je pripravil direktor Slovenia Media House g. Florjan Auser s sodelovanjem dveh arhivark, Marije Grosman in predvsem Mihelce Šušteršič, ki je prispevala večino podatkov in fotografij o igalskih družinah iz svojega osebne arhiva, ki dopolnjuje že vseh preteklih petdeset let.

Poleg zgodovine igalskih družin smo videli še dva krajša videa o življenju in delu dveh slavljencev večera, ki sta oba prispela v Avstralijo pred 50 leti: g. Alfreda Brežnika, ki je bil izredno aktiven že vse od začetkov združevanja Slovencev v Sydney, od Akcije za Dom, začetkov Slovenskega društva Sydney, skozi vsa dolga leta razvijanja slovenskih organizacij. Sodeloval je pri Slovenskem šolskem odboru, pri Avstralsko slovenski konferenci in je tudi od vsega začetka aktivno in finančno podpiral HASA NSW, kar je veliko prispevalo k razvoju in uspehu te organizacije. Drugi video pa je bil posvečen življenju in delu Mihelce Šušteršič, sodelavke HASA NSW, ki je vseh petdeset let močna opora na vseh področjih dela igalskih družin.

Uradni del prireditve je bil zaključen z nastopom deklškega zbora »Južne zvezde«, ki so zelo lepo zapele slovensko in nato še avstralsko pesem, nakar sta se prva dva slavljenca, Alfred Brežnik in Mihelca Šušteršič podpisala v Zlato knjigo priseljencev, sledili pa so jim tudi vsi ostali slavljenci, ki so napolnili dvorano.

Prireditev je bila sklenjena z dobro domačo večerjo, v neformalnem delu je harmonikar Martin Konda raztegnil meh in oglasila se je domača slovenska pesem. Mnogo je bilo med udeleženci takih, ki se že desetletja niso videli in so se res razveselili srečanja. Ob poznem mraku so se zadovoljni razšli in se odpravili na dolgo pot domov.

Gospod Fredi Brežnik se prvi podpisuje v Zlato knjigo.

POSVETOVALNO SREČANJE HASA NSW V KLUBU TRIGLAV

Dr. Breda Čebulj-Sajko je s strani ZRC SAZU, ki je soustanovitelj arhivske organizacije in HASA NSW tudi finančno podpira, pooblaščen, da nudi strokovno pomoč in svetovanje pri arhivskem delu naših arhivskih delavcev in je še posebej poudarila potrebo pridobivanja novih delovnih moči za arhive, da bi se zagotovilo dolgoročno nadaljevanje zbiranja zgodovinskih podatkov in dokumentacije slovenske skupnosti v NSW.

GIUSEPPE (JOE) FERRARO je umrl zaradi odpovedi pljuč 09.10.2009 v Alfred Hospital, star 45 let: rojen je bil 08.01.1964 v Italiji na Siciliji. Poročil se je 03.01.1987 v Coburgu v cerkvi St. Paul's s Sonjo Valenčič, hčerko Marije, roj. Fabjančič iz vasi Podbeže in očeta Alojza Valenčiča, doma iz Hrušice. Zapušča ženo Sonio, hčerko Nathalie in sina Gregorja. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Matthew's v Fawknerju 15.10.2009, kremiran je bil v krematoriju v Fawknerju.

Hvala Mariji Valenčič za sporočilo.

SLAVKO (STANISLAV) OBLJUBEK, rojen 11.04.1921 v Vedrijanu, je umrl v bolnišnici 23.10.2009 blizu doma, kjer je živel v Greenvale – Melbourne. Poročen z

Marico roj. Kumar iz Vedrijana. Otroci: Stan, Robert in Anica z družinami – sedem vnukov. Pogrebna maša je bila 27.10.2009 v cerkvi Our Lady of Mount Carmel v Sunbury, pogreb pa na pokopališču Balla.

Hvala za sporočilo Alojzu in Elzi Kumar.

MARIJA ŠVARA roj. PAHOR je umrla 19.11.2009 v Altona Nursing Home. Rojena je bila 10.01.1923 v vasi Korita na Krasu. Poročila se je v Italiji leta 1954 z Vincem Švara in istega leta sta prišla v Avstralijo. Otrok nista imela. Pokopana je bila 25.11.2009 na pokopališču v Altoni.

Hvala Albini Dekleva za sporočilo.

ANTOLOGIJA SLOVENSKE GLASBE V AVSTRALIJI AN ANTHOLOGY OF SLOVENIAN MUSIC IN AUSTRALIA

Srečanje nekdanjih ansamblov julija letos v Kew me je navdihnilo za raziskovanje za Antologijo slovenske glasbe, glasbenih skupin, duetov in posameznikov v Avstraliji od prihoda pa do danes. Vključeni bodo ansambli (ki so igrali na plesih), pevski zbori, kvarteti, triji, dueti, solisti, ki so nastopali le nekajkrat in drugi, ki so nastopali velikokrat v Avstraliji. Rada bi vključila glasbene vložke, kjer je le mogoče, ker bo pripravljen CD-DVD posnetkov skupaj s knjigo. **Knjiga bo kot elektronska knjiga in kot DVD. Prosim vas še enkrat, pomagajte mi pri zbiranju snovi o skupinah in posameznikih:** imena nastopajočih, datum in kraj rojstva (če želite), ime skupine, letnice nastopov, način in kraji nastopov, zanimive informacije, ki bodo potrdile vaš obstoj v Avstraliji, morda zanimiv dogodek iz časa vaših nastopov in podobno.

Potrebujem tudi fotografije (fotografije bodo skenirane in vrnjene) ali pa datoteke – jpeg file vaše skupine ali posameznika in kopije kasete, filma, plošče, CD ali mp3.wav (zaželjen format) ali m4p filii.

Vsi originali bodo vrnjeni lastniku – ne pozabite napisati svoj naslov in telefonsko številko. Informacije bi rada zbrala čim prej, da se lahko začne načrtovati z oblikovanjem in DVD-jem. Končan projekt bo zanimiva dokumentacija dogajanj na glasbenem polju zadnjih šestdesetih let med Slovenci v Avstraliji in veliko bogastvo, katerega lahko izročimo bodočim rodovom. Besedilo bo predvsem v angleščini, povzetki pa bodo v slovenščini. Prosim, bodite del tega projekta – radi bi vključili prav vse glasbenike. Povejte tudi tistim, ki niso naročniki Misli in spadajo v skupino glasbenikov. Dajte jim ta članek. Če želite več informacij ali želite poslati snov in informacije, pošljite na naslov:

Katarina Vrisk, 6 Nelson Ave Oakleigh VIC 3166 Phone: 03 9504-2204 ali e-mail: musikteachr@hotmail.com

KRONIKA SLOVENSКИH ŠOL IN UČITELJEV SLOVENSKEGA JEZIKA V AVSTRALIJI

Spoštovani učitelji, v letu 2010 praznuje Slomškova šola v Kew, najstarejša slovenska šola v Avstraliji, 50. obletnico ustanovitve. Ob tej priliki pripravljamo KRONIKO SLOVENSКИH ŠOL IN UČITELJEV SLOVENSKEGA JEZIKA V AVSTRALIJI. V Kroniko bi radi vključili vse slovenske šole in učitelje, ki so v vseh teh letih učili slovenščino v slovenskih šolah v Avstraliji in pripravljali kulturne programe.

Prosim Vas za naslednje informacije za čas, ko ste učili ali pomagali v katerikoli slovenski šoli: ime, rojstni datum in kraj rojstva, izobrazba, letnice poučevanja, seznam vseh učencev, sestava učne ure in šolskega leta – kaj ste največ učili, osebni spomini na poučevanje in kulturne prireditve, opis kakšnega posebnega dogodka v šoli, fotografije iz šole, osebno fotografijo iz časa poučevanja, osebno fotografijo iz leta 2009, razno – kar sami čutite, da je pomembno, da se pove ljudem.

Kronika bo izšla v obliki elektronske knjige (e-book) in na DVD-ju v letu 2010. Prosim za Vaše sodelovanje, saj je zelo pomembno, da vključim v knjigo prav vse slovenske šole in vse učitelje, ki so v zadnjih 50-ih letih poučevali v slovenskih šolah. Želimo priznati njihovo požrtvovalno delo za slovenski jezik, za slovensko kulturo in za slovenstvo v Avstraliji. Prosim, pošljite Vaš dopis in fotografije - datoteke (skenirala jih bom in vrnila) do srede februarja 2010 na SLOVENSKI MISIJON – ARHIV, 19 A' BECKETT STREET, KEW, VIC 3101. E-mail: draga.gelt@sci.monash.edu.au ali draga@ozemail.com.au z oznako: za Drago Gelt, Slovenska šola. Hvala lepa. S spoštovanjem in lep pozdrav.

Draga Gelt OAM

p. Ciril A. Božič, OFM
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

35. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT v Geelongu, v soboto, 3. oktobra 2009, je bil velik dogodek, o katerem pišemo in ga posebej predstavljamo s fotografijami in teh Mislih. Naši rojaki v Geelongu so se izkazali, kot vedno, za izredno dobre organizatorje in gostitelje, za kar se jim prisrčno zahvaljujemo. Seveda zahvala tudi vsem nastopajočim in sodelujočim, prav posebna zahvala pa gospe Dragi Gelt OAM, ki je nosila glavno breme celotne priprave in izvedbe koncerta ter bila dragocena pomoč v pisarni misijona.

MAŠA NARODOV je bila v nedeljo, 11. oktobra 2009, v hrvaški cerkvi v Sunshine (Croatian Catholic Centre, Ardeer). Ob 2.30 popoldne je bila zaradi plohe procesija v cerkev in molitev rožnega venca, ob 3. uri pa sv. maša. Pater Valerijan je somaševal. Naša skupnost je zastopalo nad 30 rojakov – več kot ena tretjina je bila v narodnih nošah; Anica Smrdel je, kot vsako leto, vodila molitev rožnega venca v slovenskem jeziku, Tilka Lenko je zapela kitico lurške pesmi in Draga Gelt OAM je prebrala prošnjo v slovenščini. Bandero Marije Pomagaj je nosil mežnar Maks Korže, avtobus Doma matere Romane je vozil Valentin Lenko. Hvala p. Valerijanu, da je bil še nekaj dni po koncertu med nami (**fotografija spodaj**).

ČETRTO NEDELJO V OKTOBRU je vsako leto sv. maša v dvorani slovenskega društva **PLANICA** za žive in pokojne člane in prijatelje društva ter ob 3.30 popoldne molitve za pokojne na pokopališču **SPRINGVALE** (Eighth Ave & Seventh Road). Tako je

bilo tudi letos v nedeljo, 25. oktobra 2009, ko se je k sveti daritvi zbralo zares veliko ljudi ter prav tako potem v lepem sončnem popoldnevu k molitvi na pokopališču Springvale.

Torek, sredo in četrtek, 27., 28. in 29. oktobra 2009, smo imeli izseljenski duhovniki, ki delujemo v Avstraliji, drugo študijsko narodno konferenco, ki jo je pripravila Avstralska škofovska konferenca – njen Australian Catholic Migrant and Refugee Office iz Canberre. Konferenca je bila v Sydneyu. Seznanili smo se z dokumenti Cerkve o izseljenski pastoralni; nagovorili so nas nadškofje: msgr. Silvano Tomasi – apostolski nuncij in stalni predstavnik Svetega sedeža pri OZN v Ženevi; nadškof msgr. Giuseppe Lazzarato – apostolski nuncij v Avstraliji; adelaidski nadškof in predsednik avstralske škofovske konference msgr. Philip Wilson; msgr. Mark Coleridge – nadškof Canberre in Goulburna; škof msgr. Joseph Grech – škof iz Bendiga ter delegat avstralske škofovske konference pri Australian Catholic Migrant and Refugee Office; obhajali smo lepo oblikovano multikulturno mašo v katedrali sv. Marije v Sydneyu, kjer je imel zelo zanimivo pridigo sydneyjski nadškof kardinal dr. George Pell; delali po skupinah. Slovenske udeležence je povabil na večerjo častni generalni konzul RS za NSW g. Alfred Brežnik. Z nami sta bila tudi dva duhovnika iz Slovenije: prof. dr. Drago Ocvirk CM in p. Ivan Bresciani DJ.

Za praznik VSEH SVETIH, v nedeljo, 1. novembra 2009, je bila v KEW ob 10. uri sv. maša, ob 12. uri pa molitve na pokopališču KEILOR ter ob 5. uri popoldne na Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu. Na Keilorju smo imeli prav primerno vreme, saj je bilo nebo prekrito z oblaki, ki so se pozneje razkadili. Ker na tej božji njivi počiva vse več tudi naših ljudi, je vsako leto tudi množica nas živih večja, ko se zberemo v molitvi in hvaležnem spominu nanje, katerih dediči smo.

V ponedeljek, 2. novembra, na DAN VERNIH RAJNIH, sta bili dve sveti maši ob 10. uri dopoldne, ob 11.30 pa molitve na pokopališču v KEW ter ob 7. uri zvečer molitev rožnega venca in ob 7.30 zvečer tretja sv. maša. Med nami je bil tiste dni

prof. dr. Drago Ocvirk CM, ki se je vračal s Salomonovih otokov v Slovenijo, že teden dni prej pa je prišel k nam jezuitski pater Ivan Bresciani, ki bo v Avstraliji na študiju eno leto. Za vse svete nam je pri maši in nato tudi pri SDM na Elthamu govoril dr. Ocvirk, ki je svoje razmišljanje napisal za naše Misli.

Navzočnost misijonarja je vedno odlična spodbuda za razmišljanje o našem misijonskem delu in kaj bi še lahko storili. Kar precej dobre volje se je pokazalo, saj bomo v prihodnjem letu organizirali zbiranje obleke in druge vrste pomoči za bogoslovje in misijone na Salomonovih otokih. Pripravili bomo kontejner ter ga poslali v Honiario. **Tudi darovi letošnje misijonske nedelje**, ki smo jo obhajali 18. oktobra 2009, so bili vsi namenjeni misijonom: Pomagali smo Salomonovim otokom, dva tisoč evrov pa smo poslali misijonarju, našemu frančiškanskemu patru Hugonu Delčnjaku v Francosko Gvajano. Seveda so vsi misijonarji izredno hvaležni za vsak dar in molitev, ki spremlja njihovo delo.

Maša na pokopališču KEILOR je bila v soboto, 7. novembra, ob 11. uri dopoldne. Mašo že sedaj nekaj let naročita uprava pokopališča in pogrebni zavod Tobin Brothers. Pri maši se zbere vsako leto več ljudi – precej nad tisoč ljudi. Letos so zaprosili p. Cirila za pridigo.

V soboto, 14. novembra 2009, je bil prazničen in lep dan za vse, ki so se udeležili romanja v TA PINU in nato v Kyneton. Nič ni bilo prevroče, kot so se nekateri zbal. Iz Kew smo odpotovali z dvema avtobusoma; precej romarjev se je pripeljalo iz Melbournea in Geelonga s svojimi avtomobili. Hvala Frančiški Šajn in Zori Kirn za zbiranje romarjev ter Gustiju in Emi Tomazin za organizacijo ogleda cerkve v Kynetonu ter pogrtnjeno mizo v parku. Ob izviru mineralne vode smo lahko natočili litre in litre te nujno potrebne pijače. Zvečer ob 6. uri pa je nadškof dr. Denis Hart umestil v župnijski cerkvi

Srca Jezusovega v Kew novega župnika g. Michaela Kalka (po očetu je ukrajinskega rodu, mati pa je Irka). Nadškof in novi župnik sta naročila pozdrave za naše celotno občestvo.

PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV 2009: V nedeljo, 15. novembra 2009, so na slovesnosti zakonskih jubilejev v naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Kew praznovali naslednji jubilentje:

MARIJA in MATIJA CIMERMAN – 60 let; MARIJA in FRANC URŠIČ – 60 let; MATILDA in FRANC KOVAČIČ – 57 let; ZORA in ALBIN GEC – 55 let; IVANKA in ALBIN SMRDEL – 55 let; ANGELA in AVGUŠTIN GUSTI – 55 let; TEREZIJA in FRANC FEKONJA – 50 let; SABINA in TONE GJEREK – 50 let; ANA in ALEKSANDER (ALEX) KODILA – 50 let; EDA in MARIO SVETINA – 50 let; ZDENKA in JANEZ MEŽNARIČ – 35 let; LYDIA in ALEX BRATINA – 25 let; RENATA in JOHN MIKLAVEC – 15 let **(fotografija spodaj).**

Iskrene čestitke vsem, ki v letošnjem letu praznujete zakonske ali življenjske jubileje. Bog Vas blagoslovi!

V torek, 17. novembra 2009, smo sprejeli asistenta generalnega VIZITATORJA slovenske frančiškanske province p. Marijana Glamočaka OFM, ki ga je imenoval generalni minister frančiškanskega reda, da je opravil generalno vizitacijo. Seznanil se je z našim delom, obiskal dom matere Romane, se srečal z nekaterimi člani pastoralnega sveta, pregledal vse knjige in prostore, molil na pokopališču Keilor. V sredo je odpotoval k p. Janezu v Adelaido, v ponedeljek in torek, 23. in 24. novembra, pa je vizitiral p. Darka in p. Valerijana. Pater Marijan je v svojem poročilu izredno pohvalil urejenost, koncilsko organiziranost, zavednost in živost naše slovenske skupnosti v Melbournu, pa tudi potrebnost, da bi prišel v prihodnosti iz Slovenije mlajši pater. V maju 2010 imamo namreč slovenski frančiškani

svoj kapitelj, ki bo izvolil novo vodstvo slovenske frančiškanske province ter nato začrtal delo za naslednjih šest let in seveda potem na novo pretresel personalne nastavitve na naših postojankah.

Na praznik KRISTUSA, KRALJA VESOLJSTVA, 22. novembra 2009, smo sklenili cerkveno leto. Tisti dan pa je godovala sveta Cecilija, zaveznica cerkvene glasbe. Vsem cerkvenim pevcem, pevovodjem in organistom smo izrekli iskrene čestitke s hvaležnostjo, ker nam vsako nedeljo in praznik tako olepšajo bogoslužje.

Praznovanje 55-letnice SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE smo pričeli v soboto, 21. novembra 2009, s sveto mašo ob 10. uri. Praznovanje se je nadaljevalo ves dan ter še v nedeljo. Čestitke predsednici Juliji Čampelj, upravnemu odboru, članom in prijateljem najstarejšega slovenskega društva v Avstraliji. Več o praznovanju lahko berete v posebnem prispevku.

V četrtek, 26. novembra 2009, je na slovesnosti v Government House v Melbournu guverner Viktorije, njegova ekscelencija profesor David de Kretser, podelil **državna priznanja »Meritorious Service to the Community Award«** za izvrstno prostovoljno delo v slovenski skupnosti v Viktoriji našim rojakom: **OLGI BOGOVIČ, IVANU STANLEYU (STANKU) PROSENAKU, ROLANDU HENRYJU CARMODYJU, WERNERJU REMŠNIKU, RODNEYU COOKSU in patru CIRILU A. BOŽIČU** – tudi za delo v slovenski in multikulturni skupnosti Viktorije.

Vsi odlikovani vsak na svoj način že dolga leta ali celo desetletja opravljajo veliko prostovoljno delo za slovensko skupnost v Viktoriji. **OLGA BOGOVIČ** je članica Pastoralnega sveta v Kew in dolgoletna članica ter predsednica Društva sv. Eme, ki nedeljo za nedeljo ter vse praznike poskrbi za postrežbo ter vsako tretjo nedeljo v mesecu za družinska kosila, kjer se zbere med 130 in nad 150 ljudi; sedaj sodeluje tudi pri Igralski skupini Kew. **IVAN S. (STANKO) PROSENAK** je član PS, bivši večkratni predsednik Slovenskega društva Melbourne, predsednik Lovske družine SDM in predsednik odbora zaupnikov Doma matere Romane ter uspešen organizator potovanj za naše rojake po Avstraliji, Evropi in Kitajski. **ROLAND H. CARMODY** je dolgoletni dirigent moškega pevskega zbora Planika, ki nastopa na vseh pomembnih dogodkih v Viktoriji pa tudi izven nje. Sodeluje tudi v uradu socialnega skrbstva in pri Zvezi slovenskih organizacij Viktorije (ZSOV).

WERNER REMŠNIK je zaslužni in še vedno aktivni delavec Slovenskega društva Melbourne, ki je prav tiste dni praznovalo 55-letnico obstoja; dejaven v uradu socialnega skrbstva ter v ZSOV. **RODNEY CROOKS** je Avstrelac, poročen s Slovenko Slavo Burlovič in je dolgoletni tajnik ZSOV ter aktiven član Urada. **Pater CIRIL A. BOŽIČ** je sedaj že deveto leto voditelj slovenskega misijona v Melbournu, glavni urednik in upravnik Misli, provincialov delegat ter policijski kaplan Victoria Police.

Iskrene čestitke vsem zaslužnim delavcem v naši skupnosti! Vsako takšno priznanje je pravzaprav priznanje celotni skupnosti.

V soboto, 28. novembra 2009, se je vrnila med nas MARIJA ANŽIČ, ki je z naslednjim dnem zopet sprejela službo pastoralne sodelavke v našem misijonu v Melbournu, urednica Misli pa je bila ves čas, saj jih je po odhodu iz Avstralije leta 2007 oblikovala v Ljubljani. Izrekamo ji dobrodošlico in vemo, da bo zopet velika in dragocena pomoč, saj je dela vedno več. Dobrodošla, Marija!

PRVA ADVENTNA NEDELJA, začetek novega cerkvenega leta, 29. novembra 2009: Med deseto sveto mašo je prejela zakrament birme in prvega sv. obhajila dr. Tracy Li-Tsein Leong, zaročenka dr. Paula Paddle, s katerim se je poročila v Adelaidi v soboto, 5. decembra 2009; 27. novembra pa je prejela zakrament sprave in Božjega usmiljenja. Čestitamo Tracy, zaročencu Paulu in obema družinama – Leong in Paddle.

IGRALSKA SKUPINA VERSKEGA SREDIŠČA se je zelo zavzeto pripravljala na predstavo veseloigre v dveh dejanjih, **POROČNI LIST**, avtorja Efraima Kišona. V soboto, 28. novembra 2009, bi morala biti prva uprizoritev, pa je na žalost odpadla, saj se je v nedeljo, 22. novembra, poškodovala nogo (trojni zlom) igralka Anna Tegelj, ki sedaj okreva v bolnišnici Northern Hospital. Želimo ji korajže – pa te ji ne manjka – in pa hitrega in dobrega okrevanja. Igralci bodo igro po vsej verjetnosti zaigrali v Kew v februarju prihodnjega leta.

SVETI MIKLAVŽ je obiskal otroke na sam svoj praznik, 6. decembra, po deseti maši v dvorani. Otroci Slomškove šole so mu pripravili lep sprejem. Z Miklavževim obiskom se je sklenilo tudi letošnje šolsko leto.

Dobitniki priznanj s svojimi najbližnjimi v Government House v Melbournu, 26. novembra 2009. V sredini je guverner Viktorije, prof. David de Kretser, zadaj stoji ob patru Cirilu Chief Commissioner of the Victoria Police g. Simon Overland (drugi z leve).

SLOMŠKOVA ŠOLA bo zopet odprla vrata starim in novim učencem tretjo nedeljo v februarju 2010. Hvaležni smo ravnateljici Veronici Smrdel-Roberts, učiteljicam Julie Kure-Bogovič, Lydiji Bratina in tudi Barbari Smrdel za vse požrtvovalno delo in seveda zahvala staršem in starim staršem, ki so otroke pripeljali v šolo.

V BARAGOVİ KNJIŽNICI je na razpolago veliko slovenskih knjig za izposojajo za branje; pa lahko kupite sedaj tudi slovenske božične voščilnice, marijanske koledarje za leto 2010 ter Družinsko pratiko Celovške in Celjske Mohorjeve družbe.

ADVENTNI IN BOŽIČNI PROGRAM

Vsako adventno nedeljo bo v KEW priložnost za sveto spoved eno uro pred mašo.

V ST. ALBANSU bo spovedovanje v nedeljo, 13. decembra 2009, od 4. do 5. ure popoldne.

Spovedovanje v **ALTONI NORTH** bo v torek, 15. decembra 2009, od 4.30 do 6. ure zvečer in v **GEELONGU** isti dan od 7. do 8. ure zvečer.

Spovedovanje v cerkvi sv. Jožefa v **SPRINGVALE** bo v sredo, 16. decembra, od 5.30. do 6.30 zvečer.

MAŠA z božično devetdnevnicco bo V DOMU MATERE ROMANE v petek, 18. decembra, ob 10.30 dopoldne.

SVETI VEČER, četrtek, 24. decembra 2009: Ob 11.15 zvečer božični program pod naslovom: »Ljubezen, veselje in mir«; ob polnoči bo polnočnica pred jaslicami, ki bodo v lurški votlini.

Na BOŽIČ, petek, 25. decembra 2009, bosta sveti maši ob 8. in 10. uri dopoldne v cerkvi.

Sobota, 26. decembra 2009 – **SVETI ŠTEFAN**: Praznična sveta maša bo ob 10. uri.

NEDELJA, 27. decembra 2009: Praznik SVETE DRUŽINE. V Kew bo praznična sv. maša ob 10. uri dopoldne, ob 6. uri zvečer bo sv. maša v MORWELLU, nato srečanje v mestnem parku vrtnic ali v dvorani.

NOVO LETO, petek, 1. januarja 2010, praznik Marije, svete Božje Matere. Praznična sv. maša bo ob 10. uri dopoldne.

ZAHVALA: Janko Tegelj, Alex Bratina in Simon Grilj so namestili štiri nove zračne hladilne naprave (air condition) v dvorani, Štefan Cek in Franjo Kravos pa sta prepleskala dvorano in nekaj sob ter kopalnice v Baragovem domu.

Ob sklepu leta se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in dobrotnikom slovenskega misijona v Kew in še enkrat prav priskrba zahvala Slovenskemu društvu Ivan Cankar v Geelongu za skrbno in požrtvovalno delo gostitelja 35. slovenskega mladinskega koncerta, 3. oktobra 2009.

POROKA: Paul Martin PADDLE, rojen 18.10.1979 v Carltonu VIC, sin Jožice Elizabeth Ledinek in očeta Briana Maninga Paddle in Tracy Li-Tsein LEONG, roj. 13.05.1980 v Modbury SA, sta se poročila med sveto mašo v cerkvi St. Laurence's, North Adelaide SA, 05.12.2009. Čestitamo!

ODŠLI SO:

MARIJA PANTIČ roj LAH je umrla 31. julija 2009 v bolnišnici v Geelongu. Rojena je bila 9. septembra 1926 v kraju Kicar pri Ptujju. Slovenijo je zapustila med drugo svetovno vojno in delala v prisilnem taborišču v Gradcu v Avstriji. Spoznala se je s Francem Straserjem in imela sta hčerko Anito. Pozneje se je ločila in sta s hčerko Anito odšli leta 1963 v Avstralijo. Nato se je poročila z Ivanom Pantičem. Živela sta na kmetiji v Teesdale do leta 1972, nato sta posest prodala in kupila hišo v Bell Post Hill v Geelongu. Ivan je umrl leta 2004. Marija je rada obiskovala Slovenijo, kjer je imela sestre in v začetku še mamo. Zapušča tri sestre v Sloveniji in hčerko Anito z možem Dougom, štiri vnuke in dva pravnuka. Pogrebni obred je bil v West Geelongu v mrliški vežici, pokopana je na pokopališču v East Geelongu.

Hvala Veroniki Seljak za sporočilo.

ZLATKO VERBIČ, prvi predsednik Slovenskega društva Melbourne (SDM), je umrl v Torontu, v Kanadi, 22. avgusta 2009, star 81 let. Rojen je bil 18. maja 1928 v Mariboru.

Hvala Maksu Hartmanu za sporočilo.

MARIJO ŠTIBILJ je umrl 27.09.2009 v Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 13.11.1938 v kraju Razdrto pri Postojni. V Avstralijo je prišel prvič leta 1962. Leta 1969 se je poročil v Sloveniji z Angelco Vidic iz Vipave. Pogrebna sveta maša je bila 01.10.2009 v cerkvi St. Mark's, Lee Street v Fawknerju. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial Park, Fawkner. Za njim žalujejo žena Angelca, sin Bogomir (Steve) z družino, brat Ivan v Melbourneu ter v Sloveniji brat Miro in sestra Veronika z družino – oba v Kopru.

FRANC PAVLOVIČ je umrl v Geelongu 02.10.2009. Rojen je bil 05.03.1932 v Bušeči vasi pri Brežicah. Pogrebna maša je bila v cerkvi Holy Family v Bell Parku. Zapušča ženo Barbaro in hčerko Michelle Pavlovich.

JOE (JOŽKO) TURK je prišel z dela in umrl nenadoma zadet od možganske kapi 03.10.2009, star 48 let. Rojen je bil 05.03.1961 v Sunshine VIC staršema Jožetu in Štefki Turk roj. Štefan. Oče Jože je bil doma iz vasi Ratje, župnija Hinje, mati Štefka pa iz Osojnika, župnija Semič. Jožko se je poročil pred 25 leti z Marcelo - Michelle Povh. Imata sina Stevena in Mathew-ja. Bil je gradbenik. Kremiran je bil v Altoni 09.10.2009.

ANGEL LEBAN je umrl 19.11.2009 v Nursing Home v Gladstone Parku. Rojen je bil 03.09.1933 v Grgarju pod Sveto Goro pri Gorici kot najmlajši v družini osmih otrok. V Avstralijo je prispel leta 1957. Poročil se je Marijo Krivec iz Pivke (Šempeter na Krasu). Pogrebna sv. maša je bila v naši cerkvi v Kew 24.11.2009. Pred mašo smo molili rožni venec. Položen je v mavzolej pokopališča Keilor. Za njim žalujejo žena Marija in hčerki Emma in Maida z družinama.

MARIJA BARBA roj. GRILJ je umrla 06.12.2009 v bolnišnici v Box Hillu. Rojena je bila 30.07.1912 v Mali Bukovici pri Ilirski Bistrici. Poročena je bila z Jožetom

Barba iz vasi Pregarje pri Ilirski Bistrici. Umrli je 29.11.1966. Sožalje sinu Ladu v Pregarjah in hčerkam v Melbourne Palmi Ašenberger, Kristini Sando, sinovoma Darku in Stanislavu prav tako v Melbourne ter sinu Milanu na Gold Coastu. Pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi v Kew 11.12.2009, pokopana je na pokopališču Springvale. Več

o tej zlati mami bomo napisali v prihodnjih Mislih, saj smo le to lahko dodali zadnji trenutek, preden so šle Misli v tiskarno.

Gospod, daj vsem našim pokojnim večni pokoj; vsem žalujočim pa tolažbo vere z upanjem na večno življenje.

p. Ciril

SREČANJE S KITAJSKO 2009

Skupino 44 rojakov sta 11 dni odlično vodila po Kitajski Stanko in Mary Prosenak, od 6. do 17. oktobra 2009. V nedeljo, 11. oktobra 2009, je celotna skupina s p. Cirilom darovala slovensko sveto mašo ob vodometu v atriju hotela starodavnega kitajskega mesta Xian – nekdanje prestolnice Kitajske, kjer so leta 1974 pri kopanju vodnjaka odkrili glinaste vojake, ki so danes osmo čudo sveta. Nekaj mogočnih kipov vojakov je ob vodometu strumno stalo. Tudi na tem potovanju nas je spremljala brezjanska Marija Pomagaj ter rožni venec, ki ga je p. Cirilu podaril sveti oče Janez Pavel II.

Ljudska republika Kitajska je prav tiste dni praznovala 60. obletnico komunistične revolucije. Vse je bilo okrašeno in v cvetju; toda naši vodiči so raje govorili o kitajski preteklosti stoletij, ko so vladale dinastije, ki so gradile kitajski zid, pagode, templje, grobnice, vrtove, zimske in letne rezidence, podobne – le seveda precej večje – kot blejski grad ali Titova vila na Bledu, Brdu, Brionih in še kje... Rekli so nam, da zahodne turiste bolj zanima ta zgodovina. O Mao Tse Tungu res zelo malo. Še največ sem o njem in njegovi revoluciji prebral v reviji, ki jo ima letalska družba Air China v letalu. Moderna Kitajska ima za svoj rojstni dan dobri dve desetletji nazaj, ko se je odprla svetu in ekonomiji. Seveda je v dobrih dveh desetletjih naredila velik napredek na ekonomskem področju, saj je danes praktično že skoraj vse, kar koli kupimo v zahodnem svetu, narejeno na Kitajskem. Vlada pa seveda še vedno komunistična partija Kitajske, ki zase in za svoje privilegije poskrbi tudi tako, da deset odstotkov najboljših študentov na univerzi avtomatično sprejme med svoje člane z vsemi privilegiji in tako ohranja vodstveno vlogo. Vse, kar vidi turist, je seveda navdušujoče. Toda kje so tovarne, kjer delajo delavci? sem vprašal vodičko. Na obrobju mest so velikanski prostori, kjer dela v enem samem prostoru nad deset tisoč delavcev za mesečno plačo štiristo avstralskih dolarjev, če jih dobijo, je povedala vodička, ki nam je največ zaupala, saj je bila njena družina zato, ker so imeli še drugega otroka (se pravi, da ima ona še sestro) iz severa dežele po kazni preseljena v bližino Šanghaja...

To pa je druga stran Kitajske, ki je turist ne vidi in v raziskovanju turističnih znamenitosti eno milijardo in tristo milijonov velike Kitajske tistih 12 dni niti ne pogreša! Se pa kljub temu da videti tudi revščina za bliščem pozlačenih in okinčanih trgovin, hotelov in restavracij. Toda resnici na ljubo, to, kar so zgradili in kar še gradijo, je res lepo, čeravno naselja z mnogimi bloki, kjer živi na stotine tisočev ljudi, verjetno ni najbolj ugodno za življenje. Mesti

Beijing (Peking) in Shanghai imata vsako po 23 milijonov ljudi – vsako mesto zase ima za milijon več prebivalcev kot celotna Avstralija! Si predstavljate človeško mravljišče in onesnaženost zraka, vode, gostost prometa – hvala Bogu, da je še vedno veliko kolesarjev in mopedistov. Za mesta, ki imajo le šest milijonov prebivalcev pravijo, da so majhna! Na potovanju smo opazili tudi nekaj cerkva in novih gradenj. Na vožnji iz Beijinga do kitajskega zidu sem na desni strani opazil novo naselje, grajeno skoraj po avstralskem zgledu (nižji bloki), z lepo mogočno novo cerkvijo z zvonikom, kot bi jo gradili Slovenci... Kitajska se torej tudi v verskem duhu prebuja in sveti oče Benedikt XVI. je naredil že kar precej korakov, da se obe veji katoliške Cerkve na Kitajskem – Rimu zvesta ter narodna Cerkev – združita. In podobne težnje so tudi s Kitajske, z obeh strani. Tudi kitajska katoliška diaspora v Avstraliji s sedežem v Sydneyu pripravlja potovanje na Kitajsko koncem februarja in v začetku marca 2010. Začeli so z izdajanjem tiskane revije »Help the Wounded Church« - »Pomoč ranjeni Cerkvi«.

Papež Benedikt XVI. je v pismu, ki ga je podpisal 27. maja 2007 in ga nato poslal katoliški Cerkvi na Kitajskem, med drugim izrazil pripravljenost Vatikana za dialog s kitajsko vlado. Poudaril je, da se ne želi vmešavati v notranje politične zadeve, vendar dodal, kako pomembna je pravica do verske svobode. Zapisal je, da Cerkev težav ne more reševati v navzkrižju s civilnimi oblastmi, a to ne pomeni, da bo popustila, kadar oblasti neupravičeno in preveč posegajo v vsebino vere in pravni red Cerkve. Benedikt XVI. je v pismu obzirno opisal boleče razmere, ki jih povzročata Kitajska katoliška domoljubna zveza. Kot je znano, jo je ustanovila komunistična oblast in ne priznava rimskega škofa. Kitajski katoliški škofje in verniki, ki so zvesti Vatikanu, morajo tako delovati tajno. Prav zato je papež v omenjenem dokumentu poudaril pomen edinosti in celotno Cerkev na Kitajskem pozval, naj jo živi in izraža v bogatejši duhovnosti skupnosti. Pismo se dotika tudi imenovanja škofov, ki ga Kitajska katoliška domoljubna zveza izvaja brez soglasja Svetega sedeža. Benedikt XVI. je pojasnil, da takšna imenovanja škofov niso v skladu s cerkvenim pravom, vendar so škofje vseeno veljavno posvečeni. Kljub temu, da niso povezani s papežem, je zapisal sveti oče, so zakramenti, ki jih podelijo, veljavni, čeprav je to v nasprotju s cerkvenim pravom. Papež je prepričan je, da bi vstop teh škofov v edinstvo s Petrovim naslednikom in celotnim zborom katoliških škofov pomenil veliko duhovno obogatitev za katoliško Cerkev na Kitajskem. *p. Ciril*

EN SAM UTRIP SRCA: MATI, DOMOVINA, BOG. IN A SINGLE HEARTBEAT: MOTHER, HOMELAND, GOD.

35. slovenski mladinski koncert v Geelongu, 3. oktobra 2009

V polni dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu – več kot 250 ljudi, je Melissa Fistrič zapela avstralsko in slovensko himno.

Pater Ciril A. Božič je v imenu organizatorja, Verskega in kulturnega središča sv. Cirila in Metoda, vse lepo pozdravil in povabil predsednika društva Ivana Cankar, Jožeta Ramuto, za pozdravni govor gostitelja.

Pater Ciril je nato predstavil povezovalca za celotni koncert: za angleško besedilo Rozamarijo Tomažič iz Geelonga in za slovensko besedilo Nejca Kodriča iz Kew. Oba sta prejela rute domačega nogometnega moštva Geelong – The Cats, ki je zmagalo teden dni pred tem v prvenstvu za letošnje leto.

Nejc je vse lepo pozdravil in povedal o letošnjem gestu koncerta: **EN SM UTRIP SRCA: MATI, DOMOVINA, BOG - IN A SINGLE HEARTBEAT: MOTHER, HOMELAND, GOD.**

To so besede najboljšega slovenskega pisatelja Ivana Cankarja. In zbrani smo bili v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar, kjer stoji tudi kip pisatelja. V programu smo skušali odgovoriti in odmevati besede Ivana Cankarja. Cankarjeva knjižna dela so prevedli v mnoge jezike, tudi v kitajščino. Njegove misli, njegove ideje in ideali odsevajo v treh besedah: Mati, Domovina, Bog.

Najprej smo posvetili del programa materi, slovenski materi, avstralski materi, vsem materam, in tudi naši skupni materi Mariji...

Mati je nekaj toplega, lepega, ljubečega, požrtvovalnega... In takole je zapisal Ivan Cankar v črtici Skodelica kave:... Nekoč sem si zaželel črne kave. Mati me je pogledala z velikim, plahim pogledom in ni odgovorila.... Začul sem tihe korake na stopnicah. Prišla je mati; stopala je počasi in varno, v roki je nesla skodelico kave. Zdaj se spominjam, da nikoli ni bila tako lepa kakor v tistem trenutku. Skozi vrata je sijal poševen pramen opoldanskega sonca, naravnost materi v oči; večje so bile in čistejše, vsa nebeška luč je odsevala iz njih, vsa nebeška blagost in ljubezen. Ustnice so se smehljale kakor otroku, ki prinaša vesel dar.

Rozamarija je v angleškem uvodu poudarila pomen matere, njeno ljubezen, potrpljenje – njeno veliko srce, njeno modrost, moč in veselje.

Program smo začeli z veselo pesmico.

1. ASHLEY HORVAT, stara 9 let, iz Salisbury North v Južni Avstraliji, je na harmoniko zaigrala Pesnik in kmečki valček, skladatelja Franza von Suppe, priredil je Palmer-Hughes in ponarodelo pesem Moj očka ima konjička dva.

2. SLOMŠKOVA ŠOLA, ki bo drugo leto praznovala že 50 let obstoja, je bila zastopana s skupino otrok z imenom Metuljčki. Zapeli so dve pesmici Jaz pa grem na zeleno trav'co in Moj očka ima konjička dva, potem pa so tudi zaplesali ob pesmi Mi se imamo radi. Nastopili so: Daniel, Marcus, in Lotti Bogovič, Natalie Bratina, Evie Johnson, Adrianna Kure, Christina in Olivia Pase. Adrianna Kure je bila gost; živi v Geelongu in se je za nastop pridružila otrokom Slomškove šole.

3. Sledil je MATHEW BRATINA, poznan že iz mladinskega koncerta v Adelaidi, ko je bil star 3 leta. Sedaj obiskuje šolo Mazenod College in zelo rad poje, pleše in igra na odru. Rad ima komedije. Tudi Mathew je redno obiskoval Slomškovo šolo, pa veliko let že ministrira pri slovenskih mašah. Vsako leto sodeluje pri šolskih prireditvah, ko pripravijo musikal in večkrat je že imal kar glavno vlogo. Pripravil se je z dvema slovenskim pesmicama: Josip Stritar - V šoli in Kajetan Kovič - Preštevanka.

4. KATELIN VICTORIA KOPRIVEC, stara 12 let, je prišla iz Wollongonga in nam je zapela dve pesmi: Kamniti Angel in Mati. Otroci včasih trpijo, in kako prenašajo bolečino, nam pove pesem Kamniti angel. Lepo je odgovorila tudi našemu gestu in se je pripravila s slovensko pesmijo Mati. Tako mlado dekle, pa tako čudoviti, mogočni glas!

5. NATALIE BRATINA pleše že od svojega tretjega leta in smo jo že večkrat videli na mladinskih koncertih. Rada tudi zapoje in ministrira pri slovenskih mašah v Kew. Natalie je stara 10 let in hodi v osnovno šolo St Paul Apostle South.

CHRISTINA PASE je letos prvič nastopila na mladinskem koncertu. Tudi ona že pleše od tretjega leta starosti in ima rada vse oblike plesa. Christina je stara 7 let in hodi v Slomškovo šolo v Kew. Obe, Natalie in Christina, redno nastopata pri kulturnih prireditvah za materinski in očetovski dan. Pripravili sta tap ples ob glasbi Premagaj!, Michaela Jacksona.

6. SIMON in MATEJA KOŠTRICA sta prišla iz Canberre. Mateja, stara 9 let, Simon, 12 let. Letos sta že četrthi nastopila na mladinskem koncertu. V prostem času rada zaigrata in zapojeta, pa šport imata rada in pridno pomagata pri hišnih opravilih. Pripravila sta se z Venčkom narodnih polk in valčkov.

7. FRANCES JOHNSON - URBAS je že kot majhna deklica sodelovala pri kulturnih programih v Slovenski šoli Slovenskega društva Melbourne, v Slomškovi šoli v Kew in na slovenski srednji šoli. Kot mladenka je sodelovala pri folklorni skupini in nastopala na mladinskih koncertih. Zelo lepo govori slovensko. Frances je mlada mamica in ima dva otroka. Sedaj, ko je njena hčerka v Slomškovi šoli, vedno rada pomaga. Pripravila se je z odlomkom iz Cankarjeve črtice Sveto obhajilo, katerega nam je prebrala. Črtica prikazuje košček življenja Cankarjeve družine, velikokrat lačne in premražene.

In še nekaj posvečeno skupni materi Mariji. V črtici Četrta postaja je zapisal Cankar: Tudi ona, Mati božja, je imela čisto otroški obraz. Droben je bil, zelo ozek in bel in dvoje velikih oči je sijalo iz njega, dvoje globokih jezer, v katerih se je trepetaje ogledovalo visoko sonce. Oblečena je bila v dolgo sinjo haljo, prepasano s širokim temnomodrim pasom, in sinjina je odsevala na licih, da so bila še nežnejša in bledejša. Ta ozki, beli obraz je pričal brez solz in brez besed: »Čigava bolečina je večja od moje?« Ob poti je stala, ko je prišel mimo, ko je nesel svoj križ. O Gospa moja, o Mati moja, Tebi se vsega darujem .

8. Dr. ALENKA in dr. PAUL PADDLE sta velikokrat nastopala na kulturnih prireditvah v Verskem središču v Kew, za razne praznike in na mladinskih koncertih. Vedno sta navdušila poslušalce s petjem in igranjem na violino, violo in klavir. Se spominjate pesmi na mladinskem koncertu na Planici, ko sta zapela Prijatelji za vedno? In njunega igranja klasične glasbe? A sedaj nista več otroka - dokončala sta študij medicine. Oba, Alenka in Paul sta zdravnika. Oba se izpopolnjujeta in želita postati kirurga. Paul za boleznj vratu in glave, Alenka za plastiko. Vso srečo pri nadaljnjem študiju! Paul se bo decembra poročil s Tracy, tudi zdravnico. Čestitamo in vso srečo!

Zapela sta pesem Marija skoz' življenje in kot zaključek prvega dela koncerta, posvečenega našim materam in naši skupni materi Mariji – Schubertovo Ave Mario. Imeli smo kratek odmor, da so se ljudje lahko malo premaknili s sedežev.

Drugi del programa je bil posvečen domovini – domovini Sloveniji, domovini, kjerkoli jo imate! Domovina – rojstni kraji, lepote, zanimivosti, tihi trenutki sreče pred domačo hišo, topla kuhinja, sveže pečen kruh, mleko – vse to je domovina. In Cankar pravi, kot je že nekdanj dejal Poljak Vozny: »Domovina,

ti si kakor zdravje ...«

Neposredni prevod te simbolike: »Ljudje, ljubim vas, ljubim vas tako zelo, da sem kar bolan, kadar nisem v vaši bližini; ljubim vas tako močno, da nenehoma mislim na vas, tako silno, da vas ves čas na vseh svojih potih nosim s seboj! Da, nosim v svojem srcu — moja domovina; ljubim vas tako vdano, da sem vse svoje misli, vse svoje besede in vsa svoja dejanja že od trenutka, ko sem se prvič zavedel, da sem človek, posvetil svoji domovini, se pravi vam, ki ste moja domovina.«

»Resnično, domovina«, pravi Ivan Cankar, »nisem te ljubil kakor cmerav otrok... ljubil sem te s spoznanjem; videl sem te vso, v nadlogah in v grehah, v sramoti in v zmotah, v ponižanju in v bridkosti; zato sem z žalostjo in srdom v srcu ljubil tvojo oskrunjeno lepoto...«

V povesti Moje življenje – Brez doma pravi: »Sanjal je o domovini kakor o svoji ljubici, zvesti mladenki; sanjal je popotnik, ženin, hrepeneč v tujini. Obrazi, ki je bila na njih vsa rosna, ljubezniva lepota njihove mladosti... zelene pokrajine, zlata polja, valujoča v toplem vetru... bele cerkve na holmih... in iz stolpov velikonočne pesmi...»

In Rozamarija je dodala, da ti domovina pomaga, da si srečen, da si celota ...

9. ŠTEFAN ŠERNEK, star 72 let, predsednik Slovenskega društva Sydney, ima rad delo za Slovence, pa tudi zapoje in zaigra zelo rad, saj ni veliko prireditev v sydneyskem društvu, da Štefan nebi raztegnil meh in razveselil poslušalce. Zapel in zaigral nam je Zvezde žarijo in pesem Iz moje mladosti.

10. ZBOR PLANIKA pod vodstvom Rolanda Carmodyja deluje že 20 let.

Pojejo najrajši slovenske narodne in umetne pesmi. Nastopili so na mnogih slovenskih festivalih v organizaciji Sveta slovenskih organizacij Viktorije, na različnih kulturnih prireditvah pri Slovenskem društvu Melbourne in Jadran, v Verskem in kulturnem središču v Kew, Geelongu, pri v S.D. Planica in Istra Klubu, pa seveda tudi za avstralsko publiko in na multikulturnih festivalih, tekmovalnih in prireditvah. Gostovali so že v Perthu, Adelaidi, Queenslandu, Albury, v Melbourne Art Centre, Sydney Myer Music Bowl, sodelovali pri Moombi in na festivalu Paco Festa v Geelongu. Pripravljajo tudi svoj CD, ki je v končni fazi priprave. Zapeli so nam slovenski pesmi Oj Triglav, in ponarodelo pesem Po jezeru.

11. FOLKLORNA SKUPINA ISKRA je dobro poznana na mladinskih koncertih, saj s tem imenom nastopa že od leta 1998. Menjali so se plesalci in voditelji. Danes nastopa Iskra pod navdušenim vodstvom Melisse Fistrič. Plesalci radi plešejo in se učijo novih plesov. Predstavili so se z Venčkom primorskih plesov iz okolice Goriškega. Primorska narodna noša se razlikuje od drugih pokrajin, plesi so mehki in imajo nekoliko vpliva sosednjih Italijanov. Plesi izražajo melanholično hrepenenje po matični domovini. Plesi Slovencev iz okolice Trsta so večinoma meščanskega izvora in so tak značaj v marsičem ohranili.

Nekateri so bili značilni samo za to okolje, ki jim je dalo pečat elegance in lahkotnosti, drugi so bili po obliki in melodijah splošno slovenski. Največ so jih plesali na "šagrah" - veselicah ob vaških žegnanjih.

Skupina Iskra se je zahvalila Angelci Povh, Anici Markič in Shirley Nuske za šivanje ženskih primorskih narodnih noš.

Plesali so: Kara Fergeus, Melissa Fistrič, Amanda Hervatin. Martin Tegelj, Stefan Tegelj, Andrej Thompson. Učiteljica: Melissa Fistrič; Za povezavo s publiko: Amanda Hervatin, svetovalka za primorske noše Draga Gelt OAM.

Posebni gosti, **g. Srečko Kontelj OAM (fotografija zgoraj)**, občinski svetnik in zastopnik župana Velikega Geelonga, **g. Alfred Brežnik (fotografija desno)**, častni generalni konzul RS za NSW in **g. John Eren MP**, član viktorijskega parlamenta za Corio, so vsi imeli še obveznosti ta dan, zato smo jih poklicali na oder za njihove vzpodbudne, pohvalne in pozdravne besede, preden so se morali posloviti.

12. Nadaljevali smo z veselimi pesmimi.

Pater DARKO ŽNIDARŠIČ je vodja slovenskega misijona v Sydneyu, **LENTI LENKO OAM** pa je učitelj glasbe v Melbourneu.

Ob Lentijevi spremljavi na harmoniko sta zapela tržaško narodno Sto ljudi naj pride noter. Pesem so peli ob porokah, ko so vabili sovaščane in svate na ohceti. Ker pa so se nekateri tudi bali priti v hišo ali na svatbo, so jim dali takole korajžo s pesmijo. Za drugo pesem sta izbrala pesem V vinski kleti ansambla Oglarji.

13. KVARTET SLAVČEK se je prav hitro odločil, da bo tudi sodeloval na letošnjem koncertu. Pevci so vsi člani cerkvenega pevskega zbora, pa včasih tudi sami radi zapojejo. Nastopili so za materinski dan v Verskem in kulturnem središču Kew, pa tudi v Geelongu. Voditeljica **Metka McKean** se zelo prizadeva, da pojejo z občutkom. **Jože Grilj** je član cerkvenega pevskega zbora že 47 let. Pojejo pa še **Nino Burlovič, Valentin Lenko in Ivan Horvat**, prav tako dolgoletni pevci. Zapeli so Domača hiša in Sijaj mi, sončece.

14. DUET SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY (harmonikaš Lojze Gorinšek ni mogel priti, navadno je to trio). Oba, **ŠTEFAN ŠERNEK in OLGA KONDA**, sta že večkrat sodelovala na mladinskih koncertih. V Sloveniji se je zgodaj pridružila Tržiškemu pevskeemu zboru Ignacija Hladnika, kjer je pela 9 let. Ko se je vrnila v Avstralijo, stara 21 let, se je pridružila Ansamblu Veseli Gorenjci, kjer je pela okrog 10 let, dokler otroci niso bili bolj potrebni mamice. Olga je tudi učiteljica slovenskega jezika in je učila otroke Slomškove šole v Merrylandsu in jih pripravljala na razne nastope, kot

slovenski mladinski koncert v Sydneyu, materinske in očetovske dneve.

15. ANNA TEGELJ je dobro poznana v Melbourneu, saj poje že od časa, ko je bila mladenka, najprej pri ansamblu Sava, kasneje, in še vedno, skupaj s sestro Marijo, pri ansamblu Rdeči cvet. Velikokrat poje tudi solo ali pa v duetu. Rada ima pesmi o Sloveniji, pa tudi z angleškimi rada nastopa. Oba sinova, Martin in Štefan, plešeta pri folklorni skupini, pa tudi njeni nečakinji, Michelle in Amanda. Za danes se je pripravila s pesmijo Prinesi mi rože in angleško pesmijo, s katero se je velikokrat zelo uspešno predstavil avstralski pevec v Avstraliji in Ameriki, Peter Allen, pesem Avstralijo imenujem moj dom – I Still Call Australia Home.

Spremljal jo je Lenti Lenko OAM.

16. SANDY HAHN, 22 let star, ki bo v kratkem končal študij učitelja glasbe, je tudi skladatelj. Prihaja iz Adelaide. Zaigral nam je Lesjakovo Zlati časi in lastno skladbo Tenibrus Deluge Second Movement. Čestitamo, Sandy, za tvoj uspeh! To je že Sandyjev tretji nastop na

slovenskih mladinskih koncertih. Klavir igra že 9 let in je resnično pravi virtuoz.

17. FOLKLORNA SKUPINA ISKRA se je predstavila z Venčkom gorenjskih plesov. Glasbo je pripravil Lenti Lenko OAM. Gorenjski plesi so, tako kot gorenjska noša, prav gotovo najbolj reprezentativni za Slovenijo. Ples ponazarja nekdanjo vero v magično moč plesa, saj besedilo pesmi večkrat govori, da čim bolj se bo dekleta sukalo, tem boljša bo letina. Fantje radi plešejo poseben ples, pri katerem ima na glavi majoliko z vinom. Prešerne, šaljive plese naših Alp sestavljajo tudi svatbeni plesi. Polni življenjske moči in prastarega verovanja nam razigrano prikazujejo ljubezensko snubljenje. Ljudske plesne zabave pogosto zaključuje plesna igra "Metla", pri kateri mora fant, ki ostane brez dekleta, za kazen plesati z metlo. Glejte, glejte Kranjca, kako lepo tanca! Hitri obrati, ritmični potrki in poskoki so posebnosti gorenjskih plesov.

Plesali so: Kara Fergeus, Melissa Fistrič, Amanda Hervatin, Martin Tegelj, Stefan Tegelj, Andrej Thompson.

Učiteljica: Melissa Fistrič; Za povezavo s publiko: Amanda Hervatin.

18. ROZAMARIJA TOMAŽIČ se je predstavila s pesmijo Za Slovenijo živim. S kitaro jo je spremljala sestrična **CHARLENE KASIVEJ**. Skupno s Charlene pa sta zapeli tudi angleško pesem Scars.

Rozamarija bi ta dan morala na turnejo Taekwondo (Tae-Kwon-Do). Rozamarija je zelo dobra v Tae-Kwon-

Do in je v Viktoriji osvojila drugo mesto, srebrno medaljo. Tako je Roza ena od kandidatov za izbiro za naslednjo olimpijado. Prav za ta dan se je odpovedala turneji, da je lahko sodelovala na mladinskem koncertu in tudi napovedovala v angleščini. Vsa čast ti, Roza! Nagradili smo jo s posebnim aplavzom!

Rozamarija je zaključila del programa o domovini. **Pa smo pred seboj še zadnjo besedo gesla: Bog – lepote življenja, ljubezen, luč, upanje, vera** – vse to nas vzpodbuja, živimo, lahko delamo, vidimo vse lepote, čutimo ljubezen – vse to je Bog!

Cankar piše v črtici Veselejša pesem »*Drugačno zapojmo, veselejšo!*« *Iz vesoljne noči so švignili tenki, svetli plameni. Od daleč, daleč onkraj zvezd so zazvonili angelski glasovi; še narahlo najpoprej, zamolklo, da jih je komaj razločilo uho; srce pa jih je slišalo, se je dramilo, je zavzdihnilo v radostnem upanju. Hitreje kakor jutranja zarja se je bližala nebeška luč, se je bližalo odrešenje in poveščanje; z vsemi zvonovi, od vseh strani obzorja, z božjega nebá in iz zemlje globočin je potrkavalo vstajenje*

–V Podobah iz sanj piše:

“Pomisli nisi, da nikoli še nobena solza ni bila potočena zastonj, da nikoli nobena kaplja krvi še ni bila prelitá zastonj.” Vse nas vodi k Tebi!

19. MARCUS BOGOVIČ je star 8 let in se pridno uči v osnovni šoli in tudi klasično kitaro rad igra. Hodi v Slomškovo šolo, kjer se pridno uči slovensko in uboga mamico Julie, ki pripravlja otroke za kulturne programe. Zaigral je Uvodno pesem k risanki Simpsons in Odo radosti Ludwiga van Beethovna.

20. Zadnjo točko programa je predstavila MELISSA FISTRICH. Melissa je zelo dobro poznana v Melbournu, saj je sodelovala na kulturnih prireditvah in mladinskih koncertih že od majhnega. Skupno z bratom Simonom in sestrama Michelle in Leaho je bila v priznanem kvartetu Proteus Anguinus, ki je nastopal ne samo za Slovence, ampak velikokrat tudi za avstralsko publiko, za parlamentarne prireditve in sprejeme v Parliament House. Melissa zelo rada poje – njeno življenje je petje. Pred leti je bila ministrantka pri slovenskih mašah in večkrat obogatila mašo z liturgičnim plesom in pesmijo. Melissa je tudi učiteljica slovenskih folklornih plesov. Lepo je, da druga in tretja generacija Slovencev v Avstraliji želi in se hoče učiti narodnih plesov. Čestitamo, Melissa! Vso srečo! Zapela je duhovno pesem Lauren Hill: Njegovo oko varuje vrabčica - His Eye is on the Sparrow.

21. Za zaključek, za sklep programa, sta Alenka in Paul vodila vse nastopajoče v končno zahvalo s pesmijo Luč - Light of the World.

CD nam je poslal Tone Gorjup – hvala lepa! Nekateri v dvorani so se pridružili petju odpeva:

Tu sem, da Te hvalim, da se Ti poklonim, da Ti rečem: Bog in moj Gospod. Zame si edini, neizmerno vreden, Jezus, moj prijatelj čudovit.

Med zlatimi trakovi, ki so se kot luč razlivali iz rok nastopajočih do publike, je Nejc povedal: Luč ljubezni se razliva med vas! In Rozamarija v angleščini: Go Forth, The Light of Love!

Pater Ciril je nato zaključil program z zahvalnimi besedami vsem nastopajočim in podelil priznanja vsem nastopajočim, tehničnemu osebju in sponzorjem – njihova imena so objavljena v tiskanem programu. Zahvalil se je gostitelju in gospodinjam Slovenskega društva Ivan Cankar za pripravo hrane.

ZAHVALE

Iskrena hvala Uradu Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu za finančno pomoč in vsem, ki ste doprinesli k uspehu koncerta.

Koordinatorica koncerta, avtorica veznega besedila, ideja in okras odra, oblikovanje vstopnic, priznanj in programa - Draga Gelt OAM. Pregled slovenskega besedila - p. Ciril A. Božič OFM. Pregled angleškega besedila - Veronika Ferfolja. Oderski vodja - L i d i j a Čušin, pomagala Draga Gelt. Logo: Jenny Petelin, poster je delo Michelle Kohek. Ozvočenje: Lenti Lenko OAM in Simon Grilj. Luči: Nick in Daniel Gregorič. Fotografiranje: Tania Grilj - Christofas in Simon Grilj. Video in DVD: Matija Cestnik in Alex Bratina. Prodaja vstopnic: Lidija Bratina, Lidija Čušin, p. Darko Žnidaršič OFM in p. Janez Tretjak OFM. Prodaja srečk: Tilka Lenko, Lidija Čušin, p. Darko Žnidaršič OFM, Ivan in Marinka Rudolf, Meta Lenarčič, Franc Čulek in Anita Polazer; slovenska društva v Viktoriji, NSW in ACT. Ikebana: Rezika Seljak. Hvala radiu SBS in 3 ZZZ za promocijo koncerta.

Šivanje primorskih narodnih noš - Primorska: Angelca Povh, Anica Markič, Shirley Nuske in Steve Matko.

Priprava dvorane, hrane in pijače: Lojzka Kuhar, Jože Matkovič, Jože Ramuta, Lidija Čušin, Gusti Glavnik, vsi odborniki društva Ivan Cankar v Geelongu ter njihovi sodelavci.

Iskrena hvala Veselim muzikantom iz Melbourn: Lentiju Lenku OAM, Branku Kojcu - predsedniku Slovenskega društva St. Albans, Grahamu Boundayu in Evelyn Kojc-Spiteri za veselo in domače razpoloženje, za domačo pesem in glasbo v vsem preostalem delu večera do jutra nedelje. **Draga Gelt OAM**

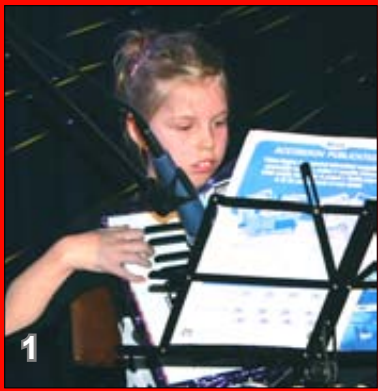
DOPIS: Ob koncu zgornjega zapisa še iskrena zahvala gospe Dragi Gelt OAM, ki je bila ves čas glavni motor in srce priprav in izvedbe koncerta. Vložila je ogromno časa, znanja in truda in vse to se je seveda obrestovalo, saj je bil koncert vrhunsko pripravljen in izpeljan v veliko veselje tako nastopajočih kot gostov. Hvala in Bog povrni! Prav tako iskrena hvala vsem nastopajočim in sodelavcem ter še prav posebej gostitelju – Slovenskemu društvu Ivan Cankar v Geelongu. pater Ciril

Utrinki z mladinskega koncerta

Čestitke Jožetu Matkoviču (prvi z leve)
za 70. rojstni dan in 50 let v Avstraliji.

1

19

Rozamarija Tomažič
in Nejc Kodrič.

14

18

5

15

20

10

17

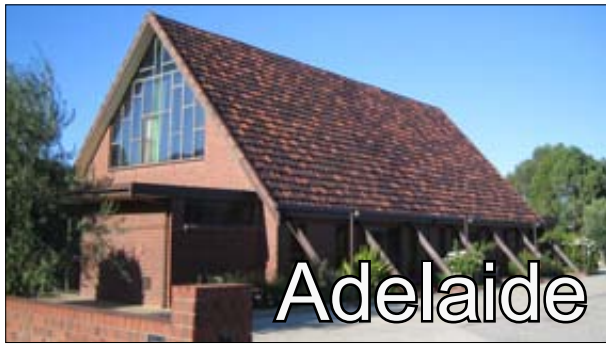

Veseli muzikantje iz Melbourn.

35. Slovenski

mladinski koncert

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@bigpond.com

Adelaide

V NAŠI SKUPNOSTI je bilo prijetno doživetje na misijonsko nedeljo, 18. oktobra 2009, ko smo sprejeli s svetim krstom v družino božjih otrok sineka naše organistinje Rebece Pistor Baxter ALEXANDRA THOMASA. Malemu Aleksandru so izbrali za botra strica Matheja in njegovo ženo Gianni Pistor. Rebeka in Sam redno prihajata v našo cerkev - Rebeka že več let spremlja pevski zbor na orglah. Posebnost nedelje pa je bila, ker je med sveto mašo bil krščen Alexander, njegova teta Katharina Pistor pa bila pri prvem svetem obhajilu. Katarino je za ta veliki življenjski dogodek na srečanje z Jezusom pripravila mama Suzi in je bil praznik spodbude in navdušenja ne samo za Katarino za Pistorjevo družino, pač pa za celotno našo skupnost. Po končani sveti maši smo še napravili posnetek, da bo spomin ostal na to veliko praznovanje za družini Baxter in Pistor. Staršema Rebeci in Samu čestitke ob krstu njenega prvorojenca, in družini Pistor.

Po končani sveti maši smo imeli v dvoranci kosilo - pečenje na žaru, med kosilom smo imeli loterijo. Kljub temu, da je naša skupnost v primerjavi z Melbournom in Sydneyem po število zelo majhna, so pa rojaki dobri in po svojih močeh radi darujejo za misijone, zlasti

še za tiste, ki so potrebni pomoči. Ob tej priliki smo zbrali \$1500 in ves izkupiček namenili za semenišče na Salomonovih otokih, kjer je misijonar in profesor slovenski lazarist gospod dr. Drago Ocvirk. Upam, da bomo še kaj zbrali za semenišče, ki je bodočnost tudi za avstralsko Cerkev. Kakor so nekdanje beli odhajali v misijone, tako danes med bele prihajajo duhovniki iz afriških in azijskih držav. Bog vsem dobrotnikom povrni v imenu bogoslovcev z otokov!

Letos smo v postnem času odstranili živo mejo pred hišo misijona. V ciprese je prišel lobader in uničeval drevesa, ki so bila v okras in zaščito pred hrupom, žal so bila drevesa tako načeta in da se rešimo zajedalca, so nam v botaničnem vrtu svetovali odstranitev dreves. Na njihovo mesto smo postavili novo ograjo iz pločevine. Ograjo je podaril Jože Vuzem, njegov zet Filip pa je opravil montažo s pomočjo Toneta Jesenka. Pred misijonsko nedeljo je bilo tudi spomladansko čiščenje okoli cerkve in pred hišo. Čiščenje je opravil John Mascai, zet gospe Francke Wetzel. Vsem sodelavcem in dobrotnikom Bog povrni!

POGREB:

DOROTEJA LJUBIČIČ je umrla 12. novembra 2009 v Queen Elizabeth bolnišnici po težki bolezni. Rojena je bila 12. decembra 1937 v Vipavski dolini. Pogrebna maša je bila 16. novembra 2009 v cerkvi Kristusa Kralja, nato je bila upepeljena. Naj počiva v miru Božjem. Otrokom izrekamo sožalje, pokojni Dorotejo pa priporočamo v molitev.

V ADVENTNEM ČASU je vsak petek po sveti maši priložnost za sveto spoved, dan pred božičem pa ves dan. Praznik Svete Družine, zavetnikov našega misijona, bomo praznovali v božični osmini, 27. decembra 2009. Po sveti maši bo prijateljsko druženje ob kavi, čaju, obloženimi kruhom in pecivom.

Na novega leta dan bo sveta maša po nedeljskem urniku - to je ob 10. uri dopoldne - sveta maša za Božje varstvo in blagoslov v letu 2010.

Blagoslovljene božične praznike in srečno v novem letu 2010 želim vsem! p. Janez

REDNI LETNI OBČNI ZBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA TIVOLI - NEWCASTLE

Pred kratkim smo rojaki v Newcastlu imeli redni letni občni zbor, kjer smo pregledali delovanje prejšnjega leta in izvolili novi odbor. Spomnili smo se naših pokojnih članov, predvsem bivšega dolgoletnega predsednika društva, Ivana Klopčiča, ki nas je za vedno zapustil v preteklem letu in je služil društvu zadnjih petdeset let. **Novi odbor društva sestavljajo:** Predsednica in

blagajničarka je Marija Grosman; podpredsednica Cilka Prinčič; tajnica Marta Kodela. Ostali člani odbora: Albina Mavrič, Jožefa Črnogoj in Matilda Vizentin.

Upamo in želimo, da bo novi odbor deloval složno in uspešno. Na žalost postajamo, kot povsod, vsak dan starejši in tako članov kot prostovoljnih delavcev nas je vedno manj. Vsekakor bomo ostali povezani in v pomoč

drug drugemu, dokler bomo lahko. Rojakom širom Avstralije želimo blagoslovljen božič in zdravo, zadovoljno in varno novo leto 2010!

**Marija Grosman,
Newcastle**

**Sedijo: Peggy Klopčič,
Albina Mavrič,
Jožefa Črnogoj.
Stojijo:
Franc Brajlj, Jožica
Brajlj, Matilda Vizentin,
Cilka Prinčič, Marija
Belavič, Slavica Hozjan,
Marta Kodela, Marija in
Emil Grosman.**

PRAZNOVANJE 55-LETNICE PRI SLOVENSLEM DRUŠTVU MELBOURNE

Draga Gelt OAM

Slovensko društvo Melbourne, najstarejše društvo v Avstraliji, je 21. novembra 2009 praznovalo svojo 55-letnico na zemljišču v Research. Predsednica društva, Julija Čampelj, je imela odlično idejo, da se praznuje na prostem; vse proslavljanje, tekmovanja, kuhanje in igre na prostem, le razstave v dvorani.

Vreme je bilo ugodno in balinarji so začeli zelo zgodaj s svojim tekmovanjem. Seveda so bili Julija in vsi odborniki zelo pridni in so že v ranih urah pripravljali vse za praznovanje.

Ob 10. uri dopoldne je bila slovenska sv. maša, ki jo je daroval p. Ciril A. Božič OFM. Lepo število ljudi se je zbralo pred oltarjem na balkonu in Lenti Lenko OAM je petje spremljal na orgle.

Po kratkem presledku je sledil slovesni kulturni program: Slovensko in avstralsko himno sta zapeli Helen Trinnick in Anna Tegelj. Ljubica Postružin, povezovalka v slovenskem jeziku, je povabila k mikrofonu predsednico Julijo Čampelj. Andrew Fistrič, povezovalc v angleškem jeziku, je goste pozdravil in povabil v angleščini.

V pozdravnem nagovoru je predsednica Julija Čampelj, predstavila kratek pregled od ustanovitve 19. decembra 1954 v St. Albansu, ko je bil začetek velikih sanj. Slovenci so si v začetku pomagali med seboj pri naselitvi in problemih z jezikom, uživali so vedno, ko so se srečali in poklepetali v slovenskem jeziku, zapeli in kasneje tudi zaplesali. Potem so kupili zemljišče, na katerem smo danes.

V 55 letih so se v društvu vrstile razne dejavnosti, praznovanja s kulturnimi programi, veseljem ob tradicionalnih praznikih in običajih, plesi, obiski Miklavža, okusna, domača hrana in veliko več.

Organizirali so dramsko in plesno skupino, pa balinarji, lovci, ribiči in igralci biljarda so ustanovili svoje skupine,

da so tekmovali, kot nekoč doma. Odprli so tudi slovensko šolo, mladinska skupina je bila zelo aktivna in mnogo življenjskih prijateljev se je razvilo.

Patudidružabnoživljenje ni zaostajalo: socialna skrb, dobrodelne organizacije, razstave, knjižnica in zgodovinski arhiv.

Vsem ljudem, ki so žrtvovali svoj čas, svoje delo, svoje sanje, in so ponosni na slovensko kulturo in zgodovino – za vse te ljudi, je Julija odkrila posebno spominsko ploščo z napisom:

**V PRIZNANJE VSEM ČLANOM IN NE-ČLANOM,
KI SO VSA TA LETA RADODARNO PRIPOMOGLI
NA RAZNE NAČINE, NAJSIBO PRI GRADNJI ALI
RAZNIH USLUGAH ZA NAŠE DRUŠTVO.
UPRAVNI ODBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA
MELBOURNE ZA LETO 2009/10.**

Sledili so govori, čestitke posebnih gostov in predaja nekaterih daril: Gregor Kozovinc, Charge d'Affaires, Slovensko Veleposlaništvo v Canberri; Joe Caputo, Commissioner, Victorian Multicultural Commission; Stan Penca, Svet Slovenskih Organizacij Viktorije; Branko Kojc, predsednik društva St Albans; Marian Polak, predsednik, Lipa Bocce, Queensland in Marjan Lauko, dolgoletni član SDM, gost iz Queenslanda. Ljubica je razložila simboliko programa,

ki simbolično prikazuje želje, upanje za mirno in lepo prihodnost, spoštovanje bogate preteklosti in spoštovanje drug drugega.

Duh miru je zažarel v mavrici – vsaka barva je pomenila del naših želja in upanja. Mavrico, ki so jo zgradili pred ljudmi, so začeli z rdečo bravo, barvo srca, s srcem naše Slovenije, z vso ljubeznijo, ki jo gojimo do te lepe deželice.

Alexander, Mia, Sienna, Damian in Samantha Pišotek so odvijali in vlekli rdečo barvo čez oder in

jo izročili Natashi Pišotek, ki je v beli bleki, z mavričnimi trakovi, sprejela barvo, pripela na oder in jim izročila rdeč trak.

Odvijali in sledili so rdeči mavrični barvi, žarku življenjske moči, v cvetovih nageljev se rdeča mavrična barva preliva in se ujame v rubinu, ki pobožnost, spoštovanje in moč izžareva. Rdeča barva srca, sladka kot ljubezen, barva vitalnosti in umetnostnega izražanja. Veselili so se v rdeči barvi, v bogatih barvah gorenjskih narodnih plesov, katere je zaplesala folklorna skupina Iskra: Melissa Fistrič (voditeljica), Amanda in Michelle Hervatin, Draga Gelt OAM, Kara Fergeous, Andrej Thompson, Štefan and Martin Tegelj, Jessica and Shanon Trinnick. Marija in Stan Penca in Stanko Prosenak so odvijali in sledili oranžni barvi, toploti moči, ko se je z ognjenimi poljubi večera poslovila in v jantarju našla odmev luči. Oranžna barva, barva plamenov, ki nikoli ne ugasnejo, kot plameni ljubezni. Pesem o mavrici nas je povedla k luči. Prebrala jo je Marija Penca.

**Gledam mavrico na nebu, ki po hudem,
zlim vremenu se prikaže zmagovita,
opozarjajoč me prepričljivo:
le poglej si mojo čistost,
mojo moč nad vso naravo.
To sem jaz, celota vsega.**

**Isto tebi se obeta, izenači si hotenja,
daj jim moč le v skupni vezi, le tako boš čutil sebe.
Kipi rožnat dež z neba in zaliva voljno zemljo.
Želimo si, da jutri se novo jutro prebudi
in prinese mir za vse ljudi.**

Julija Čampelj, Draga Gelt in Dragica Gomizelj so potem odvijale in sledile rumeni barvi, zlati luči upanja, resnice in namena, ki je razsuta po vseh travnikih sveta, in se v topazu kot simbol znanja in izvirnosti idej preliva: barva resnice, namena, modrosti.

Magda Pišotek, Anica in Lojze Markič so odvili in sledili zeleni barvi mavrice, ki zavija vso zemljo v plašč miru in enote, se vzpenja do strmin gora, šumi v listju gozdov in skrivnostno šepeta, in se ujame v smaragdu sočutja in razumevanja zrcalu.

Želeli smo si, da se jutri novo jutro prebudi in prinese mir za vse ljudi!

V pesmi Desiderata Maxa Ehrmana smo začutili z njim v želji po miru, spokojnosti in sreči za vse. Prebrala jo je Magda Pišotek.

**Go placidly amid the noise and haste,
and remember what peace there may be in silence.
As far as possible, without surrender,
be on good terms with all persons.
Speak your truth quietly and clearly;
and listen to others,
even to the dull and ignorant;
they too have their story.
Be yourself.
Especially do not feign affection.
Neither be cynical about love;
for in the face of all aridity and disenchantment it is
as perennial as the grass.**

**Take kindly the counsel of the years, gracefully
surrendering the things of youth.
Nurture strength of spirit to shield you
in sudden misfortune.**

**But do not distress yourself with dark imaginings.
Many fears are born of fatigue and loneliness.
Beyond a wholesome discipline,
be gentle with yourself.**

**You are a child of the universe no less than the
trees and the stars;
you have a right to be here.**

**And whether or not it is clear to you,
no doubt the universe is unfolding as it should.
Therefore be at peace with God,
whatever you conceive Him to be.**

**And whatever your labors and aspirations,
in the noisy confusion of life,
keep peace with your soul.**

Werner Remšnik, Danila in Jože Štolfa in Helena Leber so odvili in sledili plavi barvi mavrice, barvi miru, ko se

razpenja nad nami in zrcali v morju; zdravilna modrina, utešujoča sinjina, iščemo modrino v lesku safira, ki nas povabi v neskončnost neba.

Plava barva, barva zdravljenja, nebes, miru ... Pesem nas je dvignila do neba - na saksofon je Andrej Thompson zaigral En Forme de Habanera by Maurice Ravel.

Maks Hartman, Janez Zemljič, Viktor Lampe in Simon Špacapan so odšli in sledili indigo barvi mavrice, barvi sanj, upanja, vizije. Tudi Slovenci tukaj v Avstraliji, pri društvu, so imeli velike vizije – zgraditi dom, zgraditi slovensko skupnost. Vizija je postala resničnost – 55 let že obstaja društvo, ki družni in povezuje Slovence in Slovenke in njihove družine. Indigo barva, kot sanje v naših srcih, a sanje, ki so se uresničile.

Peter Mandelj OAM, Andrew Fistrič in Virgilij Gomizelj so odšli in sledili vijoličasti barvi mavrice, barvi tihe modrosti, razumevanja molčečega, s pravico, dobrim namenom in nasvetu prelitega - kot ametist. Slovenci smo modri ljudje, prisluhnili smo pesmi, ki je to poudarila. Zapela sta jo Andrew Fistrič in Virgilij Gomizelj – Slovenec sem.

In Ljubica je nadaljevala z veznim besedilom: Razlila se je mavrica pred nami, razpeli smo jo danes, da nas spremlja in nas spominja na vse, kar je bilo doseženo, na vse kaplje znoja ob gradnji, na vse neprespane noči v skrbeh – razpeta je mavrica v vsem svojem bogastvu barv.

Mavrične barve so del luči, bele luči. Bela luč, duh, mir v duši, samospoštovanje, harmonija v skupnosti.

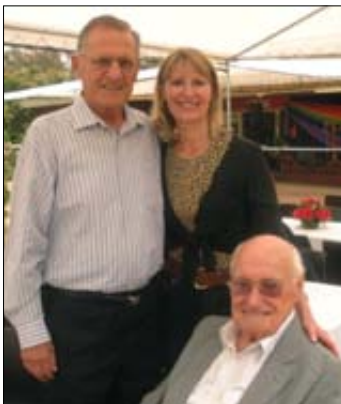
Razlita mavrica pomeni tudi skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Toliko različnih narodnosti na svetu, toliko ras, pa smo vseeno le ENO. Kot mavrične barve – toliko jih je, a ko se združijo, postanejo ena, bela barva: duh, enotnost, mir ...

Vsaka mavrična barva je kot most do končne sreče in milosti. Bela barva - luč nam prinese bogastvo spoznanj in osvetli globino duše.

Natasha je zaplesala kratek simbolični ples in Melissa Fistrič nas je s pesmijo We are One povedla v premišljevanje in spoštovanje vsega doseženega. Lepo je bilo slišati, da se je množica pridružila petju odpeva: Eno smo, a smo tudi mnogi ...

Vezno besedilo je preurejeno po pesmi Drage Gelt Mavrica, iz knjige VSE POTI, stran 148 in ALL PATHS, stran 109.

Po končanem uvodnem kulturnem programu so se ljudje razpršili do miz in si privoščili kosilo, za veselo razpoložnje pa so igrali Veseli Slovenci: Lenti Lenko OAM, Daniel Šmon, Oto Verdenik in Branko Kojc.

Veselja na odru pred balkonom pa še ni bilo konec. Ob 2. uri popoldne je nastopila madžarska folklorna skupina z zanimivimi in živahnimi plesi. Plesali so: Jutka Huszar, Ethelka Papp, Chilla Muzsi, Christa Sipsory, Christina Lovrecz, Imre Sinka, Peter Juhasz, Tomas Miskei, Zsolt Vigh, Eniko Balint - učitelj John Bico.

Ob 14.30 je nastopila plesna skupina Bilton Academy of Irish Dance. Plesali so: Mirread Bilton-Gough, Rory Bilton-Gough, Shea Bitlon-Gough, Caitlyn Wingett, Leah Wingett, Eilish Plunkett, učiteljica Michelle Biton-Gough. Ob 15.00 uri je nastopil zbor Planika, zborovodja Roland Carmody, s pevci: Peter Mandelj OAM, Nino Burlovič, Emil Kalčič, Peter Mandel OAM, Jože

Logar, Stanko Brgoč, Stanko Česnik, Alojz Kumar, Frank Zgoznik, Ante Zanetič, Majo Vihtelič, Toni Poklar, Edi Surina, Ivan Valencič, Frank Iskra, Toni Iskra, Andrej Vučko, Stojan Brne. Zapeli so nekaj slovenskih narodnih in umetnih pesmi.

Ob 15.30 je spet zaplesala folklorna skupina Iskra, tokrat s plesi iz kraja Bloke na Notranjskem (od koder prihajajo prve smuči). Noše za te plesje se sešila Dragica Gomizelj, moške hlače pa je pripravil Steven Matko. Kako je bila presenečan in zadovoljna publika ob teh plesih: veseli, poskočni, nagajivi, spretni plesi. Dobro so se pripravili in tudi najmlajši so uživali, ko so gledali plesalce.

Naslednja, Aboriginal Big Al in sin, sta bila na programu in nista prišla, prav tako tudi ne ukrajinski pevski zbor. Že od ranega jutra so balinali za posebni pokal;

tekmovanje je organiziral in vodil Aleks Kodila. Zmagali s balinarji kluba Istra. 1.mesto – Istra: trojka z voditeljem Marjanom Šverkom; 2.mesto – Istra: trojka z voditeljem Romanom Benčičem; 3.mesto – Jadran: trojka z voditeljem Frankom Vojvodo; 4.mesto – SDM: trojka z voditeljem Mirom Ogrizkom.

Kako bi mogli Slovenci in vsi obiskovalci brez hrane in pijače? Veliko prostovoljcev se je vrtelo v kuhinji – pošteno so se nadelali. In kako okusna hrana!

V dvorani je bila pripravljena lepa razstava ročnih del, fotografij iz zgodovinskega "muzeja" SDM v slikah,

Ob sedmi uri zvečer je začel z igranjem za ples ansambel Rdeči cvet: Lili Conlan, Maria Hervatin, Anna Tegelj in Helena Trinnick. Pozno v noč so se veseli člani in prijatelji vrteli na plesišču – prava veselica!

MISLI CILKE ŽAGAR ZA »MISLI«

Besede

»Sticks and stones will break my bones but words will never hurt me.« Tako učimo otroke naj preslišijo žaljive besede, češ, da jih te ne morejo raniti.

Kamen in šiba res pustijo vidne, toda le začasne rane; medtem pa se besede vtisnejo v dušo za vedno. Tople in mrzle besede začrtajo pot ljudem včasih na pravo včasih v napačno smer. Pogosto nenamerne in nepremišljene besede bolijo vse življenje.

Družbeno okolje je ogledalo, v katerem se gledamo. Radi se spominjamo ljudi, ki so v nas odkrili kaj lepega in pozitivnega. Radi bi tudi pozabili tiste, ki so nas ponižali ali osramotili. Pogosto se spominjamo ljudi po enem samem stavku. Na primer: Še vedno v mislih vidim svojo profesorico slovenščine, ki je rekla, da bi jaz morala postati učiteljica. Takrat pri petnajstih letih sem se hotela vpisati v ekonomsko šolo, vendar zdaj vidim, da sem bila rojena za učiteljico.

Otroci so posebno dovzetni za mnenja o njihovih sposobnostih. Če posvetimo pozornost njihovim talentom, bodo hitro pozabili na negativne podvige. Kadarkoli sem v dvomu, kako bi nekaj ocenila, skušam najti kaj hvale vrednega. V moji dolgoletni praksi je hvala dosegla veliko več kot graja ali obsojanja. Seveda

značkah, medaljah in priznanjih; z lesenimi izdeki, pa tudi slikarska razstava in osebne fotografije.

Razstavo sta nadzorovali in uredili Anica Kodila in Dragica Gomizelj, mnogi so pomagali.

Na sredi dvorane so se šibile mize, polne slovenskih dobrot – tekmovanje peciva in druge hrane v skrbi Anice Kodila, Beti Belec in Ljubice Postružin.

Nagrade so prejele: Za lepo predstavitev: 1.mesto: Helena Leber – zemljevid Slovenije; 2.mesto: Samantha Pišotek – svečke; 3.mesto: Cvetka Brgoč - Bottle brush; Za piškote in rezine: 1.mesto: Angelca Povh - krofi; 2.mesto: Beti Belec – flancati; 3.mesto: Mila Remšnik – jabolčna rezina.

Za kruh, torte in druge sladkarije: 1.mesto: Barbara Smrdel – sirova torta; 2.mesto: Mila Remšnik – orehova torta; 3.mesto: Marica Gregorič – potica.

Tudi dež je prizanesel organizatorjem in kljub oblačnemu vremenu ni bilo konca rajanja in nismo bili mokri. Šele zvečer je pričelo deževati.

Folklorna skupina Iskra je med plesom nastopila še s plesi Primorske, iz okolice Gorice. Narodne noše za te pleso so sešile: Angelca Povh, Anica Markič in Shirley Nuske.

Odborniki in člani Slovenskega društva Melbourne in vsi prostovoljci so se res izkazali!

V nedeljo je bila razstava odprta od 11. ure do 5. ure popoldne. Za prijeten dan je igral Phillip Nadvesnik.

Lepa dneva, polna zadovoljstva, radosti in ponosa!

moramo najprej najti v osebi nekaj resnično hvale vrednega. Pohvala je vedno delovala kot voda za rože. Pohvaljeni otroci so se razcveteli v lepše cvetove. Graja uniči poskuse življenja kot slana na mladih sadikah.

Nekateri trdijo da moramo pokazati na napake, a bolj uspešno je odvrniti pozornost od napak in to pozornost usmeriti v uspeh. Kadar otroci trmasto vztrajajo k svojemu zgrešenemu cilju, moramo preusmeriti njihovo pozornost na neko manj škodljivo privlačnost. Seveda smo vsi hvaležni za pohvalo, saj je to potrdilo, da smo uspeli narediti, kar smo želeli. Spet primer: V soboto sem povedala našemu župniku, da je imel posebno lepo pridigo. Je rekel da zelo redkokdaj dobi kakšen feedback - odziv in da je tega vesel. Včasih mislimo, da ljudje na vodilnih mestih ne rabijo hvale, ker so dovolj samozavestni, vendar hvala tudi njim nudi potrdilo, da nas vodijo po pravi poti. Vse kar delamo, je dobro samo, če ljudje to cenijo.

V naši trgovini delata Ana in Vera. Obe delata pridno in že s svojo prisotnostjo spreminjata počutje ljudi. Ana je kislja, hladna in nedostopna. Mogoče nehote vendar ona napravi občutek, kot da so kupci nezaželeni in njej v napoto. Medtem pa Vera sprejme vsakogar z nasmehom in vedno najde pozitivno pripombo. Ljudje

se ogibajo Ane in se vrstijo pri Verini blagajni. Vsak pozna nekoga, ki te s pogledom ali besedo poniža, obsodi, oslabi, prebode in celo uniči. Vsak tudi pozna nekoga, ki te že s svojo prisotnostjo poživi, razvedri, vzpodbudi, potrdi, in ojača. So ljudje, ki te s svojo vedrostjo razbremenijo in razveselijo in taki, ki te s svojo kritičnostjo in zagrenjenostjo napravijo žalostne in nejevoljne. Nihče nima rad pikrih besed, ki jih kisli, hladni ljudje delijo, vsak pa se veseli živahne družbe, ki dviga pogum in voljo.

Včasih ljudje nimajo poguma, da bi prvi podelili nasmeš in pozdrav. Se spomnim prijateljice, ki je potožila, da ji sosedje po dveh letih še niso nikdar rekli dober dan. Vprašala sem jo, če je ona rekla dober dan, pa pravi, da se noče siliti k njim, ker se držijo visoko. Tudi jaz sem pred leti takoj odšla od maše, ker nisem nikogar poznala. Če pa zdaj vidim tujega človeka, ga vedno ogovorim, da se počuti bolj domačega. Seveda so ljudje, ki namerno dvignejo nos, ko srečajo koga, ki se jim ne zdi vreden njihove pozornosti. V takem primeru se vedno spomnim domačega pregovora, ki pravi: Poln klas ima sklonjeno glavo, prazen pa štrli v nebo.

Seveda je najlepše srečati vse vas prijetne, domače avstralske Slovence.

Duševno zdravje

Prebivalstvo Avstralije se stara in vse več se sliši o boleznih staranja. Depresija in demenca – motnje spoznavnih sposobnosti - sta najpogostejši duševni bolezni v starosti. Telesna počasnost in pešanje spomina je sicer del normalnega staranja, toda bolniki demence pospešeno izgubljajo najprej umske in sčasoma telesne sposobnosti. Ker se tudi avstralski Slovenci staramo je mogoče prav, da se seznanimo s to boleznijo, ker bomo mogoče prišli v stik z njo pri prijateljih, znancih ali pa celo v družini.

Demenca, odmiranje možganskih celic, je posledica več kot sto različnih fizičnih in duševnih vzrokov. Tako izobraženi kot neizobraženi, revni ali bogati, lahko zbolijo; celo relativno mladi lahko postanejo bolniki demence.

Prvi znaki demence so pešanje spomina, zmedenost, otopelost, težave pri opravljanju vsakodnevnih poslov, sprememba razpoloženja in temperamenta, odmaknjenost, negotovost, strah in nezaupanje. Bolnik postopoma izgublja sposobnost spremljati potek dogodkov v okolju, v televizijskih programih in pogovorih. Bolniki izgubijo zanimanje za okolje in dogodke in težko sledijo procesom dela. Ne zadržijo več novih informacij, čeprav se še dobro spominjajo dogodkov iz mladosti. To postopno pešanje privede do stopnje, ko bolnik ne more več skrbeti zase in rabi polno oskrbo.

Radi potožimo, če kje kaj boli, jamramo, da so nam odpovedale noge ali roke, da nam je popustil sluh in vid, a izogibamo se pogovorov o duševnih boleznih. Strah nas je izgubiti duševne/umske in čustvene sposobnosti,

ker je to naše bistvo. Izguba umskih sposobnosti je velik udarec za bolnika in breme za tiste, ki zanj skrbijo. Naši življenjski sopotniki so priče našega življenja. V spominu nosijo skupna praznovanja, družinske dogodke, prijatelje in znanca, zato tudi del nas umira, ko odмира spomin ljubljene osebe.

Način življenja in načrti vse družine se spremenijo, ko je v družini bolnik, toda dobro je za bolnika in oskrbnike, da se družabno življenje v prilagojeni obliki nadaljuje. Medsebojna podpora in izmenjava izkušenj v pogovorih z drugimi oskrbniki in bolniki daje prizadetim občutek, da niso sami in da jih ljudje razumejo. Srečno in redno obujajte lepe spomine, dokler še lahko.

Politika

Politično aktivna sem postala že v očetovem naročju. Z zanimanjem sem namreč opazovala, kako se je oče boril za svoje pravice. Leta 1945 je sosedov fant Ludvik sklical sestanek vaščanov, da bi si v prvih povojnih svobodnih volitvah izbrali svojega predstavnika. Može so si ogledovali eden drugega in med predlaganimi je bil tudi naš ata. Rekel je, da mu je guma na biciklu počila in ne bi mogel 12 km proč v Krško na sestanke. Tudi drugi predlaganci so se izgovarjali, da nimajo časa.

Ludvik jih je hitro potolažil in rekel: Saj ne bo treba nikomur hoditi na sestanke; oni že imajo izbranega kandidata v Krškem; vi lahko samo kandidirate.

Može so se zasmejali, Ludvik pa jim je zagrozil: Če se mi boste smejali, ne bom nič več povedal. Tako se je zaključil moj prvi politični sestanek.

Ko gledam nazaj, se sprašujem, zakaj so se može tako otepal te pomembne politične funkcije. V Avstraliji se vendar vsi kandidati z vsemi štirimi rinejo naprej, da bi bili izvoljeni. So se moji vaščani bali politike; se mogoče niso čutili dovolj sposobne za vodstvo; so se mogoče zavedali, da je vodstvo bilo že vnaprej postavljeno?

Z leti je politika tudi v mojem zavedanju postala nevarna. Slišala sem za politične nasprotnike, ki jih je bilo treba odstraniti. Nekako smo se naučili, da je najboljšo pustiti politiko politikom, ki so za to izbrani in plačani.

Ko smo Slovenci prišli v Avstralijo, smo seveda vsi kar postali politiki. Nič ni narobe biti političen, saj smo politični vsi, ki se borimo za preživetje in lepšo bodočnost. Objeli smo svobodo govora in odločanja in se ročno spravili v borbo proti komunizmu, za komunizem, za nevtralnost, za Jugoslavijo, proti Jugoslaviji. Predvsem smo se borili proti drugače mislečim avstralskim Slovencem.

»O, da bi vsi Slovenci dali mi svoj glas, o, kakšen glas imeli bi Slovenci. O, da bi vsi Slovenci mislili kot jaz, kako bi pametno delal jaz za vas.« Kar čez noč smo se zavedli, da imamo pravico povedati, kaj mislimo. Seveda smo večkrat povedali, preden smo premislili. Ni čudno, da so naši politični podvigi povzročili mnoga nesoglasja. Prijateljstva so se hitro spremenila v politične stranke v tistem rosnem navdušenju za boljšo bodočnost. Seveda, kjer so prijateljstva, so tudi sovražniki.

Na tem novem zelniku je tako zrasla vrsta voditeljev ki so bili pripravljene žrtvovati čas, denar in svoje sposobnosti v borbi za naše pravice, za človekove pravice in za dobro Slovenije.

Če nisi naš, si njihov, smo večkrat opazili šele, ko je bilo že prepozno za presojanje.

Kot povprečna Slovenka bi prav previdno rekla, da se v naši mladosti nismo ne vem kako pametno in premišljeno opredeljevali. Bili smo politični amaterji, ki nas je v slovenski klub privlačila bolj prisotnost drugih Slovencev kot pa politične odločitve.

Na enem prvih sestankov, na katerem sem imela dolg jezik, me je en Slovenec hitro opozoril, naj se prej kuhat navadim, preden se bom spuščala v politiko. Verjetno je imel prav, saj mi je redno manjkalo politične zagrizenosti, da bi uspela s svojimi razlagami. No, sem pač ženska.

Mnogo kasneje, ko je moja politična kariera že davno zaspala, sem se v svojem študiju seveda dotaknila tudi politike kot znanosti. Pravijo, da je politična kultura naroda zdrava stvar. Politiki so gonilna sila naroda; oni veliko žrtvujejo in veliko potrpijo zato, da bi izboljšali družbo po svojem načrtu. Naravno je, da se vsi ne strinjajo z načrti svojih voditeljev, vendar povsod po svetu se družbeni odnosi postopoma izboljšujejo.

Ne živimo več v džungli, kjer močnejši zmaga z večjo palico. V demokraciji imamo vsi enak glas. Seveda je pa res, da imajo nekateri boljše zvočnike in se njihov glas bolj sliši. Roosevelt je rekel, da je najbolj uspešen

tisti politik, ki najbolj glasno pove, kar večina ljudi najbolj pogosto misli.

Politika so družbeni odnosi, ki vsebujejo spletke, s katerimi posamezniki dosežejo položaj oblasti, ugleda in moči. V demokraciji nas ti posamezniki vodijo in odločajo v našem imenu.

Mill, politični znanstvenik, pravi takole: Če bi vsi ljudje, razen enega, bili istega mnenja, nimajo pravice vzeti glas tistemu enemu, ki se ne strinja, tako kot ta posameznik nima pravice vzeti glasu večini.

Cameron pravi, da je pošten politik tisti, ki, ko je enkrat kupljen, ostane kupljen.

Kaj smo dosegli avstralsko-slovenski politiki? Opredelili smo se še na leve in desne, kar samo po sebi ni nič hudega. Vsa zahodna politika se deli na desne in leve. Enkrat vladajo eni, potem spet drugi. Mogoče je narobe le to, da avstralski Slovenci nismo dovolili drugim drugače misliti.

V tistih prvih letih izseljenstva smo želeli predvsem peti slovenske pesmi in plesati z drugimi Slovenci; naši novopečeni, nadobudni politiki so nas sicer neutrudno izobraževali, toda večina se je v bistvu borila predvsem za prijetno družbo drugih Slovencev.

No, zdaj ne pojemo in ne plešemo več. Politika je šla mimo nas svojo pot doma in po svetu. Hvala Bogu, da smo se tudi mi politično izživeli in zdaj cenimo prijateljstvo tudi tistih, ki drugače mislijo.

Pozdravljeni, Cilka Žagar

Nejc – Nick Kodrič želi doseči vrh v rokometu.

Ta vrsta športa še ni preveč poznana v Avstraliji, a Nejc uživa njegovo hitrost in zahtevane atletske zmožnosti. Nejc je začel z igranjem rokometu pred dvema letoma in letos je član viktorijskega moštva in sanja o igranju in predstavljanju Avstralije. Devetnajstletni Nejc je končal VCE v Templestowe College. Njegov šport igrajo v 150-ih državah po svetu. Tudi njegova mama, Renata, je igrala rokomet. Šport zahteva od vsakega igralca atletske zmožnosti, sposobnost delati v moštvu in predvsem spretnost. Nejc pravi: »Je zelo zabavno igrati ta šport. Moraš pa biti zelo močan, hiter in pameten.« Nejc je bil izbran za viktorijsko rokometno moštvo in je prejšnji mesec tekmoval v National Senior Handball Championships. Tekmovali so z desetimi najboljšimi moštvi v Avstraliji in njegovo moštvo je zasedlo drugo mesto – izgubili so s petimi goli proti NSW-u. Z viktorijskim moštvom bo tekmoval decembra za Asian Cup na Tahitiju, kjer bo tekmoval z najboljšimi moštvi na svetu. Dvakrat na teden trenira na Monash University v Caulfieldu. Tudi sam še trenira v pripravah na izbiro za državno moštvo. Njegov cilj je predstavljati Avstralijo na olimpijadi leta 2012.

Nejc je bil v tednu od 16. do 23. novembra 2009 v lokalnem časopisu Manningham Leader Senior Sports Star nominee in tudi na naslovnici. Čestitamo športniku in ministrantu Nejcu, tudi za 19. rojstni dan, ki ga je obhajal 15. decembra.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS - SYDNEY

Piše Martha Magajna

AVTOBUSNI IZLETI: SEPTEMBER 09 - FESTIVAL TULIPANOV

V mesecu septembru se vsako leto začnejo obiski cvetočih nasadov v Canberri ali v Bowralu, kjer so poznani po nasadih tulipanov. Ko smo se najprej ustavili v Mittagongu, kjer ponavadi v mestnem parku popijemo jutranjo kavo s piškoti in dodamo tudi kako žlico "kačje sline", smo videli, da je mestni park v Mittagongu lepšan z nasadi tulipanov vseh barv. Še lepši pa je bil mestni park v mestecu Bowral, kjer smo naleteli na prvi dan festivala tulipanov, ki se je v tem mestu začel s številnimi kioski in stojnicami vse ob robu parka, napolnjenega s cvetjem. Imeli smo srečo, da so se viharni vetrovi, ki so dan prej skoraj dvigali strehe, na dan našega obiska več ali manj poglobili in da niso uničili prelepih nasadov cvetja. Po okusnem kosilu v klubu v Mittagongu smo si ogledali še Chinoiserie vrt, kjer so nam med nešteti različni nasadi posebno pritegnile pozornost cvetoče peonije vseh barv z ogromnimi cvetovi, kot da so narejeni iz svile za okras ženskih klobukov. In že je bil čas, da gremo domov!

Z LADJO PO LAKE MACQUARIE

Ljudje imajo vedno radi izlete z ladjo in naše križarjenje z ladjo Macquarie Star v oktobru ni bilo izjema. Avtobus je bil poln do zadnjega

sedeža in spet enkrat je ravno pravočasno prenehalo deževati, ko smo se odpravili iz Kluba Triglav proti Centralni obali ob morju. Po kratkem postanku v mestecu Hornsby in jutranji kavi in pecivu v Ourimbi smo se vkrcali na ladjo Macquarie Star in se odpeljali na dvournno križarjenje po

jezeru Macquarie. Na ladji smo imeli tudi skupino obiskovalcev iz Slovenije, ki so z veseljem občudovali prelepo avstralsko naravo. Po krožnji vožnji po jezeru smo se napotili v East Maitland klub na okusno kosilo in nato domov, vsi zadovoljni, da smo preživeli lep dan.

OKTOBERFEST 2009

Vsako leto v mesecu oktobru seveda slavimo Oktoberfest, ponavadi v nemških in avstrijskih klubih, pa tudi drugod, povsod, kjer imajo radi srednje-evropsko hrano, poskočno glasbo in pivo. Tudi v Klubu Triglav Panthers smo proslavili Oktoberfest ob poskočni glasbi ansambla »Fantje treh mest«. Po dobrem domačem kosilu smo imeli pokušnjo piva, kjer je zmagal Vlado Celin iz Wollongonga, ki je z zavezanimi očmi najboljše uganil, katero pivo je imel v kozarcu. Drugi so se pomerili v teku s polnimi vrčji piva in na koncu so kar vsi tekmovalci dobili nagrade. Na tak dan je glasba bolj poskočna in ljudje bolj žejni, Slovenci pa še posebej. In vsi smo se dobro imeli...

V Bowralu.

Med tulipani v Mittagongu.

Pred ladjo Macquarie Star v Torontu NSW.

Pri pokušanju piva je zmagal Vlado Celin. Tek z vrčji, polnimi piva in kar vsi so bili zmagovalci.

MARTINOVO 2009 NA TRIGLAVU

»Prišel bo svet Martin, iz mošta nastal bo vin'...«, poje stara pesem in martinovo je prineslo vrsto praznovanj med Slovenci doma in po svetu. Tekmovanje za naslov najboljšega pridelovalca vina je pripeljalo v Klub Triglav vrsto domačih strokovnjakov z več kot dvajsetimi vzorci rdečega vina in precej manjšim številom vzorcev belega vina, kar pomeni, da imajo naši ljudje rajši rdeče vino, kot pa belo. Strokovnjak Colin Moss, zastopnik Montana Wines, je bil strokovni sodnik in je razsodil takole: Prvo mesto za rdeča vina je dobil Izidor Karbič, drugo mesto Emil Fabjančič in tretje mesto Helena Valenčič, ki nadaljuje tradicijo svojega pokojnega moža Franca in skupaj z zetom Brendanom sta napravila prav dobro vino. V kategoriji belih vin so dobili priznanja: prvo mesto Sam Loproto, drugo mesto Karlo Samsa in tretje mesto Saverio Borsellino, kar samo še enkrat potrdi, da so tukajšnji Slovenci boljši pri izdelovanju rdečih vin, kot belih. Na koncu so se zbrali okrog pokušalnih miz kar vsi, ki so bili v dvorani in potem glasovali za priznanje "Izbira publike", katero sta prejela Karlo Samsa za rdeče vino in Jože Pahor za belo vino. Pokušanje tolikoštevilnih različnih vin pa ima poseben vpliv na Slovence: Začnejo prepevati (tudi če imajo glas in posluš - ali pa ne) in lepim slovenskim pesmi v nešteti izvedbah zlepa ni zmanjkalo (*fotografija desno*).

MELBOURNE CUP 09

Kakor vsako leto so se na dan, ko se Avstralija ustavi, da spremlja konjske dirke v Melbournu, zbrale dame z lepimi klobuki v Klubu Triglav. S prijateljicami smo uživale v prazničnem kosilu z obvezno brezplačno čašo šampanjca, stavile manjše vsote denarja na "sweep" stavo in se pomerile v tekmovanju za najlepši klobuk. Imele smo lepo in prijetno popoldne; nekaj pa je prav gotovo res: nihče od nas ne bo obogatel pri stavah na konje!

PRIZNANJE LETA 2009 V KATEGORIJI PROSTOVOLJNA DELAVKA LETA 2008 V VERSKEM SREDIŠČU MERRYLANDS JE PREJELA ANDREJKA ANDREJAŠ. Andrejka Andrejaš je bila rojena na Jesenicah. V Avstralijo je prispela leta 1969 s starši Antonijo in Andrejem Sodja. Leta 1978 se je poročila z Jožetom Andrejašem in med leti 1980 in 1986 so se jima rodili štirje otroci, tri hčerke in sin. V delo pri slovenski skupnosti se je začela vključevati, ko so se otroci začeli pripravljati na prvo sveto obhajilo. Na prošnjo patra Valerijana je začela pomagati pri manjših in vse večjih aktivnostih v verskem središču Merrylands. Ko so njeni otroci začeli obiskovati Slomškovo šolo, je začela pomagati tudi v šoli, vse dokler niso končali šolanja. V zadnjih letih predvsem dela z mladimi; organizira angleške maše enkrat na mesec, kjer sodeluje mlajša generacija. Veliko let je organizirala tudi nakupovalne izlete in druge akcije za nabiranje denarja v pomoč cerkvi, sedaj pa organizira in ureja dežurstva za postrežbo rojakom v cerkveni dvorani vsako nedeljo po sveti maši. Andrejka je bila vedno zelo ponosna na svojo družino in v lanskem letu je preživela lepe in žalostne preizkušnje: tri poroke hčerk, žalostno izgubo moža, rojstvo treh vnukov in še vedno najde čas za prostovoljno delo.

Izidor Karbič s pokalom za najboljše rdeče vino.

Dame s klobuki za Melbourne Cup.

Mihelca Šušteršič in Andrejka Andrejaš.

Štefan Šernek
in Erika Žižek.

PRIZNANJE LETA 2009 V KATEGORIJI PROSTOVOLJNA DELAVKA LETA 2008 PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY JE PREJELA ERIKA ŽIŽEK.

Erika Žižek, rojena Kučan, je bila rojena v Prekmurju. S starši Rozo in Lojzeto Kučan je prispela v Avstralijo leta 1957. Že na ladji Aurelia, na kateri so potovali, je zabavala sopotnike z igranjem harmonike, katero se je učila igrati že od starosti treh let. Skupaj z rednim šolanjem je tudi nadaljevala študij glasbe in večkrat nastopala na različnih programih na televiziji. S svojo harmoniko se je pridružila prvi slovenski glasbeni skupini, ki jo je organiziral pater Odilo Hajnšek in z njimi je nastopala na koncertih in plesih v Paddington Town Hall, kjer se je včasih zbralo tudi po 500 Slovencev. Leta 1966 se je poročila z Billom Žižek in oba sta sodelovala tudi pri prvi Slovenski dramski skupini in pri Slovenskem društvu Sydney, kjer je bila Erika članica odbora in dalj časa tudi tajnica društva. Imata dve hčerki, ki sta obe vzgojeni v slovenskem duhu in sta sledili staršem pri delu v slovenski skupnosti z dolgoletnim nastopanjem v folklornih skupinah, igralski družini in prostovoljnem delu pri Slovenskem društvu Sydney. Erika trenutno ni odbornica društva, vendar s svojim obširnimi znanjem še vedno redno dela in pomaga odboru društva povsod, kjer je njena pomoč potrebna.

Ivan Rudolf in Franc Tehovnik.

PRIZNANJE LETA 2009 V KATEGORIJI PROSTOVOLJNI DELAVEC LETA 2008 PRI KLUBU PLANICA WOLLONGONG JE PREJEL FRANC TEHOVNIK.

Franc Tehovnik je bil doma z Rakovnika pri Ljubljani. V Avstralijo je prispel leta 1958 na ladji Flamminia in se naselil v bližini Wollongonga. Zaposlil se je v železarni v Port Kembla in pri Snowy Mountains projektu, leta 1964 se je vrnil v Wollongong in se poročil. Z ženo Lefto sta si ustvarila dom v Dapto, imata dva sinova, Erika in Paula ter hčerko Tanjo. Franc in vsa njegova družina so bili že preko 30 let močno povezani s Slovenskim klubom Planica Wollongong. Zadnjih deset let je tudi odbornik kluba Planica in kot nad vse priden delavec in vsestransko spreten rokodelc je prevzel vzdrževanje in popravila v klubu in cerkvi v Figtree. Je človek, ki se loti vsakega dela, pa naj bo to popraviti kosilnico, počistiti in okrasiti cerkev ali klubske prostore, očistiti dvorišče, ali pa zamenjati žlebove na strehi. Poleg tega je še odlični kuhar in tudi pripravi kosilo ali večerjo za obiskujoče duhovnike, kadar je on na vrsti. Franc Tehovnik je zelo cenjen v slovenski skupnosti v Wollongongu in res priznanja vreden, ne samo letos, ampak že desetletja.

Cilka Prinčič in Slavica Hozjan.

PRIZNANJE LETA 2009 V KATEGORIJI PROSTOVOLJNI DELAVEC LETA 2008 PRI KLUBU TIVOLI NEWCASTLE JE PREJELA SLAVICA HOZJAN.

Slavica Hozjan je bila rojena v Prekmurju. Leta 1946 se je poročila z Ivanom Hozjanom, v zelo težkih časih, takoj po drugi svetovni vojni. Leta 1956 sta s štirimi majhnimi otroki pobegnila čez mejo v Avstrijo. Leta 1957 so prispeli v Avstralijo in po krajšem času v kampu Greta je Ivan dobil delo v železarni in naselili so se v Wallsend pri Newcastleu, kjer se jima je rodila še ena hčerka. Slavica je vsa leta dopolnjevala družinske dohodke s pridnim delom kot čistilka, kuharica, delavka v železarni in v

bližnjih vinogradih. Slavica in njena družina so se včlanili v Slovensko društvo Tivoli od vsega začetka. Vsa leta pomagala s pripravljanjem hrane na svojem domu za društvene piknike in druge prireditve.

Posebno je poznana po prekmurskih specialitetah. Prav tako je vedno skrbela za pecivo, čiste prte in skodelice za srečanja po slovenski službi božji v dvorani poleg cerkve. To je bilo še posebno pomembno, ker društvo Tivoli nima lastnih prostorov in se morajo vsa hrana in druge potrebne stvari vedno pripraviti na domovih članov. Med Slovenci v Newcastleu je Slavica poznana kot oseba, ki vedno rada pomaga pri vsakem delu. V letošnjem letu je praznovala visok življenjski jubilej in vsi ji iskreno čestitamo in naj ji bo to priznanje v zahvalo in v ponos.

Obisk iz Slovenije: Justi in Emil s sorodniki in prijatelji.

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSLEM DRUŠTVU SYDNEY

Piše Štefan Šernek, predsednik

Praznovanje očetovskega dneva pri Slovenskem društvu je bilo v nedeljo popoldne, 6. septembra ob 2. uri, z začetkom programa ob 3. uri. Najprej je vse lepo pozdravil predsednik društva, Štefan Šernek, ki je v imenu odbora pozdravil vse očete, dedke in pradedke in jim želel še na mnoga leta, da bi ostali zdravi in srečni. Zahvalil se jim je za trud, skrb in za pomoč v času, ko smo pomoč najbolj potrebovali. Bog Vas varuj še na mnoga leta!

Pri kulturnem programu so nastopali: Perina Kean, Danica Petrič in Zora Johnson. Zapeli so Štefan Šernek, Lojze Gorinšek in Drago Raber, spremljal jih je Lojze Gominšek. Zapeli so Sinko moj in Venček narodnih. Za ples in razvedrilo so igrali Fantje treh mest s pevko gospo Kavaš iz Canberre. Bilo je zelo veselo in živahno. Mnogo so rekli, da takega očetovskega dneva že dolgo niso imeli. Ob koncu se je predsednik, Štefan Šernek, zahvalil vsem obiskovalcem in vsem nastopajočim, pa tudi odličnim muzikantom.

Balinarji so tekmovali za očetovski pokal. Pokale je darovalo naše društvo. Prvo nagrado je dobil Stane Tomšič, drugo Veseljko, tretjo predsednik balinarske sekcije Slavko Prinčič in četrto nagrado Silvo (**foto spodaj**).

Prekmurski piknik pri Slovenskem društvu Sydney je bil v nedeljo, 11.10. 2009, z začetkom ob 2. uri. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje. Imeli

smo originalne prekmurske specialitete: prekmursko gibanico, reteše, krapce, potico, štrudel, ocvirkove kolačke, prekmurski vrtanik, bograš, bujto repo, krvavice, domače klobase in mnogo drugih dobrot. Osebnost se zahvaljujem našim Prekmurcem, ki so napekle in podarile našemu društvu, da smo prav vse prodali. Ljudi je bilo kot za silvestrovanje. Vsem kuharicam in kuharjem, posebno še šefu Jožetu Nemešu in ženi Micki, ki sta skuhala bograš, in Heleni Zdravec za bujto repo. Dobrote so darovali: Ana Šernek, Helena Zdravec, Micka Kolar, Kristina Korpar, Ivica Karnhouser, Rozalija Kavaš, Gizela Špiclin, Angela Trstenjak, Liza Kociper in Micka Nemeš. Tudi naši muzikanti, Alpski odmevi, so se odlično odrezali – vso publiko so razveselili. Čestitamo našim prekmurskim muzikantom, Štefanu Šerneku mlajšemu, Simonu Koštrici na harmoniki in Pavlu na bobnih in trobenti, Terri pa je bil na športnem tekmovanju v Avstraliji.

V petek, 23. oktobra 2009, ob 6. uri, smo se pri SDS vsi predstavniki društev in verskega središča poslovili od gospe Božene Forštnarič, ki je delovala na slovenskem Veleposlaništvu v Canberri. Njej in možu Davidu želimo srečno pot domov v Slovenijo in se ji zahvaljujemo za vsa dela, katera je opravila za našo skupnost. Hvala lepa in srečno pot!

V nedeljo popoldne, 25.10.2009, smo slavili pri SDS velik jubilej. Gospod **Ivan Bavčar je praznova svoj 80. rojstni dan** s svojo ženo Tejo, otroki, vnuki in številnimi prijatelji. Tudi odbor in člani SDS se pridružujemo željam in mu kličemo še na mnoga zdrava in srečna leta v krogu najdražjih: Bog Te živi, Ivan!

Pokušnja domačih vin smo imeli 8.11.2009. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje. Dobili smo odlično hrano in nešteti obiskovalci so bili zelo zadovoljni. Hvala kuharicam in kuharjem, posebno Jožetu in Micki Nemeš. Muzikanti – Veseli Gorenjci - so pričeli z igranjem ob 2. uri in so zabavali člane in prijatelje s polkami in valčki celo popoldne. Imeli smo tudi obisk Slovencev iz Canberre in Wollongonga - prav lepa vam hvala. Pokušnja vin smo začeli ob 3. uri popoldne. Imeli smo 24 steklenic domačega vina – rekord za naše društvo. Tri najboljša vina so bila nagrajena: 3. nagrada – G. Kalčič, \$20.00; 2. nagrada \$30.00 in 1. nagrada g. Gusti Jambrovič iz Barack Heights, naš dober in zaveden član, saj nas z ženo Milko vsakokrat, ko imamo ples, obiščeta - \$50.00. Vsem skupaj prisrčna hvala, predvsem še vsi, ki ste prinesli in sodelovali z vašimi žlahtnimi kapljicami, da je naša pokušnja bila uspešna. Tudi obisk je bil zelo lep.

V soboto, 19.12.2009, imamo **dobrodelno predbožično večerjo**, katero društvo daruje svojim članom. Nečlani pa plačajo \$15.00 na osebo. Pridite praznje oblečeni, žene po možnosti v dolgih oblekah, da bo bolj slovesno.

Vsem slovenskim organizacijam in verskim centrom v Avstraliji želimo srečen in blagoslovljen božič in srečno novo leto 2010.

Odbor Slovenskega društva Sydney.

Iz Kraljičine dežele QLD

S tem upam, da sem vključil vsa dogajanja med nami v Qldu. Morda bi bilo prav, da bi vstavil popravek, ko sem v zadnjem poročilu omenil, da je bila kapelica že pozidana v januarja. Moralo bi pisati aprila. Pokojni pater Bazilij bi krivil tiskarskega škrate. V mojem primeru pa sem kriv jaz, ker nisem vstavil pravega datuma v kamero. To prepustim Vam v odločitev.

Spomin na blagoslovitev Marijine kapelice v Marijini dolini (Marian Valley) je še vedno svež. Slike, oziroma zgoščenka – CD (posneto v Marijini dolini), katero nam je posredovala Draga Gelt, nam še posebej pričajo o veselem dogodku. Nekateri so mi naročili, naj se še enkrat zahvalim vsem našim patrom, posebno še patru Cirilu in patru Darku, kakor tudi gospodu Dragu Ocvirku za vso skrb in pomoč pri blagosložitvi kapelice. Dr. Drago Ocvirk nam je znal lepo predstaviti revno misijonsko življenje na Salomonovih otokih. Tamkajšnji ljudje so mu zelo pri srcu. Z njegovo pomočjo imajo mladi fantje možnost študija za duhovniški poklic. Rad bi jim zgradil tudi šolske prostore - semenišče, kjer bi se lahko izšolali. To so visoke želje, ki se lahko uresničijo le z Božjo pomočjo in obilo dobre volje. Delavcev je tam dovolj, dobre volje še več, potrebovali bi pa predvsem naše izkušene delavce v gradbeništvu, ki naj bi učili in vodili domačine pri delu. Ko se gospod Drago vrne drugo leto nazaj, nam bo lahko povedal kaj več. Takrat bomo videli, če je kaj dobre volje tudi med nami, da bi mu pomagali pri uresnitvi tega potrebnega projekta. Imeli smo tudi priliko srečanja s prijazno laično misijonarko Ano Rici, ki se je vračala v Slovenijo po večmesečnem delu na Salomonovih otokih.

Jože in Marta Gjerek pridno obiskujeta kapelico in redno

zalivata in vzdržujeta vrt, da je kljub trenutni suši Marijin vrt z rožami in grmički lep in zelen. Ob tej priliki bi rad poudaril prošnjo Jožeta Gjereka, da naj bi vsakdo, ki obiše kapelico, vsaj nekaj časa zalival vrt, saj je vodna cev (hose) že pripravljena. Osebnost sem bil presenečen, ko sem v spominski knjigi, ki je vsakemu na razpolago v kapelici, opazil tako veliko število imen obiskovalcev, ki se v različnih jezikih in raznih pisavah priporočajo k naši brezjanski Mariji Pomagaj. Obsežna spominska knjiga je že na pol popisana. Ob tem sem se spomnil na rojaka, ki mi je nedavno očital, da le kdo bo hodil v tako oddaljeni in samotni kraj obiskat slovensko kapelico. Naša brezjanska Marija Pomagaj je bila do sedaj tujim obiskovalcem nepoznana. Sedaj pa že sprašujejo, kje je Slovenija. Kje je Marijina bazilika in kje so Brezje. V tem kratkem času je tudi že nekaj slovenskih imen v knjigi, kar pomeni, da kapelica res služi svojemu namenu, da privablja obiskovalce.

Ko sem že v poročanju na Gold Coastu bi vam rad predstavil še **novi Upravni odbor bocce kluba LIPA**. Na občnem zboru, 27. 9. 2009 so izvolili novi odbor: Predsednik Marjan Polak, podpredsednik Jože Gjerek, tajnika Vlasta Burcul, blagajničarka Milka Marusič, v odboru so še: Jožica Polak, Sonja Buzinel, Lojze Buzinel in Rade Surlan. Novemu odboru želimo obilo uspeha pri nadaljnjem delu.

Tudi pri društvu Planinka je precej aktivnosti. V septembru so priredili uspešno proslavo za očetovski dan. Frances Knap in Albina Vah poznata dobre in in tudi komične lastnosti moških, pa sta nam pripravili kratko in šaljivo odersko enodejanko, katero sta imenitno predstavile in povedale po svoje. Bilo je dosti smeha. Društvo Planinka

ima redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu piknik. Do sedaj je stari štedilnik zelo oviral kuharice pri delu. Naše gospodinje prav gotovo zaslužijo večjo podporo in priznanje za njihovo požrtvovalnost. Zato so nedavno montirali novi štedilnik, ki je velika pridobitev za našo skupnost, saj je bil prejšnji že star in premajhen. Gospodinje so naprošene, da se pridružijo

Frances Knap in Albina Vah.

društveni roster listi mesečnih piknikov, saj bo odslej delo kuharic dosti lažje. Predsednik Karel Knap se tudi zelo trudi, da društvo napreduje in da gre delo naprej. Naredili so že novo knjižno omaro in pripravili novi prostor za knjižnico. V soboto sta Jana in Jože Čeh sprejela patra Valerijana, da je za skupnost na Gold Coastu daroval sveto mašo. Nato sta ga peljala tudi na obisk kapelice v Marijini dolini. V nedeljo, 15. novembra, je pater obiskal brisbansko skupnost in daroval sveto mašo za naše pokojne v dvorani Planinke. Poudaril je, da je potrebno poznati in spoštovati Božje zapovedi - voljo Nebeškega Očeta, da pridemo v Božje kraljestvo. Po maši smo šli v procesiji k društvenemu znamenju Marije Pomagaj, kjer imamo vklesana imena pokojnih rojakov - sodelavcev, ki so nas že zapustili. Tam smo se v molitvi spomnili vseh mrtvih, posebno še tistih, ki so vložili dosti dela za dobrobit naše skupnosti.

Katoliška cerkev v Queenslandu praznuje letos 150 let. V četrtek, 30. julija 2009, je bila prirejena glavna svečanost s sveto mašo v veliki prostorni dvorani Brisbane Convention Centre. Takrat sta nas Jana in Jože Čeh v slovenskih narodnih nošah zastopala na tej slovesnosti. Čeprav nista imela posebne vloge na tej svečanosti, so jima bili dodeljeni častni sedeži takoj za številnimi škofi in ostalimi červenimi dostojanstveniki.

Oktober pa je bila v sklopu 150 letnice tudi multikulturna maša v brisbanski katedrali svetega Štefana. Tam je Slavka Maver čitala prošnjo v slovenščini. Poseben poudarek letošnje tradicionalne mednarodne maše pa je bila posebna vstopna procesija, kjer je vsaka narodna skupina ponesla k oltarju veliko sliko, ki je predstavljala pomen cerkvenega življenja dotične narodne skupine. Slovenci smo ponesli k oltarju sliko prve slovenske svete maše v Brisbanu, ki jo je takrat daroval pater Pivko leta 1956 v St Mary's cerkvi.

POKOJNI:

ALOJZIJA CVETKO roj. **MESARIČ**, doma iz fare Sv. Tomaž pri Ormožu, je bila rojena 10. 6. 1922, umrla 21. marca 2009 v Redbanku, pogreb je bil 27.6.2009 na pokopališču v Goodni.

IVAN LEBEN, doma iz Selške doline je umrl 20.marca 2009. Rojen je bil 15. julija 1925 vasi Ševlje nad Škofjo Loko. Pokojni zapuščata ženo Heleno in tri hčerke: Sonjo,

Ani in Jenny. Po pogrebu je bil upepeljen. Ivan ima še živečega brata Toneta, ki je poročen s Francko v Mt. Isi in sestro Marto v Melbournu ter brata v Sloveniji. V Avstralijo je prišel okrog leta 1950-51. Pokojni Ivan je bil priljubljen med tukajšnjimi rojaki, saj je rad prišel v slovensko družbo, kadar mu je bilo mogoče.

PAVEL DEKLEVA roj. 30.

oktobra 1931 v Mali Pristavi pri Pivki je umrl. 11.8.2009 v Brisbanu, pokopan Mt. Gravatt, kjer počiva njegova žena Boženka že od leta 1984 (+4.10.1984). Zapuščata sina Pavla in hčerko Boženko z dvema vnukoma.

Hvala lepa Franc Penku za posredovane podatke.

MARIJA VRAVNIK roj. **ŠUBELJ** - roj. 07.02.1919 v Domžalah. V Avstralijo je prišla junija 1957. Umrla je 7. oktobra 2009 v domu ostarelih v Deception Bay - pogreb 12. 10. v Morayfieldu - upepeljena. Zapuščata moža Franca, hčerko Shirley in sina Franca. Njena hčerka Shirley mi je obljubila, da vam bo poslala obširnejši dopis. Toliko zaenkrat iz Kraljičine dežele.

Lep pozdrav, Mirko Cuderman

VIDMAJER ROZA (BEBE) je umrla 1. sepembra 2009 na Gold Coastu. Roza, bolj poznana kot Beba, je bila rojena 18. julija 1934 v Mariboru. Bila je tretji otrok staršev Helene in Štefana Breg. Oba starejša brata sta umrla pred njenim rojstvom. Beba je otroška leta preživela v Zagrebu, dekleška leta pa v Mariboru. Tam se je poročila z Ottom Vidmajerjem. Rodila sta se jima sinova Otto in Boris. Leta 1958 so odšli v Avstrijo. Na sam božični dan leta 1958 se je družina vkrcala na ladjo Flaminio in odplula proti Avstraliji. Leta 1959 se je v Melbournu rodil tretji sin Wally. Pridružina se jim je tudi Bebina mama Helena. Družina je dvajset let živela v St. Albansu. Leta 1979 sta se Otto in Beba preselila na Zlato obalo. Kmalu so se tja preselili še mama Helena in sinovi z družinami. Mož Otto in mama Helena sta pokojna – več kot 20 let. Pogrebno mašo za pokojno Bebo je 7. septembra 2009 v cerkvi Srca Jezusovega na Zlati obali daroval Fr. Peter Gablonski. Beba je pokopana na Allambe Gardens pokopališču, Nerang, Qld., kjer počivata tudi njen mož in mama. Za Bebo žalujejo sinovi Otto, Boris in Wally z ženami, sedem vnukov in trije pravnuki.

Družina Vidmajer se zahvaljuje vsem, ki ste drago mamo obiskovali, ji nudili pomoč v času bolezni in številnim rojakom, ki ste se poslovili od mame v cerkvi in jo pospremili na zadnji poti na Allambe Gardens. Bog plačaj!

Jana in Jože Čeh, Mermaid Beach, Queensland

VSI SVETI – VSI KAKOR JEZUS

Drago K. Ocvirk CM - misijonar na Salomonovih otokih in profesor

Vsako od več kakor sto ljudstev na Salomonovih otokih je pred sprejemom krščanstva verjelo, da ima za prednika kakšno pomembno žival: krokodila ali orla, morskega psa ali jeguljo ipd. »Prednika« svojega plemena je bilo prepovedano loviti ali umoriti, nasprotno: še hranili so jih. Na otoku Malaita so npr. »potomci« morskega psa preverjali, ali so predniki z njimi zadovoljni tako, da so zaklali prašiča in z njegovo krvjo privabili v zaliv morske pse. Tam so postavili na podvodno čer dečka, ki je bil do pasu v vodi, ob njem pa je bil kanu poln krvave svinjine. Z njo je moral deček hraniti zveri. Če ga niso raztrgale, je to pomenilo, da so predniki zadovoljni s plemenom in z vračem, v nasprotnem primeru pa so vrača zamenjali in si poskušali pridobiti naklonjenost »prednikov« še s kakšnim drugim obredom. Ne glede na to, katero žival so imeli za prednika, so ga poskušali v življenju posnemati in so gojili upanje, da bodo po smrti postali prednik, se pravi: morski pes, krokodil idr.

Zakaj vam pripovedujem to ob prazniku vseh svetih? Kakšno zvezo ima to s svetimi, za katere verujemo, da živijo v občestvu med seboj in z Bogom?

Posnemovalci

Ljudje smo posnemovalci. Saj poznamo pregovor: Besede mičejo, zgledi vlečejo. Tudi učimo se tako, da posnemamo. Ali ne slišimo pogosto: Poglej, to se pa tako napravi! Dobro glej, potem boš ponovil! Kar delajo drugi, delamo tudi mi, zato pa imamo v posamezni skupnosti ali ljudstvu podobna ravnanja, ki temeljijo na istih idealih in predstavah, kdo in kaj smo, kaj je dobro in kaj slabo, kaj prav in kaj narobe ... Tudi z rodovi pred nami smo povezani tako, da delamo, kar so delali oni. Slovenci si prizadevamo, kjerkoli že smo, da bi negovali, ohranjali in razvijali jezik naših prednikov. Delavnost, pridnost in varčnost so vrednote, s katerimi smo materialno preživeli do danes in smo v tem podobni drugim evropskim ljudstvom. Ljudstva na Salomonovih otokih so stoletja posnemala svoje predhodnike, iz roda v rod so prenašali večšine, kako preživeti na osamljenem otoku, posnemali pa so, kakor smo videli, tudi žival, ki so jo imeli za prednika in upali, da bodo po smrti sami postali ta žival.

V naši civilizaciji ugotavljamo vse večji prepad med generacijami, in sicer zato, ker mladi ne posnemajo več starejših, marveč posnemajo drug drugega in idole, zvezdnike, ki jih proizvaja show business in entertainment industry. Ta promovira nove oblike praznovanja, starim praznikom pa daje nove vsebine. Tako se je npr. v ZDA za praznik vseh svetih razpasel poganški Halloween, ko se ljudje našemijo kot za pusta, največkrat v kakšne vampirje, čaravnice, krvosese, zombije, drakule ipd. Šeme posnemajo v obnašanju in

dejanjih ta bitja, kar lahko kaj hitro preseže normalno ravnanje in se sprevrže v nasilje, ki je lastno vampirjem, čarovnicam ipd. V časopisu New York Times sem pred praznikom vseh svetih prebral, da šolske oblasti pozivajo šolarje in starše, naj se za Halloween nikar ne opravijo v negativne osebnosti in bitja, ker to spodbuja tako našemljene ljudi, posebej otroke in mlade, v nasilje, krutost, brezobzirnost. Ta bitja, v katera se našemimo, nas razosebljajo, razčlovečujejo. Še zdaleč ni namreč vseeno koga ali kaj posnemamo!

Sprejemanje in podarjanje ljubezni

Za nas katoličane, ki obhajamo praznik vseh svetih, so svetipomembnikotzgleščloveškeuresničitve; pomembni pa so tudi kot bratje in sestre, ki jim ni vseeno, kako se nam godi in kakšni smo. Zato se pri Bogu zavzemajo za nas., kadar jih prosimo za pomoč. Predvsem pa nam vsi, ki so v nebesih, razodevajo, da je sleherni prejel dovolj darov in talentov, dovolj milosti in božje pomoči, da tudi sam doseže ta cilj, svetost, življenje v občestvu svetih in z Bogom. Vsak nima talenta za glasbo, vsak nima daru za matematiko ali medicino, obrt ali kako drugo dejavnost ... Toda sleherni ima talent za svetnika, svetnico. Zakaj? Zato, ker je sleherni obdarjen z darom ljubezni: sposoben je ljubezen sprejemati, iz nje živeti in jo deliti naprej. Svetnik je mojster ljubezni, svetnica virtuozinja ljubezni, ker si je za svoj zgled vzela Jezusa Kristusa. Iz njegove ljubezni živi in njegovo ljubezen deli drugim. To je umetnost svetosti, to zmora sleherni, ne le mati Terezija ali bl. Anton Martin Slomšek. Zato so svetniki moški in ženske, stari in mladi, šolani in neuki, poročeni in samski, laiki in redovniki, duhovniki ...

Ljubezen, ki jo je Bog vsadil v sleherni srce, ko nas je ustvaril po svoji podobi, je Jezus razodel v polnosti: »Nihče nima večje ljubezni kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje« (Jn 15,13). Ali ne dela tega mož, ki ljubi svojo ženo, in žena, ki ljubi svojega moža? Starši, ali ne živite in se z veseljem ne darujete za svoje otroke? Ko delate pošteno za svoj vsakdanji kruh, ali ne prispevate k skupni blaginji, socialni državi, blaginji za vse? Vaša slovenska župnija in skupnost v Melbourneu, Sydneyju, Adeleidi ... je žlahtni sad vaše ljubezni in darovanja, odpovedi in žrtev! Še bi lahko našteval, kako vse posnemate iz dneva v dan Jezusov zgled in uresničujete njegovo zapoved ljubezni, a naj bo teh nekaj primerov dovolj, druge poiščite sami.

Kokosov oreh: sad bratske ljubezni

Ko ljudje na Salomonovih otokih še niso poznali Jezusa in evangelija, so vendarle vedeli, da ni ničesar večjega in pomembnejšega od darovanja ljubezni. Med drugim so to povedali v pripovedi o nastanku kokosovega oreha. Ta je nadvse pomemben, saj je vsestransko in v

celoti uporaben: njegovo mleko odžeja, meso nahrani, iz vlaken pletejo vrvi, kar ostane pa služi za gorivo. Zanje je kokosov oreh sad bratske ljubezni, poglejmo! Na osamljenem otočku je živela družina: mož in žena s sinovoma. Starša sta umrla, ko sta bila fantiča še otroka. Siroti sta se morali znajti sami: starejši je skrbel za mlajšega. Ko sta odrasla, sta se nekoč odpravila loviti ribe na odprto morje. Ulov je bil zelo dober in kanu je bil kmalu poln, zato sta zaveslala nazaj domov. Takrat pa je začel okrog njiju krožiti ogromen morski pes, večji od kanuja. Zverina je sunila v kanu in ga skoraj prevrnila. »Meči mu ribe, je dejal starejši brat, jaz bom veslal, da mu uideva!« Toda ribe so pošle, do otoka je bilo še daleč, morski pes pa je spet butal ob kanu. Starejši brat je naročil mlajšemu, naj ga razkosa in zmeče pogoltni zverini, da se reši vsaj on. Mlajši se je upiral, a se je nazadnje le vdal, saj bi sicer umrla oba. »Moje glave mu ne daj, ampak jo pokopljij pri najini koči,« mu je naročil starejši preden je izdihnil. Mladenič je veslal, hranil zver s svojim bratom in spet veslal.

Ko je priveslal do otoka, je bila v čolnu le še bratova glava. Z žalostjo v srcu jo je pokopal pri koči. Čez nekaj dni opazil, da je iz groba pognala bilka, ki je bila iz dneva v dan večja, nazadnje pravo drevo. Nekega jutra, ko ga je trla osamljenost in je hrepenel po svojem bratu in njegovem obličju, je opazil na drevesu okrogle sadeže. Kaj je to? Šel je in enega utrgal. Ko je z njega odstranjeval vlaknasto odejo, je zagledal najprej očesa, nato še usta. Kakšno presenečenje: sadež ima obraz! Nenadoma je v njem prepoznal bratovo obličje. Odprl je usta sadeža in poskusil tekočino: slastna pijača; potem je obliznil belo smetano, kako je prijala; nazadnje je ugriznil v belo meso: kako okusno je! Takrat je dojel, da brat skrbi zanj še po smrti, da s smrtjo ni konec njegove ljubezni, marveč živi, ga hrani in ohranja pri življenju naprej, stalno. Kokosov oreh je dokaz te ljubezni.

Občestvo z rajnimi

Jezus, ki je za nas daroval svoje življenje in ga je Bog obudil od mrtvih, nas danes hrani s svojim kruhom pri sleherni maši, s svojim evangelijem nas vodi po poti življenja, s svojo milostjo prižiga v nas in med nami svojo ljubezen. Po njegovi zaslugi tudi naši dragi, ki so zapustili ta svet, živijo naprej. Še več, ker živijo iz Kristusove ljubezni, so za nas zaskrbljeni, nam želijo pomagati, da bi živeli polno, lepo življenje. Vezi ljubezni, ki so se splele med njimi in nami, smrt ni pretrgala, po Jezusovi zaslugi smo povezani naprej, drug za drugega lahko storimo kaj dobrega z molitvijo in klicanjem božjega blagoslova drug na drugega. Kakor starejši brat iz salomonske zgodbe so nam naši rajni zapustili ogromno materialnih dobrin za vsakdanje življenje. Ta dežela in blaginja v njej je delo tistih, ki so odšli in nam vse to zapustili, da bi mi lažje živeli, njihovo dediščino pomnožili in jo podarili naslednjemu

rodu, svojim otrokom. A naši dragi rajni nam niso zapustili le materialnih dobrin, marveč tudi duhovne, od katerih sta največja slovenstvo in katoliška vera. To je dragocena popotnica za slehernega od nas, to utrjujmo in pomnoženo izročimo svojim otrokom. Naši rajni in mi sami smo imeli in še imamo srečo, ker so med nami duhovniki, patri, ki nas povezujejo in družijo okrog Jezusa in slovenstva. Njihovo poslanstvo je nenadomestljivo in neločljivo povezano z našim obstankom katoliške in slovenske skupnosti, še zlasti daleč od Slovenije. Naši dragi rajni so ogromno molili za duhovniške in redovniške poklice, saj so vedeli, da so brez njih, kakor ovce brez pastirja. V tem so nam dragocen zgled, vreden posnemanja! Tudi mi molimo za duhovniške in redovniške poklice, da bo med nami še naprej odmeval evangelij in bomo drug drugemu brat in sestra po Jezusovem zgledu, ne pa krokodil ali halloweenski krvoses ...

Jezus nam je razodel, da smo bratje in sestre med seboj, ker je njegov Oče, tudi naš Oče. Zdaj, ko je na svetu več kakor šest milijard ljudi in čez dobro desetletje nas bo že devet milijard, je bolj kakor kdaj prej treba graditi in utrjevati bratstvo in sestrstvo z vsemi. To je edini način, da se izognemo vrtnicu uničenja, vojn in smrti, ki ga porajajo sebičnost, brezobzirnost in lakomnost posameznikov in ljudstev. Brez evangelija, brez ljubezni po Jezusovi meri, bo sodobno človeštvo uničilo planet, sebe in vse, kar živi na njem.

Da bi bilo tudi danes dovolj apostolov, molimo za poklice, še posebej pa vam priporočam v molitev in dobroto naše bogoslovce in naš misijon na Salomonovih otokih. Sosedje smo, danes mi potrebujemo vašo bratsko in sestrsko pomoč, jutri boste pa morda vi našo. *Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli (Mt 5,7)*. Ta blagor so živeli naši dragi rajni, zato upamo in verujemo, da so že dosegli božje usmiljenje. V tem so nam zgled, posnemajmo jih in v naših srcih se bo naselil mir gotovosti pred prihodnostjo in upanje, da bo sleherni usmiljeni ob sodbi slišal pohvalo in povabilo: »*Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega Gospodarja!*« (Mt 25, 21).

P.S.

Zdaj, ko se vračam v Slovenijo, bi se rad prav posebej zahvalil p. Cirilu Božiču in vsem rojakinjam in rojakom v Avstraliji, ki z molitvijo in darovi podpirate naše bogoslovje in misijon na Salomonovih otokih. Bogoslovci in ljudje na misijonu se vas v molitvah hvaležno spominjajo in kličejo blagoslov na vse vas in tiste, ki so vam pri srcu. Hvala, Bog vas živi, naslednjega julija, ko se vračam na Salomone, pa spet nasvidenje.

MATICA POKOJNIH

od novembra 2008 do decembra 2009

NEW SOUTH WALES IN ACT

KAROLINA NOVAK

r. 13.3.1919 Mala Subotica (Medjimurje), Hrvaška
+ 27.7.2006 Canberra, ACT

MILAN MICK DOMINKO

r. 17.09.1956 Slovenija
+ 25.05.2008, Canberra, ACT

LOJZKA KOŠOROK roj. ŠERBINEK

r. 26.8.1926 Dobrava pri Dobrniču
+ 26.11.2008 Croydon, NSW

KATARINA SERBINEK roj. TOPLAK

r. 15.04.1922 Zlatoliče pri Mariboru
+ 18.03.2009, Albury, NSW

JOŽE TOMŠIČ

r. 17.04.1929, Knežak
+ 28.04.2009, Queenbeyan, NSW
(še ni bila objavljena v matici umrlih)

VLADIMIR PUŽ

r. 16.10.1928 Veliki Brgoč, Hrvaška
+ 3.1.2009 Concord, NSW

JANKO PIRJEVEC

r. 24.1.1921 Selo, Batuje
+ 21.1.2009 Fairfield, NSW

PAVLA ŠIŠKOVIČ, r. KRIŽMAN

r. 11.7.1935 Stublje, ŽU Hrpelje – Kozina
+ 23.1.2009 Westmead, NSW

ALBIN KASTELIC

r. 3.1.1933 Stična
+ 3.2.2009 Wollongong, NSW

JOŽE – PEPI SIROTKA

r. 6.2.1937 Brezovska Gora, ŽU Leskovec pri Krškem
+ 15.2.2009 Canberra, ACT.

MIRKO ŠVEB

r. 23.2.1948 Učakovci, ŽU Vinica
+ 14.2.2009 Mt. Druitt, NSW

IVANKA KRAJNC, r. TREBEC

r. 14.7.1935 Gornje Vreme
+ 21.2.2009 Blacktown, NSW

PEPI PAOLETTI

r. 29.3.1931 Trst
+ 9.3.2009 Fairfield, NSW

JOŽE BRATOVIČ

r. 29.1.1931 Zarečica, ŽU Ilirska Bistrica
+ 11.3.2009 Liverpool, NSW

JOŽEF URBAS

r. 21.12.1925 Ljubljana
+ 7.4.2009 Preddvor

ZVONKO HRZENJAK

r. 1932 (77 let)
+ 12.4.2009 Woonona East, NSW

ANTONIJA ISKRA, r. ZORETIČ

r. 20.4.1930 Srsići, ŽU Vivodina, Hrvaška
+ 18.4.2009 Concord, NSW

SUZI VENE, r. WOJCICKA

r. 3.12.1938 Poljska
+ 25.4.2009 Wonyassa, ACT

ROZALIJA MATELIČ, r. OSTANEK

r. 19.2.1927 Male Pece, ŽU Šentvid pri Stični
+ 28.4.2009 Blacktown, NSW

ALOJZ EMIL MILOSTNIK

r. 10.1.1923 Ilirska Bistrica
+ 5.5.2009 Lakemba, NSW.

SILVESTER ŽELJKO

r. 7.12.1949 Črenšovci
+ 15.5.2009 Mt. Druitt, NSW.

FRIDA OMERZEL, r. EDELBRUNNER

r. 1.8.1943 Sv. Benedikt v Sl. goricah
+ 1.6.2009 Villawood, NSW

FRANČIŠKA ŽIVOJINOVIČ, r. GOLOBIČ

r. 30.8.1947 Brežice
+ 26.6.2009 Liverpool, NSW

SABINA VUČKO, r. STOJKO

r. 25.10.1920 Razkrižje
+ 6.7.2009 South Nowra, NSW

JOŽE BRODNIK

r. 26.1.1926 Francija
+ 12.8.2009 Wollongong, NSW

STANISLAV GOLČMAN

r. 19.11.1927 Slovenske Konjice
+ 10.8.2009 Blacktown, NSW

EMILIA CHATERJEE, r. CONTEGNO

r. 13.12.1924 Neapelj, Italija
+ 28.8.2009 Gosford, NSW

KARLO SEDMAK

r. 2.4.1926 Narin, ŽU Šmihel pri Pivki
+ 20.9.2009 Wollongong, NSW

MARIJAN – MARIO BESEDNJAK

r. 15.12.1934 Dubrovnik, Hrvaška
+ 1.10.2009 Port Kembla, NSW

JOSIP REJC

r. 10.3.1934 Šentrupert
+ 11.10.2009 Chatswood, NSW

ALBERT RENKO

r. 1960
+ oktober 2009 Phuket, Tajska

SLAVICA BRUMEC

r. 3.3.1925 Makole
+ 30.10.2009 Russell, ACT

JOŽEFA POROK, r. URBIČ

r. 13.4.1911 Lipsenj, ŽU Grahovo pri Cerknici
+ 30.10.2009 Fairfield, NSW

ALEXANDER MAILOW

r. 1.6.1924 Armenija
+ 2.11.2009 Unanderra, NSW

FRANC RADKO

r. 22.2.1929 Dobrovnik v Prekmurju
+ 1.11.2009 Allandale, NSW

LAMBERT HVALICA

r. 1926
+ 4.11.2009 Bulli, NSW

MARIJA ŠKRLOVNIK, r. POLER

r. 4.4.1935 Jarenina
+ 14.11.2009 Annandale, NSW

VICTORIA**ANTON JURKOVIČ**

r. 18.02.1934
+ 22.09.2007, Melbourne, VIC

ELIZABETA KRAJNC roj. KOBOLA

r. 23.04.1926 Hoče pri Mariboru
+ 01.08.2008, Wangaratta, VIC

GIOVANNA (IVICA) BONELLO, roj. MRAVLJE

r. 24.06.1922, Zabišče pri Domberku
+ 12.10.2008 v Donvale, VIC

ANTON IVANČIČ

r. 10.10.1923 Hije, Brkini
+ 31.10.2008, Dandenong, VIC

FRANJO KINKELA

r. 07.09.1931 Zvoče v Istri
+ 15.11.2008, Clayton, VIC

MARIJA NOVAKOVIČ roj. LEDERER

r. 08.12.1929 Jeremija pri Šentilju
+ 27.11.2008, Wantirna, VIC

IVAN (JENC) PETELINC

r. 25.02.1932 Ritance
+ 06.01.2009, Footscray, VIC

JOŽE BRGOČ

r. 06.01.1927 Trnje
+ 08.01.2009, Melbourne, VIC

DOMENICO DEL FORNO

r. 04.08.1956, Melbourne
+ 08.01.2009, Melbourne, VIC

VERA MUKAVEC

r. neznano
+ 19.01.2009, Frankstov, VIC

LOJZE ŽAGAR

r. Lipa pri Vinici
+ 28.01.2009, Mildura, VIC

JOŽE BOLE

r. 16.09.1922 Slavinje pri Postojni
+ 05.02.2009, Melbourne, VIC

IVAN FERJANČIČ

r. 01.02.1923 Mance pri Vipavi
+ 10.03.2009, Footscray, VIC

SILVESTER (SILVO) ŠTEFANEC

r. neznano
+ 13.03.2009, VIC

BLAŽ PRIBAZ

r. 24.02.1921 Padna pri Kopru
+ 22.03.2009, Werribee, VIC

BRANKO TAVČAR

r. 08.04.1928 Maribor
+ 20.04.2009, Ringwood, VIC

JUSTINA POBEŽIN roj. NEMEC

r. 24.04.1922 Rečica pri Laškem
+ 03.04.2009, Geelong, VIC

FRANC MAHNIČ

10.11.1925 Povir pri Sežani
+ 03.05.2009, Clayton, VIC

GUIDO MIKULIČ

r. 17.08.1939 Brezovice pri Kopru
+ 09.05.2009, Broadmeadows, VIC

MARIJA HABENSCHUS – HOLL

r. 30.01.1917 Sveti Pangrac
+ 12.05.2009, Wodonga, VIC

MAGDALENA TOMŠIČ roj. DIKANOVIČ

r. 05.04.1933 Kuta blizu mesta Onjovac v Slavoniji
+ 20.05.2009, Bundoora, VIC

VILMA PETERNEL roj. ANTIH

r. 01.05.1925 Kred
+ maj 2009,

MARIJA HARTMAN roj. MRGOLE

r. 08.12.1923 Škocjan pri Mokronogu
+ 04.06.2009, Kew, VIC

OTTO TOMAŽ

r. 15.08.1929 Prevalje na Koroškem
+ 08.06.2009, Werribee, VIC

MARIJA BOŽIČ roj. KOKALJ

r. 17.09.1931 Ljubljana
+ 18.06.2009, Footscray, VIC

IVAN HRVATIN

r. 06.12.1931 Trpčane pri Ilirski Bistrici
+ 31.07.2009, Altona, VIC

JOŽE PODGORŠEK

r. 05.02.1922 Schiltern pri Ptujju
+ 03.08.2009, Werribee, VIC

IVAN MAJCEN

r. 24.06.1941 Sevci, Sv. Tomaž pri Ormožu
+ 05.08.2009, Torquay, VIC

JANEZ PFISTER

r. 17.08.1922 Sotlina, Prekmurje
+ 28.08.2009, Footscray, VIC

SILVO SIMČIČ

r. 07.09.1936 Vedrijan
+ 19.08.2009, St. Albans, VIC

ANTONIJA ŠABEC roj. HROVATIN

r. 20.10.1912, Klenik pri Pivki
+ 23.08.2009, Edenvale, VIC

MARJAN (MARIO) JONKE

r. 17.12.1942 Hrušica pri Jesenicah
+ 24.08.2009, Merbein pri Milduri, VIC

Imena pred kratkim umrlih so še na strani 17 in 39.

MARIJA VALETIČ roj. LADIČ

r. 11.07.1926 Starod
+ 21.09.2009, Werribee, VIC

QUEENSLAND**VANDA ZALOKAR (ni podatkov)****ANTON (TONY) VIČIČ**

r. 24.04.1937, Zajelšje pri Ilirski Bistrici
+ 18.11.2008, Mareeba, QLD

SOUTH AUSTRALIA**ANTON (TONY) WIDRICH**

r. 11.03.1918, Celje
+ ? - upepeljen 17.10.2008, Port Lincoln, SA

MIHAELA ŽAFRAN

r. 12.11.1925, Kamnje na Primorskem
+ 23.01.2009, Kilburno, SA

HEDVIKA IVANČIČ, roj. SMODIŠ

r. 20.01.1938, Beltinci
+ 25.05.2009, Adelaide, SA

MARIJANA ROŠKER, roj. ZUPANČIČ

r. ???
+ ??? Adelaide, SA

LAURA PREMRL

r. 09.03.1950, Renče, Slovenija
+ 29.08.2009, Calvary Hospital, Adelaide, SA

WA – ZAHODNA AVSTRALIJA**ANTON GOLJA**

r. Dobljar pri Gorici
+ 08.01.2009, Perth, WA

MARIJA KLARIČ

r. 1927 ali 1928 Starod
+ aprila 2002 Perth, WA

FRANK PALCICH

r. 26.12.1931 Vrh na Notranjskem
+ 09.09.2007, Perth, WA

TASMANIA**Gospa UKMAR**

r. neznano
+ 28.05.2009, Burnie, TAS

DANSKA**IVA BENKO**

r. 13.02.1920 Dane pri Starem trgu
+ 10.08.2009, DANSKA

NOVA ZELANDIJA**JOŽE (PEPI) VOGRINČIČ**

r. 18.01.1944 Krešče, župnija Venčeslavci
+ 03.02.2009, Auckland, NOVA ZELANDIJA

SLOVENIJA**ERNEST OREL**

r. 24.08.1932 Avber
+ 08.11.2008, SLOVENIJA

***Gospod, daj vsem našim rajnim
večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti.
Naj počivajo v miru. Amen.***

SLAVICA BRUMEC je umrla 30. oktobra 2009 v Canberri.

Rojena je bila v Makolah 3. marca 1925. Zapušča sina Taboja-Tonija in hčerko Nelko, vnuke Andrew-ja, Roberta, Amando, Andreja, Bena, Edwarda in Natasho ter pravnuke Jayden, Ronin, Teague in Evie. Slavičini vnuki so povedali, kako se s hvaležnostjo spominjajo svoje stare mame, ki je do zadnjih dni skrbela za družino, vrt in dom. Slavica je odšla iz Slovenije s triletno hčerko Nelko in dvoletnim sinom Tabojem. Prispeli so v Fremantle 26.1.1957; od tam so šli v Bonegillo in čez nekaj mesecev v Canberro. Slavica je vztrajno težko delala dolge ure za svojo družino.

Po pogrebu smo se Slovenci spet po dolgem času zbrali v slovenskem klubu, kjer smo se prijateljsko prijetno spominjali dobrih starih časov in prijateljev. Sem imela občutek, da smo bili vsi srečni, da je naši pokojni Slavici uspelo združiti vse Slovence v Canberri.

Slavico sem prvič srečala o božiču leta 1963. Bila je prvi prijazen slovenski obraz v Avstraliji. Ko smo bili osamljeni, revni in polni domotožja, nas je sprejela v svoj dom in nas nahranila. Njen dom je ostal za nas varno zavetje vseh 46 let. Postala je krstna botra našemu Marjanu in nam vsem dobra prijateljica.

Slavica je bila neizmerno bogata; vedno je imela dovolj časa za vsakogar in vsakega, ki je vstopil v njen dom, je nahranila, vzpodbudila in potolažila. Slavica ni iskala niti plačila niti pozornosti. Bila je neopazna in samoumevna; bila je kot sonce, ki sije za vse, kot zrak, ki ga vdihavamo in kot letni časi. Bog je videl njeno življenje in je rekel, da je dobro, zato ji je pripravil poseben prostor v svoji bližini. Ob božičnih srečanjih bo pod našo lipico zdaj prazen njen sedež, vendar v naših mislih in scrih bo vedno ostal spomin na našo botro in iskreno dobro prijateljico Slavico.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

MARIJA (Mimi) VRAVNIK je bila skupaj z možem dolga leta članica Baragove knjižnice, Kew. Razdalje jima niso bile težke – kot člana knjižnice sta bila že v Melbournu in tudi potem, ko sta se preselila v Cairns ter nato na Gold coast - Southport. Zadnja leta sta živela blizu hčerke Shirley in vedno sta si izposojevala knjige ter naročala nove. Mimi je imela veliko problemov z očmi, pa je cenila audio kasete, posebno še lepe slovenske pesmi. 16. avgusta 2008 smo bili na dopustu v Queenslandu z mojim sinom Martinom, z Rose in Zoro Kim. Obiskali smo Vravnikove in bila sta zelo zadovoljna. Pripovedovala sta nam, kako srečna sta, da imata tako blizu hčerko Shirley, ki skrbi zanju. Naj Vas, Franc, spremljajo spomini na dobro ženo, boljše niste mogli dobiti v Vašem življenju. Ponosni ste lahko, imate tri generacije za seboj. Mimi je ljubila družino. V imenu Baragove knjižnice, v imenu moje družine, želim Francu, hčerki Shirley Cooks, sinu Lancu Vravnik in vsej družini iskreno sožalje. ***Maria A. Oppelt Oppelli***

CHINA TRIP

China, one of the world's ancient civilisations, that with the passage of time has undertaken tremendous changes. The ancient and modern are blended perfectly adding a radiance and beauty to each other. In Beijing we visited Tian An Men Square, The Forbidden City and a must do walk along the Great Wall. The artists at the Cloisonné factory impressed everyone with their intricate and delicate handwork.

In Xian we met the farmer who while digging a well discovered the Terra Cotta Warriors and Horses. We also visited the site of a 6000 year old Neolithic village where women ruled.

A very special event occurred on Saturday 10th October 2009. It was the 50th golden wedding anniversary of Rezka and Franc Fekonja, and we were all invited to share a toast at dinner. Rezka looked stunning with her veil and flowers. On Sunday evening the 11th October 2009, pater Ciril

celebrated mass in the hotel courtyard. The setting was beside a lovely pool with a huge statue of an ancient warrior that overlooked the proceedings which were carried out by torchlight. A very moving moment.

We flew to Shanghai and proceeded by coach to Hangzhou and we visited many interesting sites including Westlake and Yellow Dragon Cave and tasted the Dragon Well tea. On to Suzhou and en-route we stopped at Wuzhen, an ancient water town which some people said reminded them of Venice. The visit to the silk factory and the fresh water pearl shop was a spending spree for some. We enjoyed a wonderful evening cruise, fantastic acrobatic and kung fu shows.

Our 12 days were over, time to pack our cases with "Rolex" watches, bags and scarves and also some "copy real products". To all our fellow travellers I hope you all enjoyed seeing and learning about China. Jože and I had a great

time meeting new friends and catching up with old friends with whom we had travelled previously. To Mary and Stan Prosenak, thank you once again for a great trip.

**Magda Slavec,
Sydney NSW**

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone 0398531054, Fax: 03 98550811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

V našem domu nudimo stanovalcu prijazno krščansko okolje, toplo sobo, domačo hrano, veselo družbo, popolno zdravniško nego in vso potrebno oskrbo. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le dvajset metrov.

Pogoj za sprejem v Dom je takoimenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu?

Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'. Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo oskrbo do 63 dni v enem letu.

Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega. Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravnico gospo Sandro Krnel.

Gospa Krnel vam bo z veseljem dala prave odgovore na vsa druga vprašanja o življenju v Domu.

**SLOVENIAN
MEDIA HOUSE**
PO Box 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel: 02 9522 9922
STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

AD CAPRY PTY. LTD.
Showers Screens

Specialised in:
♦ Frameless ♦ Semi Frameless ♦ Framed
SHOWERSCREENS & MIRRORS

AL DVORJAK
0421 782 005

PO Box 3268
RHODES NSW 2138

Phone: 1300 501 487
Fax: 02 9631 8283
sales@adcapy.com.au
www.adcapry.com.au

Slovenia
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityHOTEL.SI
info@cityHOTEL.SI

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

RESTAURANT &
SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN THE
 of the city

krnjc HOTELS ITO
DALMATINOVA 15
SI - 1000 LJUBLJANA

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best
interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burnwood NSW 2138. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc

Druga sekretarka: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.

Embassy of Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

ACTIVEMIGRATION.COM

Dr Tony Lenko

Registriran migracijski agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih, družinskih in drugih viz.

Tel 07 5578 5155

Email tony@activemigration.com

Web www.ActiveMigration.com

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

**GOJAK & MEATS
SMALL GOODS**

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

**Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje**

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Polna luna nad zasneženimi planinami Vogla nad Bohinjskim jezerom.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Finale 35. slovenskega mladinskega koncerta v slovenskem domu Ivan Cankar v Geelongu v soboto, 3. oktobra 2009.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2: MARIJA in FRANC URŠIČ iz St. Albansa sta praznovala 60. obletnico poroke in Franc, rojen 3. oktobra 1929 v Idriji, osemdeset let življenja, skupaj s hčerkami Cvetko, Majdo in Jožico ter njihovimi družinami – 15 vnukov in ena pravnukinja.

ANGELCA DAMIŠ je praznovala 27.09.2009 svoj 70. rojstni dan. Na fotografiji med svojimi vnukinjami in vnuki.

MATEJA KOŠTRICA iz Canberre je praznovala svoj 9. rojstni dan. ** Praznik zakonskih jubilatov in na naslednji fotografiji prvoobhajancev v Merrylandsu.

TEREZIJA in FRANC FEKONJA sta obhajala dan zlate poroke v soboto, 10. oktobra, na Kitajskem, Franc isti dan tudi svoj rojstni dan. Skupno praznovanje z družino pa v Kew 25.10.2009.

Birma in prvo sv. obhajilo za TRACY LI-TSEIN LEONG v Kew, 29.11.2009.

MIKLAVŽ je obiskal otroke v Kew na svoj praznik, 6.12.2009.

SARAH LONČAREVIČ s staro mamo Ivanko Domajanko po plesnem nastopu.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 51:

BARBARA DOMINKO je 1. novembra 2009 dopolnila 90 let. Na fotografiji s sinom Lojzetom in njegovo ženo Anko. Petkrat je stara mama ter desetkrat stara stara mama.

V Shanghaiju je p. Ciril srečal BENA TINDALE-ja, vnuka Saše in Dušana Lajovic iz Sydneya. Bena je p. Ciril pred leti poročil v Sydneyu. Majhen svet!

JOŽE SEČKAR iz Canberre peče kruh za praznovanje.

JOŽICA GERDEN iz Mildure s hčerko na obisku v QLD – v pogovoru z JANO ČEH. *** HILDA VIDOVIČ je

9. novembra 2009 obhajala 75 let.

SIMON FISTRIČ je za praznike prišel iz Anglije domov v Melbourne.

Pravniki MARCELE BOLE - vnuki Danile in Jožeta Štolfa iz Melbournea.

The Year 11 students organised a dress up day and lunchtime activities on 23rd October 2009 for United Nations Day (Saturday 24th October). Senior school members attended the Junior School

morning assembly to promote and explain the day. My son, Jethro (Grade 1) was awarded 1st prize at the assembly and was very proud to not only to be wearing the Slovenian National Costume but also to be given an award for his efforts. It was a wonderful day all round with a variety of fun lunchtime activities and plenty of inquisitive questions on world regions, cultures and traditions. All Gold coin donations collected on the day went to the Ardoch Foundation. Anita Anderson born Sluga.

Družina Samanthe in Damiana PIŠOTEK.

KRISTINA FEKONJA v zboru na stadionu v Melbourneu.

ZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 52:

STOJAN BRNE (na fotografiji z ženo Vero) je 30. novembra 2009 dopolnil 55 let.

MIKLAVŽ na Planinki v QLD, 6.12.2009.

TILKA HORVAT iz Melbournea pestuje vnukinjo.

IVO BAVČAR iz Sydneya je 24. oktobra 2009 praznoval 80. rojstni dan v družbi svojih otrok in vnukov.

PEVSKI ZBOR V GEELONGU.

Praznovanje zlate maše p. Filipa v Canberri, 27.09.2009.

Romanje sydneyskih rojakov v Ta Pinu, po koncertu v Geelongu, 4.10.2009.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Srečko Blas: naslovnica zgoraj. Tania Grilj-Christofas: naslovnica spodaj, 19, 21, 23, 24, 25. Arhiv družine Uršič: 2. Angelca Veedet, 2, 14. Jožica Koštrica: 2, 51, 52. Martha Magajna: 2, 12, 13, 34, 35, 36, 37, 37. Simon Grilj: 2, 9, 15, 23. Vicki Jones Photography: 16. Pater Ciril: 4, 5, 9, 14, 26, 47, 51, 52. Marija Anžič: 4, 51. Pater Darko: 10, 52. Arhiv družine Stariha: 11. Arhiv družine McAuley: 11. Pater Janez: 26. Marija Grosman: 27. Draga Gelt OAM: 28, 29, 30, 31, 51. Florjan Auser: 38. Mirko Cuderman: 40, 51, 52. Arhiv Misli: 47. Arhiv Milice Dular: 50. Arhiv Hilde Vidovič: 51. Anita Frank: 51. Anita Anderson: 51. Frank Fekonja: 51. Miriam Stariha: 52.

**ČESTITKE SLAVLJENCEM IN
HVALA SODELAVCEM MISLI!**

Novomašnik Tomaž Šojč, sorodnik Milice Dular iz St. Albansa. Vitanje, 12. julij 2009.

**VELEPOSLANIŠTVO
RS SPOROČA, DA BODO
KONZULARNE URE
V KEW v petek, 29. januarja
2010, od 13. do 17. ure;
v MERRYLANDSU v
ponedeljek, 1. februarja 2010,
od 13. do 17. ure.**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | Naročnina in naslovi: Angelca Veedet | Tipkanje rokopisov, skeniranje in tisk naslovov: Draga Gelt OAM | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2010 je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 80 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništvu** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. **ISSN 1443-8364**

